

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MONITORUL OFICIAL

PARTEA I-a

LEGI, DECRETE

DECIZIUNI ALE CONSILIULUI DE MINISTRI, DECIZIUNI MINISTERIALE, COMUNICATE, ANUNȚURI JUDICIARE (DE INTERES GENERAL)

ABONAMENTE ÎN LEI	Partea I-a sau a II-a				Desbaterile parlamentare		PUBLICAȚII ÎN LEI	Inserția	M. O. LINIA
	1 an	6 luni	3 luni	1 lună	sesiune	1 lună			
ÎN ȚARĂ :									
Particulari	3.600	1.800	900	500	—	—	DECRETE ȘI JURNALE ALE CONSILIULUI DE MINISTRI:		
Autorități de Stat, județ și comunale	3.800	1.500	750	—	—	—	Pentru acordarea avantajelor legii pentru încurajarea industriei la industriași și fabricanți	6.000	—
Autorități comunale rurale	2.500	1.250	625	—	—	—	Idem pentru meseriași și miori țărănești	1.500	—
Orice abonați	—	—	—	—	2.500	500	" " încetățenire și depuneri de jurământ	2.000	—
ÎN STRĂINĂTATE	8.000	—	—	—	5.000	1.000	" " autorizări pentru înflințări de birouri vamale	2.000	—
							DECIZII: Schimbări de nume	2.000	—
Un exemplar din anul curent lei	25 part. I-a		25 part. II-a		25 part. III-a		CITAȚILE:		
" " anii expirați	50		50		50		Curșilor de Casație, Conturi, Apel, Tribunale și notari publici	500	—
							Judecătorilor	250	—
Abonamentul la partea III-a (Desbaterile parlamentare) pentru sesiunile ordinare prelungite sau extraordinare se socotește 1.000 lei lunar (minimum 1 lună).							AMENAJAMENTE DE PĂDURI:		
Abonamentele și publicațiile pentru autorități și particulari se plătesc anticipat. Ele vor fi însoțite de o adresă din partea autorităților și de o cerere timbrată din partea particularilor.							Păduri dintre 0— 10 ha.	150	—
Instituția nu garantează transportul ziarului.							" " 10,01— 20 "	300	—
Pentru trimiterea chitanțelor sau a ziarului și pentru cereri de lămuriri, petiționarilor vor trimite în plus suma de 20 lei spese de birou și porto-simplu.							" " 20,01— 100 "	500	—
Sumele cerute se vor trimite prin mandat poștal, cec cont 201, sau recipisa Ad-ției financiare. Nu acceptăm timbre sau mărci poștale.							" " 100,01— 200 "	2.000	—
LĂMURIRI: Toate publicațiile se măsoară cu linimetrul corp 10. Linia M. O. se socotește aproximativ 5 cuvinte. Rândurile necomplete se calculează ca linii întregi.							" " 200,01— 500 "	3.000	—
							" " 500,01— 1000 "	4.000	—
							" " peste 1000 "	6.000	—
							PUBLICAȚII DIVERSE:		
							Pentru brevete de invenții	150	—
							" " cereri de schimbări de nume	500	—
							" " libera practică profesională	500	—
							" " " a moșitului	300	—
							" " recunoașteri de pădurări	250	—
							" " pierderi de acte (minimum 100 lei)	—	20
							Diverse pentru autorități	—	20
							Reconstituiri de acte de stare civilă	300	—
							Diverse pentru particulari	—	25
							Comerciale, bilanțuri, tabele	—	50

Publicațiile primite la ghișeu până la ora 10 dimineața, se inserează în Monitorul Oficial din a treia zi. Publicațiile primite la ghișeu după ora 10 dimineața, se inserează în Monitorul Oficial din a patra zi, iar dacă se cere să fie inserate în Monitorul Oficial din a treia zi, se va plăti un supliment de 50% și un supliment de 100% pentru cazul când se cere să fie inserate în Monitorul Oficial din a doua zi.

Toată corespondența se va trimite pe adresa: Monitorul Oficial, București I. — Bulevardul 6 Martie, 29
 Telegrama: MONITOFICIAL — Telefon, 5—1829, 5—1828, 5—1829. — Cont C.E.C. 201

S U M A R :

A. Legi, regulamente și dispozițiuni cu caracter normativ

Nr. publicației	Pagina	Nr. publicației	Pagina
Deciziuni ale Consiliului de Miniștri		Ministerul Comerțului și Alimentației	
Ministerul Comerțului și Alimentației		1.683. — Întreprinderi industriale obligate să mențină Ministerulului Comerțului și Alimentației lista cu prețurile legale de vânzare ale produselor și mărfurilor, valabile per 31 Decembrie 1948	377
1. — Deciziile și listele vizate, prin care s'au stabilit prețuri și tarife la consumator, rânăa valabile	338	Rectificare	377
Deciziuni		Ministerul Agriculturii	
Ministerul Finanțelor		9.222. — Taxe de analize, imprimate, autorizații și decuscutare, pentru campania anului 1949	377—378
528.075. — Atracții populare supuse unei taxe fixe zilnice, reprezentând impozitul pe spectacole	338	Ministerul Silviculturii	
468.529. — Cantități de vin și rachiu, din producția anuală a producătorului, scutite de impozitul pe cifra de afaceri	338	1. — Posibilitățile sau cotele de explantat la toate pădurile în anul forestier 1949/1950	378—379
468.530. — Obligățiunile întreprinderilor industriale obligate la plata impozitului pe cifra de afaceri	338—339	Ministerul Comunicațiilor	
Ministerul Minelor și Petrolului		16.277. — Modificarea dispozițiunilor art. 2 din decizia ministerială Nr. 16.277 din 1948	379
2. — Aporbarea punerii în aplicare a regulamentului general de exploatare și siguranță pentru minele de cărbuni	340—374	Comunicate și circulări ministeriale	
3. — Introducerea sistemului de muncă în acord la montarea conductelor pentru transportul gazelor	375	Ministerul Finanțelor	
4. 8 — Reechizionare de ateliere împreună cu toate anexele, materiale și utilaje necesare industriei petrolifere	375—376	Regia Loteriei de Stat — Modificarea tragerii Loteriei de Stat	379
Ministerul Industriei		Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale	
Blocarea, la dispoziția Ministerului Industriei, a unui motor Diesel Womag de 330 H. P. și a unui tractor	376	Taxe ce umbrază a se încașa dela holnavii internați și tratați, cu plată, în Centrele de ortopedie	379—380
8.464 — Comasare de întreprinderi	376		

(Continuare în pag. II-a)

B. Dispozițiuni și publicațiuni care nu au caracter normativ

Nr. publicației	Pagina	Nr. publicației	Pagina
Decrete Prezidiale		<i>Ministerul Justiției</i>	
<i>Ministerul Minelor și Petrolului</i>		158 — Atribuțiunile organelor de control de pe lângă Ministerul	
Chemare în funcțiune și punere în retragere	381	Justiției	383
<i>Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale</i>		Mentineră de atribuțiuni; numire, rectificarea de decizie	383
2.112 — Chemare în funcțiune	381	<i>Ministerul Învățământului Public</i>	
Decizii		Miscare în personal	384
<i>Președinția Consiliului de Miniștri</i>		<i>Ministerul Cultelor</i>	
17.387. — Înființare de organ de control financiar intern	381	Miscare în personal	384
106 — Acordare de concediu	381	<i>Ministerul Artelor și Informațiilor</i>	
<i>Ministerul Afacerilor Interne</i>		Acceptare de donație și miscare în personal	384
25.646 — Constituire de comisii	381—382	<i>Ministerul Agriculturii</i>	
25.648 — Modificare de comisii	382	1.584. — Incadrare în funcțiune	384
<i>Ministerul Finanțelor</i>		<i>Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale</i>	
Compunere de comisii și miscare în personal	382—383	4.816. — Înființare de cămin	384
		Anunțuri judiciare	
		<i>Ministerul Justiției</i>	
		Cereră de reconstituire de acte de stare civilă	
			384

MONITORUL OFICIAL Partea I A**Legi, regulamente și dispozițiuni cu caracter normativ****DECIZIUNI****ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI****MINISTERUL****COMERȚULUI ȘI ALIMENTAȚIEI**

Consiliul de Miniștri, în ședința sa dela 8 Ianuarie 1949,

Văzând referatul d-lui ministru al comerțului și alimentației cu Nr. 417.936 din 8 Ianuarie 1949;

În temeiul decretului Nr. 260, publicat în Monitorul Oficial Nr. 223 din 25 Septembrie 1948,

Decide:

Art. I. Toate deciziile și listele vizate, prin care s'au stabilit prețuri și tarife la consumator, rămân valabile.

Produsele, mărfurile și serviciile prevăzute în acele decizii și liste vizate, se vor vinde la prețurile acolo stabilite, la care se va adăoga fiscalitatea suportată de consumator până la 31 Decembrie 1948.

Art. II. De asemenea, rămân valabile și deciziile sau listele vizate, prin care s'au stabilit prețuri loco fabrică, exclusiv fiscalitatea.

Art. III. Produsele, mărfurile și serviciile care au prețuri stabilite prin decizii sau liste vizate, loco fabrică, inclusiv fiscalitatea, se vor vinde la prețurile din acele decizii sau liste vizate, recalulate prin scăderea fiscalității de factura cuprinsă în prețuri până la 31 Decembrie 1948 și prin adăogirea cifrei de afaceri care intră în vigoare dela 1 Ianuarie 1949.

Art. IV. În cazul în care în prețul loco fabrică sunt cuprinse diverse impozite, taxe și remize, care, cu începerea dela 1 Ianuarie 1949, au fost desființate, prețul loco fabrică se reduce cu suma ce reprezintă impozitele, taxele sau remizele desființate.

La prețul astfel rezultat se aplică cifra de afaceri, care intră în vigoare dela 1 Ianuarie 1949.

Art. V. Orice dispozițiuni contrare prezentei decizii, se abrogă.

Dr. Petru Groza, Șt. Voitec, Bucur Șchiopu, Ana Pauker, A. Bunaciu, I. Vințe, Prof. ing. N. Profiri, V. Vaida, Emil Bodnăraș, Gh. Vasilichi, Stanciu Stoian, Chivu Stoica.

Nr. 3.

DECIZIUNI**MINISTERUL FINANȚELOR**

Noi, ministrul finanțelor,

Având în vedere referatul Direcțiunii timbrului și cifrei de afaceri,

Având în vedere dispozițiunile art. 4 din legea impozitului pe spectacole din 1 Ianuarie 1949,

Decidem:

Art. 1. — Atracțiile populare, ca: bărci, căluseși, lanțuri, tobogan, montagne russe, menajerii, rarități, popicării și altele similare, sunt supuse unei taxe fixe zilnice, reprezentând impozitul pe spectacole, indiferent de numărul persoanelor ce ia parte la manifestare, de:

Lei 100 pe zi, în București.

Lei 60 pe zi, municipii.

Lei 40 pe zi, în alte localități.

Pentru măsurătorile de forță, iluziile optice și altele similare, taxa fixă zilnică de fiecare aparat, este de:

Lei 60 pe zi, în București.

Lei 40 pe zi, muncicipii.

Lei 20 pe zi, alte localități.

Art. 2. — Plata taxelor de mai sus, se va face de către întreprinzători cu anticipație pentru cel puțin șapte zile.

Controlul plății impozitului, se va face pe baza unui permis fiscal, care se va păstra de către întreprinzători și în care organele fiscale vor nota plata impozitului.

Art. 3. — D-l director al timbrului și cifrei de afaceri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 8 Ianuarie 1949.

p. Ministru, I. Modoran

Nr. 528.075.

Noi, ministrul finanțelor,

Având în vedere dispozițiunile art. 8, al. ultim, din legea impozitului pe cifra de afaceri, publicat în Monitorul Oficial Nr. 1 din 1 Ianuarie 1949, prin care se prevede că consumul propriu, tainul, de vin și rachiuri pentru producători, se fixează de Ministerul Finanțelor,

Decidem:

Art. 1. — Din producția anuală a producătorului de vin și rachiuri naturale, se acordă pentru consumul propriu al familiei, drept tain, cantitățile de:

200 litri vin.

80 litri de 25 grade, rachiuri naturale, care se scutesc de impozitul pe cifra de afaceri.

Art. 2. — D-l director al cifrei de afaceri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 8 Ianuarie 1949.

p. Ministru, I. Modoran

Nr. 468.529.

Noi, ministrul finanțelor,

Având în vedere dispozițiunile art. 13 din legea impozitului pe cifra de afaceri, publicată în Monitorul Oficial Nr. 1 din 1 Ianuarie 1949, prin care se prevede că obligațiunile contribuabililor cu privire la ținerea oricăror registre și evidențe necesare controlului tehnic și fiscal, se vor determina de Ministerul Finanțelor,

Decidem:

Art. 1. — Intreprinderile industriale obligate la plata impozitului pe cifra de afaceri, pentru produsele industriale, vor ține un registru de cifra de afaceri, pentru evidența materiilor prime, intrate și a celor trecute în fabricație, a produselor rezultate (semifabricate și finite), a produselor puse în circulație și a celor destinate exportului.

Atelierele de meserii pot ține registrul de intrare și ieșire, cerut în vederea așezării impunerii pe venit, în locul registrului de cifra de afaceri, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) Patronul atelierului să fie meșter și să lucreze în atelier;
 - b) Să nu aibă sau să folosească o energie mai mare de 5 HP;
 - c) Să nu întrebuințeze mai mult de 5 salariați.
- In acest număr se socotesc și ucenicii, a căror calitate se dovedește cu contractul de ucenicie, precum și membrii de familie folosiți în atelier;
- d) Să nu producă articole în serie;
 - e) Să nu dea de lucru în afara atelierului;
 - f) Să nu desfacă produsele în afara atelierului, prin magazine de desfacere, voiajori comercianți și depozite de conștinție;
 - g) Să nu vândă și produse cumpărate.

Producătorii agricoli, pentru produsele vândute prin magazine proprii de desfacere, precum și comercianții care au cumpărat în scop de revânzare, produse ale economiei agricole și produse ale economiei casnice dela locuitorii satelor, vor ține un registru de cifra de afaceri pentru evidența produselor intrate și iesite.

Localurile de consum, vor ține un registru de cifra de afaceri, în care vor trece toate produsele cumpărate, produsele provenite din producție proprie, precum și sumele realizate din vânzări.

Pentru toți aceștia, registrul de intrare și ieșire, cerut în vederea așezării impozitului pe venit, poate ține loc de registru de cifra de afaceri.

Art. 2. — Evidența în registrul de cifra de afaceri, se va ține pe cantități și valori, iar înregistrarea se va face până cel mai târziu, în seara zilei următoare.

Intreprinderile industriale cu mai multe fabrici distincte sau cu secții de fabricație deosebite, vor ține registrul de cifra de afaceri, la fiecare fabrică, sau secție, iar întreprinderile comerciale obligate la plata impozitului, vor ține registrul de cifra de afaceri atât la magazinul central, cât și la sucursale.

Registrul regulat ținut, seryeste drept

bază pentru calcularea impozitului la produsele impozabile.

Registrul de cifra de afaceri, înainte de a fi întrebunțat, va fi numerotat, șnuruit și vizat de administrația financiară.

Art. 3. — Oricecâteori întreprinderile producătoare, supuse la plata impozitului, sunt în situația de a nu avea operațiuni impozabile, ori de a-și înceta sau întrerupe activitatea, vor depune în lăuntru termenelor prevăzute de art. 11 din lege, o declarație unității fiscale de care aparțin.

Reluarea activității va fi adusă la cunoștința fiscalului pe aceeași cale și în aceleași condițiuni.

Art. 4. — Toți producătorii care deținează impozitul pe cifra de afaceri, sunt obligați să emită facturi pentru produsele puse în circulație sub orice formă și pentru orice sumă.

Intreprinderile comerciale și cooperativele de consum, sunt obligate să emită pentru mărfurile comercializate, bonuri (note de plată), până la valoarea de 10.000 lei și facturi pentru vânzările ce depășesc această sumă.

Art. 5. — Facturile și bonurile se vor emite din carnete, care, înainte de a fi întrebunțate, trebuie broșate, numerotate și vizate de administrația financiară sau de circumscripțiile de constatare locale.

Facturile vor fi parafate de administrația financiară sau de circumscripția de constatare respectivă.

Numerotarea facturilor sau a celorlalte documente, se face în mod obligatoriu, începând cu Nr. 1 la 2 Ianuarie al fieărui an calendaristic și continuând neîntrerupt până la ultimul număr de ordine al zilei de 31 Decembrie al aceluși an.

Art. 6. — Produsele economiei agricole, precum și produsele economiei casnice, colectate direct dela producători de către întreprinderile industriale comercianții de orice fel, centrele de colectare, vor fi însoțite în cursul transportului de borderouri de colectare emise din carnete vizate și numerotate în condițiunile prevăzute de art. 5.

Art. 7. — In fiecare an după cul.s. producătorii de vin și rachiuri naturale, sunt obligați să declare în scris la percepția respectivă suprafața viilor și livezilor pe rod, cantitățile totale de vin și rachiuri naturale, rezultate din producția anuală, cum și cantitățile de vin și rachiuri naturale rămase din recolta anilor precedenți.

Declarația pentru recolta de vin, se face în termen de 15 zile dela vinificare și cel mai târziu până la 1 Decembrie al fiecărui an, iar declarația pentru cantitățile de rachiuri naturale produse, se face în termen de 15 zile dela fabricație.

Se admite o diferență în plus sau minus de 10% asupra cantităților declarate.

Cantitățile de vin și rachiuri naturale declarate, se debitează în registrul de partizi dela percepția respectivă.

Art. 8. — Vinul și rachiurile naturale, puse în circulație dela locul de producție, vor fi însoțite de bilete de liberă circulație, emise de percepția respectivă în limita cantităților declarate și înscrise în registrul de partizi și de borderoul prevăzut la art. 6.

Biletul de liberă circulație va cuprinde următoarele date:

- a) Percepția și numele celui care a emis biletul;
- b) Anul, luna, ziua și ora scoaterii produsului dela locul de producție;
- c) Numele și domiciliul producătorului de unde se scot produsele;
- d) Cantitatea și felul produsului;
- e) Felul și capacitatea vaselor în care se face transportul;
- f) Mijloacele de transport;
- g) Numele și adresa destinatarului;
- h) Durata transportului;
- i) Chitanța;

Comercianții de băuturi nu pot primi și introduce în localurile lor, vinuri, fără oa acestea să fie însoțite pe lângă borderoul prevăzut la art. 6 și de bilete de liberă circulație când produsele provin direct dela producători sau din producție proprie.

Biletele de liberă circulație vor fi depuse de către destinatar la percepția respectivă, în termen de 48 ore dela sosirea transportului.

Producătorii de vinuri și rachiuri naturale, sunt obligați a achita impozitul pe cifra de afaceri pentru toate cantitățile nejustificate ca vândute sau consumate peste tainul legal.

Art. 9. — Pentru aplicarea impozitului pe cifra de afaceri, prevăzut la art. 5 din lege, localurile de consum vor emite note de plată pentru toate consumațiunile făcute în local din carnete numerotate și vizate de administrația financiară sau circumscripția de constatare.

Art. 10. — Toți acei obligați la plata impozitului pe cifra de afaceri, vor trebui să păstreze timp de 5 ani registrele comerciale, registrul de cifra de afaceri, registrul de intrare și ieșire, precum și facturierile și borderourile prevăzute la art. 6 din care s'au emis facturi sau borderouri, cât și facturile ce li s'au eliberat, pe care le vor pune la dispoziția organelor fiscale spre verificare, sub sancțiunile prevăzute de lege.

Art. 11. — Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta decizie, se sancționează, conform art. 14, lit. b, din legea cifrei de afaceri.

p. Ministru. I. Modoran
Nr. 468.530.

MINISTERUL MINELOR ȘI PETROLULUI

Noi, ministrul minelor și petrolului,
Având în vedere dispozițiile art. 146 și 302 din legea minelor;

În virtutea decretului Nr. 10 din 29 Aprilie 1948, pentru organizarea Ministerului Minelor și Petrolului;

Având în vedere referatul înreg. sub Nr. 28.163 din 1948.

Decidem:

Art. 1. — Se aprobă punerea în aplicare, pe data de 10 Ianuarie 1949, a următorului Regulament general de exploatare și siguranță în minele de cărbuni.

Art. 2. — Direcțiunea cărbunilor și Direcțiunea contralului producției, sunt împuternicite să aducă la îndeplinire prezenta deciziune.

Data la 1 Ianuarie 1949.

Ministru, Miron Constantinescu

Nr. 2.

REGULAMENT GENERAL DE EXPLOATARE ȘI SIGURANȚA PENTRU MINELE DE CĂRBUNI

CAPITOLUL I

Dispozițiuni generale

Art. 1. — Prezentul regulament se aplică la toate exploatarea de cărbuni din cuprinsul Republicii Populare Române.

Art. 2. — Stau sub controlul autorității miniere, următoarele compartimente ale întreprinderilor miniere:

a) Minele cu toate instalațiunile lor subterane și dela suprafață;

b) Conexele miniere, adică:

Stațiunile de preparare (separații, spălătorii, uscătorii de cărbune, flotații), distilerii de cărbune (cox și semi-cox), fabricile de brichete, centralele electrice pentru mine, atelierele de reparații, garajele de mașini, căile ferate înguste și normale, funicularile, depozitele de lemne cu instalațiile de pregătirea lemnului, depozitele de materiale pentru mină, depozitele de explosivi, lămpăriile, colonile pentru salariați, instalațiile pentru producerea oxigenului, carierele și în general orice instalație sau lucrare care a fost autorizată de autoritatea minieră în conformitate cu dispozițiunile legii minelor.

Căile ferate și funicularile, pentru care s'a obținut autorizația Ministerului Minelor și Petrolului, vor sta și sub controlul Ministerului Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, în conformitate cu legile și regulamentele acestui minister.

Art. 3. — Se vor raporta autorității miniere și Oficiului asigurărilor sociale, în timp de cel mult 24 ore dela producerea lor, în conformitate cu legea minelor, următoarele fapte, întâmplate în exploatare:

A. Orice accident de persoane, survenit în mină sau la suprafață. Raportul se face în scris și se va înainta autorității miniere locale și Oficiului asigurărilor sociale prin orice mijloc de care dispune exploatarea.

În afară de raportul scris de mai sus, următoarele accidente de personal se vor raporta și telegrafic sau telefonic, ori prin curieri, în așa mod ca autoritățile de mai sus să primească avizul în termen de 24 ore:

a) Accidentele mortale;

b) Accidentele cu fracturi grave;

c) Accidentele cauzate de gazul metan, alte gaze din mină sau praful de cărbune, indiferent de gravitatea lor.

Accidentele de sub punctele a și b, se vor anunța în același timp poliției locale, Parchetului și primăriei locale, pe aceleași căi.

Pentru toate accidentele, după înaintarea avizului scris, se va trimite autorității miniere o declarație semnată de accidentat, de martorii accidentului, de persoana care a luat declarația, de șeful de exploatare de mină și de sector, sau de conducătorul minei autorizat de autoritatea minieră.

B. De asemeni se vor mai raporta autorității miniere, în termen de 24 ore, orice evenimente din exploatare, de natură a periclita siguranța personalului, a lucrărilor sau a instalațiilor din mină sau dela suprafață: incendii, inundații, erupții instantanee de gaze, explozii de gaze, explozii sau aprinderi de praf de cărbune și orice alte pericole.

Art. 4. — Exploatarea sunt obligate în conformitate cu legea minelor, să țină la curent registrele de producție, datele statistice privind întreaga activitate a exploatarea (producție, efectiv, materiale de mare consum folosite de exploatare și energie), precum și toate evidențele stabilite prin prezentul regulament, la capitolele respective și acelea care s'ar ordona de autoritatea minieră.

De asemenea se vor ține la curent următoarele planuri:

a) Un plan exact al suprafeței, indicând limitele și punctele topografice care definesc perimetrul, ivirile la suprafață și toate instalațiunile aflate pe ea;

b) Planuri exacte în proiecție orizontală ale lucrărilor subterane, pe etaje sau orizonturi, cu arătarea porțiunilor exploatare în fiecare an și a celor în curs de exploatare.

Ridicările topografice trebuie să fie racordate cu cele dela suprafață, iar planurile respective trebuie să se poată suprapune;

e) Planuri care să arate vederea din față și diferite secțiuni prin mină și zăcământ, susceptibile de a defini extinderea zăcământului și a lucrărilor miniere, natura și compoziția substanțelor minerale utile întâlnite.

Coordonatele planurilor vor fi raportate la rețeaua geodezică a țării, ele punându-se la dispoziție în condițiunile ce se vor stabili de Ministerul Minelor și Petrolului.

Toate datele, registrele și planurile, vor fi puse la cerere la dispoziția autorității miniere.

Art. 5. — Organele autorității miniere au dreptul să facă orice fel de descinderi și cercetări în interiorul lucrărilor miniere și anexele acestora, ce stau sub controlul lor, cât și în scriptele exploatarea, în scopul de a-și exercita atribuțiunile prevăzute de legea minelor, de regulamente, cât și de ordonanțe ale acestei autorități.

De asemenea exploatarea vor da concursul pentru găsirea și deplasarea pe teren a organelor autorității miniere.

CAPITOLUL II

a) Lucrări și instalațiuni miniere

Art. 6. — Orice fel de construcții, orice fel de instalațiuni, fixe sau mobile, cât și orice fel de lucrări, atât la suprafață cât și în mină, în legătură cu exploatarea, transportul, prelucrarea și valorificarea cărbunelui, trebuie să fie autorizate de autoritatea minieră.

Art. 7. — Pentru obținerea autorizațiilor privitoare la construcțiile, instalațiile sau lucrările dela suprafață, cel interesat va trimite autorității miniere, o cerere timbrată legal și următoarele anexe în dublu exemplar:

1. Un memoriu tehnic în care se va arăta:

a) Felul construcției, instalației sau lucrării ce se proiectează și scopul în care se face, descrierea metodei de lucru, însoțită dacă este cazul de schițe;

b) Concesiunea sau proprietatea pe care se va construi

c) Dacă lucrarea este făcută de un antreprenor, se va arăta numele acestuia și se va specifica dacă este autorizat;

d) Numele conducătorului sau conducătorilor responsabili ai lucrărilor. Persoana responsabilă poate face parte fie din personalul exploatarei miniere, fie din personalul antreprizei ce execută lucrarea.

2. O schiță de plan, în dublu exemplar, din care un exemplar pe calc, la scara 1 : 1.000, în care se vor arăta toate construcțiunile, instalațiile și lucrările existente pe o rază de 200 m, cât și distanța dela lucrările proiectate până la toate lucrările existente: clădiri, instalațiuni, șosele, căi ferate, etc.

Art. 8. — Pentru construcțiile, instalațiile și lucrările subterane, la cererea în dublu exemplar se va adăuga, pentru fiecare exemplar:

1. Un memoriu tehnic în care se va arăta:

a) Felul construcțiunilor, instalațiunilor, scopul și măsurile de siguranță ce urmează a fi luate; descrierea metodei de lucru însoțită dacă este cazul, de schițe de plan;

b) Conducătorul tehnic responsabil pentru executarea lucrării

2. O schiță de plan, din care un exemplar pe calc, la scara 1 : 1.000, în care se vor trece toate construcțiile, instalațiile și lucrările subterane existente pe o rază de 100 m, precum și acelea corespunzătoare dela suprafață.

Art. 9. — Cererile și anexele de mai sus, vor fi semnate de un șef de exploatare, sau de conducătorul tehnic autorizat de autoritatea minieră.

Art. 10. — Programul general de lucru al unei mine, va trebui să fie supus aprobării autorității miniere.

Art. 11. — Pentru executarea diferitelor construcții și instalații se vor păstra următoarele reguli:

a) În principiu nu se vor executa clădiri și instalațiuni la suprafață, în coperișul terenurilor exploatare sau în curs de exploatare sau pe halde. Pentru orice clădiri sau instalații absolut necesare, autoritatea minieră va putea acorda autorizație, dela caz la caz, prescriind măsuri de siguranță dacă împrejurările o cer;

b) Puțurile de extracție și aerisire, vor avea între ele un masiv de rocă de cel puțin 20 m. Nu vor putea fi adăpostite în aceeași clădire gurile ambelor puțuri;

c) Distanțele de instalațiile sau construcțiile vecine, la care se pot construi depozitele de exploziv, vor fi prescrise la capitolul special asupra explozivilor;

d) Rezervoarele pentru depozitarea materialelor lichide inflamabile vor fi așezate la minimum 50 m de orice clădiri și instalațiuni și la minimum 10 m sau 25 m de hotarele terenurilor vecine, după cum sunt îngropate sau nu.

Vor fi respectate următoarele norme pentru construcția rezervoarelor:

Fiecare rezervor instalat la suprafață, va fi prevăzut de jur-împrejur cu un dig de pământ, astfel ca spațiul dintre rezervor și dig să aibe o capacitate cel puțin egală cu $\frac{1}{2}$ din capacitatea rezervorului. Acest spațiu va fi ținut în perfectă curățenie.

Orice rezervor a cărui înălțime trece de 5 m, va fi prevăzut cu o scară de fier fixă, până la capacul rezervorului, precum și cu un parapet de fier în jurul capacului.

La fiecare rezervor cu o capacitate de 200 mc, ventilele de umplere și golire vor fi asigurate prin cutii în zidărie sau fier

Aceste rezervoare vor fi prevăzute de asemeni cu un

dispozitiv pentru închiderea în interiorul lor a țevii de golire. Rezervoarele vor fi prevăzute, atât la bază, cât și la capac, cu „guri de curățat“, închise cu capac și prin a căror deschidere rezervorul să poată fi ventilat.

Fiecare rezervor va avea un ventil de scurgere în conductă, care să fie la cel puțin 40 m depărtare de rezervor și în afara digului.

Capacele rezervoarelor vor fi etanșe. Orificiile de aerisire ale rezervoarelor trebuiesc să fie prevăzute cu valve reglatoare de presiune, sau cu răsufătoare, care să împiedice propagarea curenților de aer în rezervor.

Depozitele de benzină cu o capacitate mai mică de 1.000 litri și localurile de umplere ale lămpilor de siguranță, trebuind să fie neapărat în apropierea sălilor de apă, vor face excepție dela prescripțiunile alineatelor precedente, ele trebuind să satisfacă condițiunile care se vor prescrie la capitolul respectiv;

e) Căldările de aburi cu o presiune mai mare de 8 atm. vor fi așezate la o distanță de cel puțin 50 m de locuințe;

f) În ce privește distanțele prescrise pentru instalațiuni electrice, se vor respecta normele prevăzute la capitolul special asupra instalațiilor electrice;

g) Toate distanțele între diferite construcții și instalații miniere, fie la suprafață, fie în subteran, ce nu sunt prevăzute în regulamentul de față, rămân să fie fixate, dela caz la caz, de autoritatea minieră.

Art. 12. — Orice rezervoare sub presiune peste 8 atm., vor fi așezate în locuri izolate, departe de locurile de adunare sau îngrămădiri de lucrători, sau se vor înconjură cu ziduri suficient de tari, cu aprobarea autorității miniere.

Art. 13. — Intreprinderile miniere au obligațiunea de a stabili, înainte de începerea lucrărilor subterane, prin planul de lucru, picioarele de siguranță de formă conică sau prismatică și având o înclinare de 70°—80°, pentru toate căile ferate, șoselele, podurile și alte lucrări publice.

Autoritatea minieră va stabili distanța orizontală, de unde începe latura înclinată a piciorului, față de obiectul care urmează a se proteja.

În cazul când această obligație ar face imposibilă exploatarea unui zăcăniant, prin pierderea unor mari cantități de cărbuni, lăsate în picioare, cece ar dăuna grav economia națională, Ministerul Minelor și Petrolului, de comun acord cu Ministerul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, va putea dispune mutarea tuturor construcțiunilor de mai sus, pe alt traseu și în altă regiune, sau să dispună exploatarea cu rambleu complet, de mână, hidraulic sau pneumatic, astfel ca tasarea să fie redusă la minimum, întreprinderea urmând a despăgubi daunele cauzate de tasare.

Art. 14. — După terminarea clădirilor, instalațiilor și lucrărilor autorizate, întreprinderile vor anunța autoritatea minieră, care se va deplasa la fața locului, controlând dacă clădirile, instalațiile sau lucrările, sunt făcute cu respectarea prescripțiunilor de poliție minieră în vigoare; numai după aceea autoritatea minieră va acorda autorizația de punere în funcțiune.

Art. 15. — Orice exploatare carboniferă declarată în stare de exploatare normală trebuie să continue regulat și fără întreruperi. Suspendarea unei exploatare carbonifere nu se poate face decât cu aprobarea Ministerului Minelor și Petrolului.

Art. 16. — Exploatatorul va putea proceda la evacuarea și exproprierea clădirilor după normele legii minelor. În acest caz lucrările de exploatare nu pot fi executate decât în urma îndeplinirii procedurii prevăzute de lege pentru exproprieri sau arendări obligatorii, afară de

cazul când această evacuare a devenit efectivă prin înțelegerea părților.

În caz de urgență, ocuparea anticipată a imobilului se va face în conformitate cu dispozițiile legii minelor.

Art. 17. — Suspendarea, demontarea și părăsirea unei instalațiuni, construcții sau lucrări miniere, care a fost autorizată de autoritatea minieră, nu se va putea face decât cu aprobarea aceleiași autorități, care va aprecia motivele invocate.

Orice modificare sau mutare a construcțiilor sau instalațiilor autorizate, cât și modificarea principală a oricărui program de lucru, nu se va putea face decât în urma unei autorizări date de autoritatea minieră competentă.

Excepție fac mașinile, instalațiile și aparatele nestabile sau portative, al căror typ a fost autorizat, spre a fi introdus în mină.

Art. 18. — Cererea de suspendare, demontare, părăsire sau modificare cu anexele respective (memoriul și planul), va fi înaintată în dublu exemplar autorității miniere. În memoriu se vor arăta, în afară de datele referitoare la lucrările executate, și motivele pentru care se cere suspendarea, demontarea, părăsirea sau modificarea.

Autoritatea minieră, după vizitarea lucrărilor, prescrie totodată, dacă este cazul, măsuri de siguranță.

Art. 19. — Terenurile pe care se află clădiri și instalații miniere importante, trebuiesc separate de terenurile vecine prin împrejmuiri. Autoritatea minieră poate aproba, dacă este cazul, ca unele clădiri și instalații să nu fie împrejmuite.

La suprafață, locurile părăsite unde au fost săpături sau lucrări miniere, se vor acoperi solid, se vor rambleia sau se vor prăbuși de către exploatare, făcându-se inaccesibile, atunci când ele prezintă pericol.

De asemenea, se vor prăbuși și lucrările clandestine, executate de persoane fără drepturi miniere. Autoritatea minieră va lua măsuri să drezeze acte de dare în judecată împotriva persoanelor care au executat lucrările clandestine și care au fost găsite vinovate.

Art. 20. — Instalațiile adăpostite și atelierele dela suprafață, vor fi bine și solid construite, curat întreținute, bine aerisite, suficient luminate și încălzite.

Art. 21. — Eșirile din ateliere și din sălile unde se lucrează colectiv (la suprafață) trebuiesc să fie suficiente pentru evacuări rapide, în caz de pericol. Ușile se vor deschide întotdeauna din interior spre afară.

Locurile de trecere pe lângă uși vor fi lăsate permanent libere, pentru a nu împiedeca ieșirea.

Scările ce leagă etajele, în instalațiile dela suprafață, vor fi în număr suficient pentru a asigura circulația personalului.

Ele vor avea cel puțin o balustradă.

Rampele, podurile, schelele, precum și locurile de odihnă ale scărilor, vor fi solid construite și amenajate cu balustrade.

Art. 22. — Atelierele și orice alte încăperi, în care se adună gaze toxice, vor fi prevăzute permanent cu instalațiuni de ventilare, care vor funcționa în așa mod ca nicio acumulare de gaze să nu fie posibilă.

De asemenea, încăperile în care se adună praf de cărbune vor fi aerisite permanent, evitându-se acumularea prafului.

În astfel de clădiri fumatul va fi interzis, afișându-se în locuri vizibile și numeroase, această interdicție. Contravenienții vor fi sever sancționați și deferiți autorității miniere.

Clădirile vor fi înzestrate cu guri sau pompe de incendiu și furtunuri, atât în interiorul lor, cât și în curțile alăturate.

Art. 23. — Igiena localurilor va fi bine păstrată. Se vor construi closete suficiente, câte unul pentru 25 muncitori la suprafață și unul la 50 muncitori în mină.

De asemenea se vor construi băi sau dușuri cu apă caldă.

În cazuri speciale, autoritatea minieră poate aproba spălătoare cu apă caldă.

Acestea vor fi instalate în săli bine aerisite, iluminate și încălzite.

Art. 24. — Accesul în incinta exploatării (ateliere, săli de lucru, șantiere, curtea minei, etc.) și în deosebi în mină, este strict oprit persoanelor străine de întreprindere, fără consimțământul scris al acestora și cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare. Cercetarea minei de către persoane străine, chiar cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, se face pe propria răspundere a vizitatorului, întreprinderea neavând nicio răspundere în caz de accident, vizitatorul fiind obligat a da un angajament scris în acest sens.

Este strict interzis accesul în incinta exploatării, pentru orice persoană în stare de ebrietate.

Răspunderea pentru accidentele survenite sau suferite din cauza sau în dauna persoanelor în stare de ebrietate, scăpate la controlul accesului în incinta exploatării, cade exclusiv în sarcina acelei persoane.

Întreprinderile vor pune la intrări tablățe cu mențiunea „Intrarea oprită pentru persoane străine”.

b) Mașini în general

Art. 25. — Mașinile și motoarele de orice categorie, așezate la suprafață sau în mină, vor fi accesibile numai personalului însărcinat cu conducerea și supravegherea lor, personalului de control și de reparație.

Art. 26. — Distanțele dintre mașinile stabile, trebuiesc să fie de minimum 1 m la suprafață și — 0,8 m în subteran, măsurate dela părțile extreme, iar terenul dintre ele bine nivelat.

Scările și podețele vor fi bine consolidate și aparate.

Art. 27. — Mașinile stabile susceptibile prin anumite părți mișcătoare, de a produce accidente, vor fi despărțite prin pereți sau bariere de protecție înalte de 1,20 m, cu două sau trei rânduri de bare orizontale.

Părțile mobile ale mașinilor și motoarelor, care ies din corpul lor, precum și alte piese particulose, biele, roți, volan, curele și cabluri, angrenaje, cilindri și conuri de fricțiune sau alte piese de transmisie ce ar periclita siguranța lucrătorilor, trebuiesc prevăzute cu dispozitive de protecție, care pot fi apărători de lemn, de tablă sau plasă de sârmă, balustrade, garduri solide, etc.

Prevederile acestui articol nu se aplică instalațiilor și mașinilor cu montare nestabilă, autorizate, conform art. 17, alin. ultim (scocuri oscilante, benzi cu raclețe, benzi de cauciuc, scrapere, scule portative), atunci când prin aceasta s'ar îngreuna prea mult funcționarea lor.

Art. 28. — Manevrarea curelelor pe roțile în mișcare se va face întotdeauna cu ajutorul unui dispozitiv mecanic, iar nu cu mâna.

Pornirea cu mâna a volanelor mașinilor cu aburi sau a motoarelor industriale este interzisă la unități mai mari de 10 cai putere.

Organele de mașini, cu o rotație mai mare de 10 rot. /minut, vor fi protejate suficient, așa că, în caz de rupere, spărturile lor să nu lovească persoanele din apropiere sau din încăperile vecine.

Mașinile acționate cu aburi vor avea regulatoare de viteză.

Art. 29. — Treckerile peste transmisiuni vor fi acoperite cu podețe solide, suficient de largi, prevăzute cu trepte și balustrade de sprijin.

Art. 30. — În ateliere, spălătorii, fabrici de brichete, mori de măcinat, produse miniere sau pentru zdrobirea pietrei de rambleu, precum și alte instalațiuni, punerea în funcțiune și oprirea mașinilor trebuie să fie precedată totdeauna de un semnal bine cunoscut.

Art. 31. — Dispozițiunile de oprire ale mașinilor motrice din aceste instalațiuni vor fi așezate după împrejurări în afară de zona unde sunt instalate mașinile sau în apropierea lor, dar în tot cazul în locuri foarte ușor accesibile, în sensul că la nevoie mașinile să poată fi ușor și repede oprite.

Maiștrii mecanici, șefii de ateliere sau conducătorii mașinilor, trebuie să aibă posibilitatea de a anunța repede și a cere oprirea imediată a motoarelor.

Art. 32. — Reparația și curățirea mașinilor sau pieselor lor se va face numai după ce mașinile au fost oprite și puse prin dispozitive speciale în situația de repaos, așa fel că ele să nu poată fi pornite din nou, decât de persoana care le-a oprit.

De asemenea ungerea mașinilor și curățirea transmisiunilor și a diferitelor mecanisme, atunci când ungerea sau curățirea în stare de mișcare sau funcționare a mașinilor prezintă pericol, se va face numai după ce ele au fost oprite.

Art. 33. — Personalul ce deservește mașinile sau lucrează în apropierea lor trebuie să-și procure și să poarte o îmbrăcăminte bine încheiată și ajustată pe corp.

Art. 34. — Personalul de serviciu și execuție dela căldări, mașini cu aburi, motoare și instalațiuni în general dela suprafață, va fi format numai din persoane peste 16 ani

Lucrătorii sub 16 ani vor lucra numai pe lângă o calfă.

Art. 35. — Este absolut interzisă instalarea de căldări de aburi cu foc în subteran.

Art. 36. — Funcționarea căldărilor cu vapori și a mașinilor cu aburi, precum și a celor electrice, se va face în cadrul prescripțiilor prevăzute de legea și regulamentul asupra măsurilor de siguranță la cazane, mașini, instalațiuni mecanice și electrice.

CAPITOLUL III

Transportul

a) Mașini de extracție, colivii și trolii

Art. 37. — Orice mașină de extracție, instalată la suprafață sau subteran, care servește și la transportul de persoane, trebuie să fie astfel construită ca să poată fi manevrată cu ușurință și siguranță, iar în caz de supraîncărcare sau trecere peste viteza maximă admisă de prescripțiuni, decuplarea să se facă automat.

Mașinile de extracție cu piston pot fi folosite pentru transport de persoane numai dacă sunt instalate în sistem cel puțin „Geamăn”.

Orice mașină de extracție trebuie prevăzută cu:

a) O frână acționată de mecanic dela locul de manevră, care să poată opri mașina în orice moment;

b) Un indicator de adâncime, așezat în fața mecanicului și care arată în fiecare moment nivelul organului de transport (colivie, skip, etc.).

Indicatorul de adâncime va fi astfel așezat încât să nu împiedice vederea semnelor făcute pe tobă și pe funie;

c) Un dispozitiv acustic, care să semnaleze puternic și precis, sosirea coliviei la suprafață, sau la orizontul de transport;

d) La mașinile cu o viteză mai mare ca 6 m/sec., un indicator de viteză prin care mecanicului va putea urmări în fiecare moment variațiile acesteia. Indicatorul va fi prevăzut cu dispozitiv de înregistrare (diagramă);

e) Un dispozitiv de oprire automată a mașinei când colivia s'a ridicat peste nivelul permis;

f) Mașinile mari de extracție adică mașinile cu peste 6 m/sec., viteză și peste 150 K. W., putere vor fi prevăzute cu dispozitive automate pentru reducerea vitezei, la sosirea coliviei la rampă, atunci când se face transportul de persoane;

g) O a doua frână automată care va acționa la intervenția dispozitivelor prevăzute la punctele d și c, precum și la întreruperea forței motrice.

Art. 38. — Turnurile pușurilor de extracție se vor construi solid și conform normelor din tratatele de specialitate. Sarcina de calcul va fi sarcina de rupere a funiei de extracție.

Turnurile de puț construite din lemn vor fi ferite de putrezire și vor fi controlate și verificate periodic, dar cel puțin la doi ani odată pentru constatarea rezistenței lor dacă aceasta nu a suferit din cauza putrezirii sau altor cauze, luându-se, la nevoie, măsuri de reparare și îndreptare. Turnurile de extracție trebuie să cuprindă în partea superioară dispozitive de apărare a moletelor care să oprească mașina de extracție prin acționarea frânei de siguranță și să nu lase colivia să ajungă la moletă.

Înălțimea turnului trebuie să fie suficientă pentru a permite oprirea motorului și intervenția frânei de siguranță mai înainte ca să ajungă colivia la moletă. Ea va fi cel puțin egală cu înălțimea coliviei, inclusiv dispozitivul de legare a funiei, plus o distanță egală cu viteza maximă a coliviei exprimată în metri, pe secundă. Această înălțime se va măsura dela platformă la care se face la suprafață descărcarea și încărcarea coliviei. În cazul unor platforme etajate se ia nivelul platformei celei mai de jos.

În turnul pușului trebuie prevăzute cel puțin un rând de opritori, care să oprească colivia în cădere, în cazul când funia s'ar rupe.

Imediat sub moletă, însă deasupra dispozitivului de apărare al acestora, se vor prevedea poduri de apărare solide, astfel construite ca să permită numai trecerea funiilor de extracție și să împiedice căderea în turn sau puț a oricărui obiect de deasupra podului.

Art. 39. — Coliviile vor fi astfel construite, încât nimic din ceea ce se transportă să nu poată cădea în puț.

Coliviile pentru transportul de materiale, vor putea fi fără acoperiș și fără pereți din tablă. Vor avea însă un dispozitiv care să împiedice ieșirea vagonetului din colivie în timpul transportului.

Coliviile din pușurile pe care se transportă persoane, vor fi prevăzute cu:

a) Paracăzători;

b) Acoperiș solid din tablă groasă;

c) Pereți laterali din tablă care poate avea găuri cu maximum 20 mm diametru;

d) O înălțime de cel puțin 1,80 m dela bază, pentru fiecare etaj;

e) Un dispozitiv de închidere (uși);

f) Un dispozitiv de care să se poată ține personalul în timpul transportului.

Art. 40. — Circulația în puț a persoanelor nu se poate face decât cu colivia sau pe scări.

Fac excepție numai lucrările de săpare ale pușurilor, unde personalul poate fi transportat cu găleata, în condițiunile prescrise pentru astfel de lucrări.

Art. 41. — Frânele mașinilor, coliviile și paracăzătorii, vor fi supuse unui control zilnic cât se poate de minulos.

Paracăzătorii vor fi încercați cel puțin odată pe săptămână, cu colivia încărcată cu o greutate egală cu a tuturor persoanelor ce pot fi transportate odată cu acea colivie, apoi cu colivia goală. Dacă se constată o alunecare mai mare de 100 mm, arcul aparatului va fi schimbat imediat sau se vor cerceta ghiarele de prindere și înlocui la nevoie cu altele mai potrivite, pentru a obține alunecarea prescrisă.

Observațiunile făcute cu ocazia probelor se vor trece într'un registru special.

După fiecare probă se vor curăți cu grijă dinții fălcilor de prindere (Mătole).

Arcul aparatului de prindere va fi schimbat la fiecare 6 luni, dacă este spiral și cel puțin odată pe an dacă este în foi.

Arcurile înlocuite vor fi verificate la atelier și dacă se prezintă reglementar vor fi admise și mai departe în serviciu.

Art. 42. — Trolile planurilor înclinate automotoare trebuie prevăzute cu o frână astfel reglată, încât ea să poată frâna și bloca mașina din mersul în plină sarcină.

Trolile acționate cu mâna vor avea zăvoare de siguranță, așezate pe o roată dințată, așa fel ca mișcarea în sens invers celei în care se acționează, să fie imposibilă;

b) Funi și legături

Art. 43. — Fiecare exploatare va ține la zi un registru special al transportului prin puțuri, în care se vor trece și toate datele privitoare la funii (metalice).

În acest registru se va trece pentru fiecare funie:

1. Materialul și natura lui, felul împletiturii, toate încercările făcute asupra funiei la montare, precum și rezultatele reviziilor și încercărilor ulterioare.

2. Numele și domiciliul fabricantului.

3. Data punerii în funcțiune și scopul în care este întrebuințată.

4. Încărcarea maximă și coeficienții de siguranță constatați.

5. Încercările făcute cu funia, precum și numele laboratorului de încercare. Se va anexa câte un proces-verbal de încercare de fiecare dată.

6. Data și natura reparațiilor și tăierile făcute.

7. Data și felul accidentelor întâmplate funiei.

8. Data și cauza scoaterii din serviciu a funiei sau folosirea ei pentru alte scopuri.

9. Timpul cât a fost în funcțiune și lucrul total ce a făcut.

Art. 44. — Funiile care se vor folosi la transport de persoane, vor fi supuse la probe de tracțiune (întindere) și încovoiere, înainte de a fi puse în funcțiune.

Ele vor fi confecționate din oțeluri de calitate superioară, cu o rezistență de cel puțin 120 kg/mm².

Art. 45. — Minele care nu posedă aparate pentru verificarea funiilor, vor executa această verificare la unul din laboratoarele admise de autoritatea minieră, care vor elibera certificat.

Art. 46. — După montarea lor la puț, funiile vor trebui să funcționeze minimum 3 ore, la transport de materiale (piatră, cărbune). Numai după aceste probe ele vor putea servi la transport de persoane.

Art. 47. — La fiecare trei luni pentru funiile ce sunt permanent în funcțiune și la șase luni la funiile ce nu funcționează decât din timp în timp, se va tăia câte o bucată de funie de un metru lungime, din capătul de lângă colivie, de deasupra legăturii, care se va supune din nou la probele de rezistență.

Art. 48. — După legarea capătului tăiat la colivie, se vor face cel puțin trei drumuri ale coliviei, cu transport

de materiale, înainte de a permite transportul de persoane.

Art. 49. — Este interzisă folosirea de funii reparate, la transport de persoane.

Fac excepție funiile late care se pot folosi mai departe la transportul de personal și după repararea țesăturii transversale, cu condiția ca firile longitudinale ale funiei să îndeplinească condițiile de siguranță prevăzute în prezentele prescripțiuni.

Orice rupere a unei funii deservind un puț sau un plan înclinat, indiferent dacă a provocat sau nu accidente de persoane, se va anunța autorității miniere, în timp de 24 ore dela rupere.

Art. 50. — Fiecare exploatare va avea pentru fiecare puț și plan înclinat în funcțiune, o funie de rezervă în depozit, care să poată fi întrebuințată la nevoie.

Dacă exploatarea va avea mai multe puțuri sau planuri înclinate, care să folosească același fel de funie, ea este obligată să aibă cel puțin o funie de rezervă a cărei lungime să fie astfel încât să ajungă pentru cel mai adânc puț sau plan.

Art. 51. — Funiile textile sunt interzise. Cele de oțel vor avea următorii coeficienți de siguranță minimali, permanenți și simultani:

a) La transportul de materiale, 6;

b) La transportul de personal, 8.

Calculul coeficientului de siguranță se va face cu formula de tracțiune, ținându-se seama de rezistența totală la ruperea funiei, stabilită prin încercări și trecută în procesele-verbale, încheiate de laboratorul în care s'a făcut încercarea, de sarcină maximă cu care este încărcată funia, la care se va adăuga și greutatea proprie a funiei pentru distanța maximă din axul moletelor până la orizontul cel mai adânc al puțului.

Art. 52. — La puțurile unde transportul se face cu roata Koepe și unde nu se poate tăia din funie, aceasta va avea un coeficient de siguranță de cel puțin 8 la transport de materiale și cel puțin 10 la transport de persoane (permanent și simultan).

În același timp nicio funie folosită la roata Koepe, nu va fi ținută în funcție mai mult de doi ani fără o autorizație specială din partea autorității miniere.

Art. 53. — Pentru funiile late, timpul de folosire este de maximum un an la transport de persoane. Prelungirea timpului de funcțiune poate fi dată de autoritatea minieră numai dacă încercările la care a fost supusă funia au dat rezultate mulțumitoare.

Art. 54. — O funie nu va mai fi folosită la transport de persoane atunci când se constată că pe o lungime de 5 m se vor găsi atâtea fire rupte încât să reprezinte 10% din secțiunea funiei.

Art. 55. — Lanțurile și orice piese ce servesc la legarea și suspendarea coliviei, de funie, vor fi fabricate din oțel de calitate superioară și vor avea un coeficient de siguranță de cel puțin 10 față de încărcarea maximă la transport de piatră.

Art. 56. — La puțurile sau planurile înclinate în săpă, funiile vor avea un coeficient de siguranță de minimum 16 la începutul săpării.

Art. 57. — La puțurile la care se face transport de persoane, raportul între diametrul de înfășurare al funiei la mașinile și trolile de extracție pe tube, roți și molette și diametrul unui fir din funie, va fi minimum 1.000 pentru funii rotunde și 750 pentru funii late.

Pentru puțurile și planurile înclinate la care nu se face transport de persoane, acest raport la tobele și rotile mai

șiniilor și troliilor de extracție și la molete, poate fi redus la minimum 500.

Pentru trolii de manevră și trolii mici cu montare nestabilă pentru transport în galerii și suitori, acest raport va fi de minimum 200.

Art. 58. — Exploatarea vor înainta autorității miniere, după fiecare încercare, procesul-verbal de încercare, în original, în termen de 10 zile libere.

c) *Circulația și transportul în puțuri*

Art. 59. — Toate puțurile pentru a putea fi folosite la transport de oameni sau materiale, vor avea o secție de transport cu colivii și o secție pentru circulația oamenilor pe scări.

Art. 60. — Secția de transport cu colivii, va fi prevăzută cu ghidaje, iar cea de circulație va avea scări și poduri de odihnă pe toată adâncimea puțului, inclusiv bazinele pentru colectarea apelor.

Art. 61. — Secția scârilor va fi separată de secția de transport prin pereți despărțitori.

Art. 62. — Inclinarea scârilor din puțuri, va fi de maximum 80°. Podurile de odihnă vor fi așezate la maximum 6 m unul de altul.

Scările suspendate sunt interzise, în afară de puțurile în săpare.

Orice scară trebuie să se ridice deasupra podului de odihnă cu cel puțin 1 m. Această porțiune de scară ce trece peste pod va avea aceeași înclinare ca restul scării, sau va fi verticală și prinsă de armătura puțului.

Dacă acest lucru nu este posibil se vor pune bare sau cârlige de fier de care să se sprijine personalul ce circulă pe scări.

Scările trebuie să fie pe aceeași verticală și înclinate în planuri paralele.

Gurile podurilor de odihnă trebuie să fie atât de mari, încât să permită trecerea oamenilor din echipa de salvare, cu aparatele respiratorii în spate.

Scările de lemn din puțuri vor fi revizuite la cel puțin două săptămâni, iar cele de fier la cel puțin o lună.

Supraveghetorii însărcinați cu acest control, vor fi numiți permanent, sau vor fi desemnați la începutul fiecărei luni, în cartea de raport a minei sau secției de mină, ei fiind obligați a semna pentru luare de cunoștință.

Art. 63. — Este interzis personalului în timpul circulației pe scări, să poarte, în afară de lampă, instrumente sau scule grele și ascuțite, care ar putea produce accidente prin căderea lor.

Acestea vor fi transportate în general cu colivia, iar în cazul când ar fi necesar să fie duse pe scări, ele vor fi purtate de un lucrător într'un sac. Pe scări acest lucrător va fi totdeauna jos, iar ceilalți lucrători deasupra lui.

Art. 64. — Scările deteriorate vor fi imediat înlocuite. Până la înlocuire se va interzice circulația pe puț, închizându-se locurile de acces cu bariere de interzicere, pe care se vor prinde plăci de scândură sau tablă cu inscripția: „Circulația oprită“.

Scările vor fi totdeauna bine curățite încât să se poată circula ușor pe ele.

Art. 65. — La toate rampele, chiar și la cele inferioare, ferestrele puțurilor vor fi prevăzute cu bariere solide sau uși. Acestea vor fi închise tot timpul și nu se vor deschide decât atunci când colivia a sosit la orizontul respectiv.

Inchiderea și deschiderea ușilor sau barierelor se va face automat de colivie, sau de cuplători.

În cazul când operațiunea se face de cuplător, răspunderea o are primul cuplător (semnalistul).

Art. 66. — În casa mașinii de extracție, la gura puțului și la toate orizonturile, se vor pune inscripții permanente, în care se vor fixa regulile de transport cu colivia, numărul de persoane ce pot fi transportate deodată, semnalele puțului, orele în care se face transportul de persoane, măsurile de siguranță speciale ale puțului și disciplina personalului.

În plus, în casa mașinii de extracție, se va afișa și viteză de transport pentru materiale și personal.

Art. 67. — Viteza maximă la transportul de persoane, se limitează la 12 m/sec. Pentru transportul de materiale, viteza va fi de maximum 20 m/sec.

Viteza maximă de 20 m/sec. la transportul de materiale va putea fi depășită cu aprobarea autorității miniere, delacaz la caz, dacă în ceea ce privește siguranța transportului, instalațiile puțului și mașina de extracție o permit.

Art. 68. — Transportul personalului pe puțuri se va face sub controlul direct al unui supraveghetor sau al primului cuplător dela puț.

La puțurile, la care se face transport intens de persoane la schimburi, supravegherea acestui transport se va face neapărat de un supraveghetor delegat special în acest scop.

Personalul ce urmează a fi transportat pe puț, este dator a avea o atitudine liniștită și disciplinată și a respecta cu strictețe toate dispozițiile și prescripțiile de siguranță în vigoare. De asemenea va respecta și toate dispozițiile date de persoana însărcinată cu controlul transportului pe puț. Orice contravenire la dispozițiile de mai sus va fi sever sancționată și adusă la cunoștința autorității miniere.

Art. 69. — Transportul personalului se va face direct în colivie. Numai accidentații se pot transporta cu vago-nete.

Art. 70. — Urcarea în colivii se va face în ordine și fără înghesuială și numai cu numărul de persoane prescris.

Nu se permite transportarea în colivii odată cu personalul a sculelor, care ar putea provoca accidente în timpul transportului.

Este cu desăvârșire interzis transportul pe acoperișurile coliviilor. Se exceptează transportarea personalului de control al puțului, când viteza de transport nu va depăși 1 m/sec. În acest caz, dacă colivia este neacoperită, se va monta deasupra ei un pod care să aibă o bordură de cel puțin 10 cm înălțime. Persoanele, care stau pe acoperișul coliviei, trebuie să fie legate cu centură de siguranță de colivie sau de funie, cât mai scurt posibil.

Art. 71. În timpul transportului de persoane, acoperișurile coliviilor vor fi închise.

Art. 72. — Lemnele, șinele și țevile mai lungi decât colivia se vor transporta în picioare după ce se vor lega bine cu funii sau lanțuri. Se pot transporta șine și țevi atârinate sub colivie.

În timpul când se transportă materialele, nicio persoană nu are voie să meargă cu aceeași colivie.

Art. 73. — Este interzis să se așeze în colivie obiecte libere, care ar putea să cadă în puț producând accidente.

Art. 74. — În cazul când materialele nu se transportă cu vagonetul sau orice alt vehicul similar, ci direct cu colivia (lemn, unelte, etc.), este interzisă descărcarea coliviei inferioare în timpul când se încarcă colivia superioară.

În acest timp, personalul puțului dela orizonturile inferioare, va sta la o depărtare de 5 m de puț.

În cazul când se va putea închide bine puțul la rampa superioară, așa că nimic să nu poată aluneca sau cădea

în puț de aici, autoritatea minieră va putea aproba încărcarea sau descărcarea lemnului și a altor materiale ca: șine, tuburi, etc., în ambele colivii deodată.

Art. 75. — Este interzisă depozitarea diverselor materiale (lemn, unelte, etc.), pe rampele puțurilor, la o distanță mai mică de 5 m dela puț.

Art. 76. — La toate rampele, unde se face transport de personal, în timpul transportului de personal, se vor așeza bariere, lanțuri sau funii, la o distanță de 5 m dela puț și la o înălțime de 1,20 m, care vor opri pe muncitori, până la sosirea coliviei și urcarea în ea.

Muncitorii vor fi disciplinați și vor aștepta în liniște rândul la intrarea și ieșirea din colivie.

Art. 77. — Numai cuplătorii au permisiunea să dea semnale. Numai în cazuri de pericol de accidente și atunci când cuplătorii sunt împiedecați a da semnale, este permis oricui să folosească aparatele de semnalizare.

Art. 78. — În timpul transportului de persoane cu o colivie, este permis să se transporte vagonete în cealaltă colivie.

Dacă colivia are mai multe etaje se pot transporta persoane chiar în aceeași colivie cu vagonete, însă persoanele vor ocupa, în acest caz, etajele superioare, viteza fiind, bineînțeles, cea pentru transportul de persoane.

Art. 79. — Este interzisă trecerea persoanelor prin secțiunile de transport ale puțurilor sau introducerea capului sau a unor părți de corp în puț.

Art. 80. — În timpul transportului de persoane, la sfârșitul și începutul schimburilor, mașina de extracție va fi deservită de mecanicul, ce intră în schimb, asistat de acela care iese. Mecanicii, care fac transport de persoane, nu pot presta un serviciu efectiv la mașină mai mult de 9 ore, fără o aprobare specială a autorității miniere. Această aprobare nu se poate da decât în cazuri cu totul excepționale.

Art. 81. — Dacă mecanicul părăsește, din diferite motive, mașina de extracție, el va închide frâna de fixare și va încuia ușile sălii mașinii, luând cheia cu el.

Art. 82. — În timpul transportului de personal, mecanicii și cuplătorii nu pot părăsi posturile lor sub niciun motiv.

Art. 83. — Afară de mecanicii de serviciu și de personalul de control și reparații, nimeni nu poate intra în sala mașinii de extracție.

Art. 84. — Afară de mecanicii de serviciu, nimeni nu poate manevra sau atinge întrerupătoarele, piesele, pârghiile de manevră, frânele și în genere orice aparat care servește la pornirea sau oprirea mașinii.

Art. 85. — În caz de reparații la mașina de extracție, se va strânge frâna de fixare, iar coliviile se vor așeza pe poduri solide sau pe tacheți.

Art. 86. — Este strict interzisă orice manevrare a coliviilor, în timp ce personalul intră sau iese din colivii.

Art. 87. — Înainte de a se face transportul de persoane la schimburi, se vor controla cu atenție colivia și frânele mașinii de extracție, corectându-se orice defect observat, mai înainte de a se începe transportul.

Mecanicii mașinii de extracție sunt obligați a raporta superiorilor, imediat, orice defect s'a produs la mașină și la instalațiile ei, precum și la aparatele de semnalizare.

Art. 88. — La puțurile în săpare, gălețile nu vor fi umplute decât până la 15 cm dela marginea superioară, iar obiectele ce în mod forțat trebuie să depășească marginile, vor fi legate de găleată sau de funie.

Art. 89. — Când adâncimea puțului întrece 20 m, se vor introduce ghidaje, pe care va aluneca o sanie așezată deasupra găleții.

Art. 90. — Viteza de transport a găleților, la puțurile în săpă, va fi de maximum 3 m/sec.

Art. 91. — La puțurile în săpă, personalul ce lucrează în fundul lor, va fi apărat de cel puțin 3 poduri de siguranță, construite din lemn, cu o grosime de cel puțin 10 cm.

Un pod va urma adâncirea puțului, fiind bine așezat și fixat în partea armată definitiv, imediat deasupra porțiunii în săpare. Celelalte două poduri vor fi așezate în modul următor:

Primul la gura puțului, iar al doilea la 4—10 m sub primul. Podurile superioare vor fi prevăzute cu clape, care se vor deschide la trecerea găleții și se vor închide imediat după trecerea ei.

Art. 92. — Fiecare puț va fi prevăzut cu un dispozitiv de semnalizare acustică între rampele subterane, rampa dela suprafață și mecanicul mașinii de extracție, care să răspundă următoarelor condițiuni:

a) Să semnalizeze, conform codului de semnalizare al puțului;

b) Să permită celui care a primit semnalele să ceară repetarea lor.

Art. 93. — Dispozitivul de semnalizare poate fi realizat prin următoarele mijloace:

1. a) Un dispozitiv de semnalizare electrică;

b) Un dispozitiv de semnalizare mecanică.

2. a) Tevi goale prin care să se poată vorbi la nevoie;

b) Telefon.

Se va combina obligatoriu unul din dispozitivele de semnalizare de sub punctul 1. cu unul de sub punctul 2.

Orice puț mai adânc ca 100 m va trebui prevăzut cu telefon.

d) Controlul puțurilor

Art. 94. — În fiecare dimineață, înainte de începerea transportului de persoane, se va face o inspecție atentă a instalațiilor puțului, și anume:

a) Funia și legăturile ei cu mașina și colivia;

b) Organul de înfășurare al funiei cu axele, penele, cuzineții respectivi și celelalte părți componente;

c) Moletele, axele și cuzineții lor;

d) Mașina, frânele și motoarele;

e) Toate aparatele de siguranță și control montate în legătură cu mașina de extracție;

f) Instalațiile de semnalizare;

g) Coliviile împreună cu aparatele de prindere (paracăzătorile);

h) Instalațiile de transport dela rampe, barele și ușile de siguranță;

i) Turnul puțului și ghidajele.

Șeful de exploatare sau imputernicitul lui, va delega personalul necesar acestui control și se va convinge personal, odată pe săptămână, că personalul însărcinat cu controlul de mai sus, execută ordinele date în mod conștiincios.

Pentru puțurile secundare acest control poate fi încredințat însuși personalului de serviciu al puțurilor: mecanicii, cuplătorii și semnalizatorii.

Probele paracăzătorilor, care se fac săptămânal, se vor executa întotdeauna sub controlul direct al unui maestru mecanic și al unui maestru minier. Aceștia vor înseria, sub semnătură, rezultatul probelor, în registrul de evidență al puțului. Registrul va fi prezentat, în cel mult 48 ore, spre viză, șefului de exploatare al minei, sectorului sau secției.

Art. 95. — După repararea unor defecte mai însemnate, la instalațiile de transport ale puțului sau după o nouă

legare a funiilor, nu se admite transportarea persoanelor, decât după executarea următoarelor probe:

- a) Se vor face minimum 3 transporturi cu materiale;
- b) Se va controla și încerca funcționarea ireproșabilă a indicatorului de adâncime și a dispozitivelor de semnalizare ale mașinii.

După o cuplare la un nou orizont, se va face mai întâiu un transport, fie cu colivia încărcată, fie cu colivia goală și numai după aceasta se va putea transporta persoane.

Art. 96. — Mecanicii mașinii de extracție sunt obligați și ei să controleze, înainte de a începe schimbul lor, mașina împreună cu toate instalațiile și aparatele ei și să raporteze orice defect, cât de mic. Ei nu vor începe lucrările de extracție sau transport, până nu s'au făcut reparațiile necesare.

Art. 97. — Mecanicii, folosiți la mașinile de extracție, vor trebui să fie persoane de încredere, fără vicii, fără defecte fizice, cu nervii deplin sănătoși, cu experiența și capacitatea corespunzătoare.

Art. 98. — Cuplătorii, care deserveșc transportul și extracția, vor fi lucrători specializați, cu stabilitate în funcțiune, aleși dintre oamenii de încredere și fără vicii. Ei vor trebui să cunoască perfect manevrele ce se execută la puțuri, precum și codul de semnalizare.

Cuplătorii vor respecta toate consemnele de transport și nu vor permite nimănui să se atingă de aparatele de semnalizare, raportând superiorilor lor orice abatere.

Cuplătorii se vor schimba la fața locului, predând unul altuia serviciul.

Art. 99. — Codul de semnalizare va fi afișat la toate rampele puțului și în casa mașinii de extracție. Indiferent de celelalte semnale adoptate, un singur semnal acustic va însemna întotdeauna și la toate puțurile: „STAI”.

Art. 100. — Semnalele pot fi date în modul următor:
a) Cuplătorul dela orizontul inferior semnalizează cuplătorului dela orizontul superior, că se poate porni. Cuplătorul dela orizontul superior, când este și el gata, dă semnalul de pornire mecanicului;

b) Cuplătorul dela orizontul inferior dă semnalul mecanicului. Cuplătorul dela orizontul superior va da semnalul său mecanicului numai după ce a auzit sau văzut semnalul pornit de jos. Mecanicul va porni mașina numai după primirea semnalului dela orizontul superior.

Art. 101. — După fiecare transport executat, se va da neapărat semnalul „STAI”.

Art. 102. — Dacă un semnal nu a fost bine înțeles, atât cuplătorul, cât și mecanicul sunt obligați să ceară repetarea lui.

Art. 103. — După ce a primit un semnal de transport de persoane, mecanicul va aștepta circa 10 secunde și numai după aceea va porni mașina. Pentru orice transport excepțional, el va aștepta circa 30 secunde.

Art. 104. — Mecanicul va fi avizat neapărat prin grai (telefon, țevă, etc.), când se va transporta un accidentat sau se va face un transport pentru reparații.

Art. 105. — Dacă la un orizont s'a întâmplat un defect oărecare, sau s'a agățat un vagonet, în afară de semnalul „STAI”, se va aviza și prin grai mecanicul, pentru ca el să știe cauza întârzierii. Când reparația s'a terminat și toate au fost puse în ordine, mecanicul va fi avizat din nou prin grai și numai după aceea i se vor da semnale.

Art. 106. — Este cu desăvârșire oprit să se folosească alte semnale decât cele afișate, interzicându-se orice înțelegere între cuplători și mecanici.

Art. 107. — Cuplătorii nu vor da semnale de transport pentru persoane, dacă nu sunt îndeplinite toate prescrip-

țiunile de siguranță, chiar dacă persoanele ce voiesc a se transporta fac parte din serviciul de supraveghere.

La puțurile unde nu este aprobat transportul de personal cu colivia, de către autoritatea minieră, exploatarea va afișa această interdicție, alături de toate celelalte prescripțiuni.

e) Transport pe planuri înclinate

Art. 108. — Planurile înclinate, care, pe lângă transportul materialelor, serveșc și la circulația personalului, vor avea obligatoriu și o secție de circulație, separată printr'o balustradă de secția transportului.

Secția de circulație va fi înzestrată cu scări, când înclinarea trece de 15°.

Art. 109. — Rampele vor fi astfel dimensionate, armate și asigurate, încât personalul folosit la lucru să aibă spațiu suficient pentru deservirea transportului pe plan.

Rampele de încărcare ale diferitelor orizonturi ale planurilor înclinate, vor fi închise cu bariere (traverse, balustrade, lanțuri, funii), care să împiedece intrarea pe planul înclinat a personalului și vagonetelor în timpul interzis.

Rampele cu prelungirea lor pentru formarea trenurilor vor fi permanent bine iluminate, dacă transportul se face continuu în timpul unui schimb.

Art. 110. — La planurile cu o înclinare peste 15°, vagonetele vor fi prinse de funie prin două mijloace: unul este cârligul, iar al doilea va fi un alt mijloc ales de exploatare, așa fel ca în cazul ruperii unuia din cele două mijloace, să rămână al doilea.

Acest sistem de prindere dublă este obligatoriu și pentru planurile cu o înclinare sub 15°, când lungimea lor pe înclinare trece de 50 m.

Art. 111. — Bariera dela orizontul superior se va deschide numai după ce vagonetul a fost legat de funie și închide imediat ce vagonetul a plecat.

Este interzis ca barierele să se monteze în pantă.

Art. 112. — Este oprit a introduce pe platforma superioară a planului mai multe vagonete decât este permis a se transporta pe acel plan odată.

Art. 113. — În timpul transportului este interzis oricărui persoane, muncitor sau supraveghetor, să staționeze în fundul planului înclinat sau pe planul înclinat, sau să circule pe plan, nici chiar prin secția de circulație.

Art. 114. — Pe planurile cu o înclinare mai mare de 35°, transportarea vagonetelor se va face pe platforme orizontale de transport.

Această obligație nu se aplică la planurile în săpare, dar la acestea vagonetele vor fi astfel încărcate, încât materialul să nu cadă peste margini. Locul de lucru la planurile în săpare va fi protejat cu poduri de protecție.

Art. 115. — Este absolut interzis transportul personalului pe planuri înclinate, cu vagonete sau platforme.

Se admite numai transportarea bolnavilor sau accidentaților. În acest caz mecanicul trolului va fi neapărat anunțat dinainte că are de transportat persoane, urmând a da platformei sau vagonetului pe plan o viteză cât mai redusă posibil, în orice caz sub 1,50 m/sec.

Art. 116. — Dacă un vagonet a deraiat sau este oprit printr'un accident oărecare pe planul înclinat, se va opri imediat transportul și se vor lua de urgență măsurile necesare de către mecanic împreună cu cuplătorii, ca vagonetul să nu poată porni până ce nu va fi ridicat din nou pe șine.

În acest scop mecanicul va închide frânele trolului pentru ca acesta să nu poată porni pe neașteptate, în timp ce se lucrează la ridicarea vagonetului și va lua măsuri.

ea să se pună imediat în josul vagonului o barieră sau piedecă solidă făcută din lemn de mină, șine, tuburi de aer, comprimat sau alt material potrivit acestui scop.

La lucrările de ridicare a vagonetelor vor lua parte în afară de mecanic, în primul rând cuplătorii de sus, apoi cuplătorii de jos, ajutați la nevoie și de alți lucrători chemați în acest scop.

Cuplătorii de jos sau alți lucrători, care ar sosi din partea de jos a planului înclinat, nu vor putea urca pe plan, decât după ce s'au pus barierele sau piedecile la vagonete, iar coborârea lor pe plan se va face înainte de pornirea transportului și numai dacă barierele sau piedecile încă nu s'au ridicat.

Art. 117. — Incărcarea vagonetelor se va face astfel încât să se evite căderea materialului peste margini.

Art. 118. — Este interzisă atingerea vagonetelor de armături sau tragerea forțată a lor în aceste locuri.

Art. 119. — Reparațiile în planurile cu peste 45° înclinare, se vor face numai de pe poduri solide de lemn, amenajate în plan, sau de pe platformele de transport.

Art. 120. — Planurile înclinate, mai lungi de 20 m, vor fi înzestrate cu mijloace de semnalizare. Planurile înclinate, mai lungi de 100 m care servesc în mod normal la transport de materiale, vor fi înzestrate obligatoriu cu telefon.

Altfel se vor pune tuburi acustice.

Art. 121. — Camera trolului, fie că este acționat cu motor fie că lucrează cu frâne, va fi astfel construită încât mecanicul sau frânarul în timpul serviciului său normal, să nu fie atins de vagonete sau de funie.

Art. 122. — Mecanicul sau frânarul planului înclinat este obligat, înainte de a începe transportul pe plan, să se asigure că întreg planul ca și instalațiile lui sunt în ordine. Dacă găsește vreun defect, va chema imediat supraveghetorul, iar până va sosi acesta, el va opri orice transport pe plan.

Art. 123. — Este interzis muncitorilor dela planurile înclinate să pună mâna pe funie, în timp ce ea se află în mișcare.

Art. 124. — La partea inferioară a planurilor înclinate, se vor monta bariere sau uși solide pentru prevenirea accidentelor.

Art. 125. — Când fundul planului înclinat nu dă direct în galeria de transport ci este legat printr'o transversală în prelungirea planului, atunci se va face în fiecare perete al galeriei de prelungire câte o firidă pentru adăpost, de minim 1,50 m adâncime, la circa 3 m de punctul de rãcordare al planului cu galeria de prelungire.

CAPITOLUL IV

Transportul în galerii

A. Transport manual.

Art. 126. — Toate vagonetele vor fi construite în proporție cu dimensiunile galeriilor pe care sunt destinate a circula. Toate tipurile de vagonete trebuie să fie aprobate de autoritatea minieră.

Art. 127. — În cazul când vagonetele sunt transportate manual, vor fi înietdeauna împinse.

Este interzis a trece înaintea lor și a trage de ele. Dacă se transportă mai multe vagonete deodată, ele se vor lega unul de altul.

Art. 128. — Nu se vor lăsa vagonetele să meargă libere pe galerie, nici să ia viteză prea mare, ci vor fi ținute tot timpul în stăpânire.

În cazul când vagonetele și-au luat avânt, este interzis

a trece înaintea lor și a încerca oprirea cu brațele sau împingând cu spatele.

Vagonetele vor fi frânate cu ajutorul frânelor de lemn (pârghii) dacă tind să ia viteză.

Art. 129. — Lampa se va agăța de vagonet în așa fel încât drumul înaintea vagonetului să fie iluminat.

Art. 130. — În galerii, vagonetele se vor gara numai în anumite locuri, fixate de exploatare.

Art. 131. — În locurile anume fixate pentru gararea lor, vagonetele vor fi împiedecate să pornească singure, cu ajutorul unui opritor din lemn pus sub roți.

Este interzis oprirea lor cu ajutorul bucăților de piatră sau cărbune, care se pot sfărâma sau pot cădea de pe șină vagonetele putând astfel porni liber, la întâmplare.

Art. 132. — Dispozitivele de cuplare vor fi astfel construite încât manipularea lor să se poată face lateral, fără a fi nevoie a se introduce capul, pieptul, mâna sau alte părți ale corpului între vagonete sau între tampoane. În consecință, este strict interzis ca, cei ce fac operația cuplării sau decuplării vagonetelor, să introducă capul, pieptul, mâna sau alte părți ale corpului între vagonete sau tampoane.

Art. 133. — În timpul împingerii vagonetelor în galerii, vagonetarii vor păstra între ei atât înainte cât și în urmă, o distanță de cel puțin 10 m.

La curbe, încrucișeri de galerii, ramificații sau când vor observa că ajung din urmă sau întâlnesc persoane, vagonetarii vor micșora viteza și vor striga: „Atenție!“.

Art. 134. — În galeriile cu înălțime mică sau unde înălțimea s'a micșorat din cauză presiunii, vagonetele vor fi încărcate numai până la marginea superioară (fără vârf), pentru a se evita agățarea încărcăturii de tavan.

Art. 135. — Dacă un vagonet plin a deraiat, ridicarea lui pe linie de către vagonetar, se va face numai cu ajutorul unei pârghii de lemn sau fier. Oricare lucrător este dator a ajuta la ridicarea vagonetelor deraiate.

Art. 136. — Conducerea exploatării va întocmi instrucțiuni scrise, aprobate de autoritatea minieră, asupra condițiilor de detaliu în care se va face transportul manual, indicând măsurile de siguranță, ce vor trebui respectate. Aceste instrucțiuni vor fi aduse la cunoștința personalului prin publicare sau afișare.

B. Transport cu cai.

Art. 137. — Transportul cu cai al vagonetelor izolate sau cuplate în trenuri, se va face numai la pas, fiind strict interzisă în orice împrejurare, mănarea în fugă (trap sau galop) a cailor în mină.

Art. 138. — Conducătorul calului (vizitiul) va merge cu lampa aprinsă înaintea calului, la circa 5—10 pași, sau va merge alături de cal, ținându-l și conducându-l de căpăstru. La curbe, încrucișeri sau ramificații, sau la întâlnirea cu alte persoane, va micșora viteza și va striga: „Atenție!“.

La apropierea de curbe, încrucișeri sau ramificații, va merge înainte pentru a vedea dacă drumul este liber și a putea opri, în caz contrariu, trenul din timp.

Art. 139. — Numai în cazuri excepționale și numai cu aprobarea autorității miniere, vizitiul va putea merge urcat pe primul vagonet al trenului, dar în acest caz el va conduce calul cu ajutorul hățurilor. Calul va avea și el o lampă prinsă de ham, astfel ca să lumineze bine înainte.

Aprobarea autorității miniere se va acorda numai dacă sunt îndeplinite următoarele condițiuni:

a) Traseul galeriei să fie lung și continuu.

b) Profilul galeriei trebuie să fie larg dimensionat atât ca înălțime cât și ca lățime astfel ca șederea vizitiului și coborârea lui de pe vagonet să nu prezinte vreun pericol.

c) Linia ferată trebuie să fie menținută în perfectă stare.

Art. 140. — Vagonetele transportate cu cai se vor cupla în trenuri, iar numărul maxim de vagonete ce vor forma un astfel de tren se va fixa de autoritatea minieră dela caz la caz.

Art. 141. — Calul se va prinde la tren abia după ce toate vagonetele ce formează trenul, au fost cuplate între ele.

Art. 142. — În cazul când se desprinde unul sau mai multe vagonete din tren, se va desprinde întâiu calul, se vor recupla apoi vagonetele și numai după aceasta se va prinde din nou calul la tren.

Art. 143. — Este strict interzisă decuplarea vagonetelor dela un tren în mers sau dela un tren în repaos dela care încă nu s'a desprins calul. Este strict interzisă ridicarea cu ajutorul calului a unui vagonet deraiat.

Art. 144. — Dacă trenul este oprit din orice motiv și chiar pentru durate foarte scurte, vizitiul va desprinde imediat calul dela tren, mai ales atunci când el trebuie să se îndepărteze de cal.

Art. 145. — Distanța între trenurile trase de cai va fi de cel puțin 30 m.

Art. 146. — În galeriile cu pante mai mari de 10/1.000, trenurile trase de cai, vor avea în mod obligatoriu, vagonete cu frână și însoțitor.

Art. 147. — Vizitii vor raporta imediat personalului de supraveghere sau conducere, orice defect sau stricăciune ar fi observat la galerii sau linii ferate, pentru a se putea lua măsuri de îndreptare și a se evita accidente.

Art. 148. — Conducerea exploatării va întocmi instrucțiuni scrise asupra condițiilor de detaliu, în care se va face transportul cu cai, indicând măsurile de siguranță ce vor trebui respectate. Aceste instrucțiuni vor fi supuse aprobării autorității miniere și vor fi aduse la cunoștința personalului, prin publicare și afișare. Vizitii și personalului de supraveghere a transportului, aceste instrucțiuni scrise li se vor înmâna sub luare de semnătură.

C. Transport cu locomotiva.

Art. 149. — Sunt admise în mine următoarele locomotive:

- Locomotive cu aer comprimat;
- Locomotive electrice cu trolley;
- Locomotive electrice cu acumulatori;
- Locomotive cu explozie și Diesel (loc. cu combustie internă).

Art. 150. — La transportul cu locomotive, când acestea circulă cu o viteză mai mare de 6 km pe oră, galeriile vor fi astfel dimensionate, încât la cel puțin una din laturile locomotivei și până la peretele din aceea parte a galeriei, să fie un spațiu liber de cel puțin 0,80 m, măsurat la înălțimea de 1,6 m deasupra coroanei șinei. Dacă viteza de circulație a locomotivelor este mai mică de 6 km/oră, spațiul liber se poate reduce la 0,6 m.

În cazul când în galeriile prin care circulă locomotive nu se pot respecta spațiile libere de 0,8 m, respectiv 0,6 m, arătate în alineatele precedente, transportul cu locomotive se va putea face numai cu aprobarea specială a autorității miniere și se vor săpa în pereții galeriilor adăposturi-nișe, la distanța maximă de 30 m una de alta. Aceste adăposturi vor avea următoarele dimensiuni minime: 0,8 m adâncime, 1,00 m lățime și 1,80 m înălțime.

Art. 151. — În spațiul liber minim pentru circulația personalului, de 0,60 m sau 0,80 m, poate fi cuprins și canalul pentru scurgerea apelor. În acest caz, canalul

de apă va fi acoperit cu un pod solid de scânduri, sau plăci de beton, astfel ca circulația persoanelor să se facă în bune condițiuni.

La galeriile duble, spațiul pentru circulația personalului poate fi la mijlocul galeriei, între cele două linii ferate. În acest caz însă, va fi sporit la minimum 0,70 m pentru viteze sub 6 km/oră și la minimum 0,9 m la viteze peste 6 km pe oră, fiind măsurat în punctul unde lărgimea vagonetelor sau locomotivelor este cea mai mare.

În galeriile duble, liniile ferate se vor așeza astfel, ca între vagonete, sau între vagonete și locomotivă, sau între locomotive, să rămână un spațiu liber de cel puțin 0,20 m. De asemenea, în orice galerie, între locomotivă și peretele galeriei, precum și între vagonete și peretele galeriei, va rămâne un spațiu liber de minimum 0,15 m.

Art. 152. — Deasupra locomotivei, până la tavanul galeriei, se va lăsa un spațiu liber de cel puțin 0,20 m, în cazul galeriilor armate cu beton sau fier. Pentru galeriile armate în lemn, spațiul liber se mărește la 0,40 m.

Art. 153. — Orice locomotivă de orice tip ar fi, va trebui să aibe câte un far electric puternic, la ambele capete. Intotdeauna va fi aprins farul din partea în care merge locomotiva.

Art. 154. — Orice locomotivă trebuie să fie prevăzută cu un clopot de semnalizare. Mecanicul va semnaliza neapărat la curbe, încrucișeri și ramificații, precum și când vede oameni pe galerie.

Art. 155. — La transportul cu locomotive în mină, se admite o viteză maximă de 12 km/oră.

Art. 156. — Conducătorii de locomotive vor fi oameni sănătoși, cu toate facultățile întregi, fără vicii, bine instruiți și cu stabilitate în funcțiune.

Art. 157. — Fiecare tren trebuie să aibe un însoțitor, ale cărui atribuțiuni sunt să formeze trenul, cuplând vagonetele și locomotiva, să semnalizeze plecarea și oprirea trenului, deraerile, sau orice altă întâmplare, să decupleze vagonetele și locomotiva, să facă macazele, adică, în general, să execute orice operație în legătură cu circulația trenurilor.

Însoțitorul va merge, în timpul transportului, întotdeauna la coada trenului, pe un vagonet-cărucior special de persoane, pe un vagonet frână, sau pe jos. Cu aprobarea autorității miniere, poate merge pe un scăunel prins de ultimul vagonet. Autoritatea miniere va putea aproba ca la trenurile de mic tonaj, pe traseuri scurte și simple, în galerii cu pante mai mici de 10/1.000, să nu fie însoțitori.

Vagonete frână se vor întrebuința și atașa la coada trenului, în mod obligatoriu, pentru trenurile de mare tonaj, care circulă cu viteză peste 6 km/oră, în galerii cu pante (chiar numai pe anumite porțiuni) de peste 10/1.000, atunci când stăpânirea trenului numai prin locomotivă nu se poate face în bune condițiuni. Autoritatea miniere va putea aprecia asupra cazurilor, când întrebuințarea vagonetelor frână nu este obligatorie.

Când locomotiva circulă singură, însoțitorul se va putea urca pe locomotivă, fie lângă mecanic, dacă este loc, fie pe al doilea loc de ședere, când locomotiva este astfel construită.

Art. 158. — Este cu desăvârșire interzis însoțitorilor să lege sau să deslege vagonetele când trenul este în mers.

Art. 159. — Când un vagonet a deraiat, mecanicul va opri locomotiva și va strânge frâna. El va da ajutor la ridicarea vagonetului deraiat.

Art. 160. — Mecanicul nu va putea porni locomotiva fără semnal din partea însoțitorului.

Mecanicul este dator să fie atent, atât în față, cât și

Înapoi, pentru a vedea eventualele semnale ale însoțitorului.

Art. 161. — Ultimul vagonet al trenului va avea agățată o lampă roșie, care va trebui să fie permanent aprinsă.

Art. 162. — Este interzis mecanicului să coboare din locomotivă, lăsând-o să meargă, în scopul de a face macazele, sau de a îndepărta diverse obiecte ce s'ar afla pe linie, sau în orice alt scop. El va opri locomotiva, și numai după aceea se va da jos.

Este de asemenea interzis mecanicului să părăsească locomotiva în timpul serviciului.

Art. 163. — Este interzisă urcarea pe vagonete sau trecerea peste vagonete, chiar dacă trenul este în repaus.

Art. 164. — Este interzisă, de asemenea, urcarea pe locomotivă. Mecanicul nu va putea transporta pe nimeni pe locomotivă, cu excepția personalului de supraveghere și control, și numai dacă pe locomotivă este loc suficient.

Art. 165. — Cu vagonete obișnuite se pot transporta fără autorizație specială, numai accidentații sau bolnavii, din mină spre afară.

Art. 166. — Transportul persoanelor cu trenuri trase de locomotive, se va face în vagonete-cărucior, speciale, de tip și construcție aprobate de autoritatea minieră.

În vagonete obișnuite, transportul persoanelor se va putea face numai cu aprobarea autorității miniere. Pentru transportul de persoane în vagonete-cărucior, sau vagonete obișnuite, șeful de exploatare va întocmi instrucțiuni și prescripțiuni de serviciu, precum și prescripțiuni de siguranță speciale, care vor fi supuse aprobării autorității miniere și vor trebui respectate de întreg personalul transportat cu cărucioare sau vagonete obișnuite. Prin aceste prescripțiuni, va fi stabilit și numărul maxim de persoane ce se va putea urca pe un cărucior sau vagonet.

În cazul locomotivelor electrice cu trolley, transportul persoanelor este permis în vagonete obișnuite, numai dacă conducta electrică are o înălțime deasupra șinei de cel puțin 2,20 m, la curent continuu, și 2,50 m la curent alternativ.

În acest caz, urcarea și coborîrea persoanelor în vagonete se va face numai dacă în prealabil curentul electric a fost decuplat din porțiunea de conductă de deasupra trenului.

Dacă înălțimea conductei electrice deasupra este mai mică decât 2,20 m, la curent continuu și 2,50 m, la curent alternativ, transportul de persoane este permis numai în cărucioare speciale, prevăzute cu acoperiș. În cazul când, pentru transportul de personal se întrebuintează cărucioare cu acoperiș, urcarea și coborîrea din cărucioare se poate face și fără decuplarea curentului din conducta de deasupra trenului.

Transportul lucrătorilor la schimburi (la intrarea și ieșirea de la lucru), se va face sub controlul și conducerea unui supraveghetor, sau al unei persoane însărcinate cu acest lucru și care va fi responsabilă de respectarea tuturor prescripțiunilor de siguranță, referitoare la transportul persoanelor.

Muncitorii nu vor putea duce cu ei în cărucioare sau vagonete, decât lampa și sculele manuale, fiind datori, pentru evitarea accidentelor, a îngriji ca aceste obiecte să nu cadă din vagonete sau cărucioare și să nu iasă în afara cuprinsului (gabaritului) vagonetului sau căruciorului. De asemeni, vor avea grijă ca uneltele să nu lovească pe ceilalți muncitori.

În timpul transportului, muncitorii vor sta liniștiți și vor evita orice sgomot.

Este interzisă urcarea și coborîrea persoanelor în timpul cât trenul este în mișcare.

Muncitorii vor respecta și executa toate prescripțiunile și ordinele date de conducerea exploatarii și de supraveghetor, referitoare la transportul persoanelor cu trenul.

Instrucțiunile referitoare la transportul de persoane cu trenul, întocmite de conducerea exploatarii și aprobate de autoritatea minieră, vor fi aduse la cunoștința muncitorilor și întregului personal, prin personalul de supraveghere, prin publicare, prin afișare în sălile de apel și la locurile de îmbarcare și debarcare din trenuri.

Art. 167. — Este interzis lucrătorilor care se transportă cu trenul, să dea semnale cu lampa sau cu fluierul. Semnalele se dau numai de către însoțitor. Se exceptează cazurile de accidente în timpul mersului trenului, când oricine poate da semnale de oprire.

Art. 168. — Transportul personalului cu trenul se va face întotdeauna cu o viteză de 8 km/oră.

Art. 169. — În apropierea ușilor de aerisire, care au paznic, mecanicii vor semnaliza îndelung cu clopotul și vor micșora viteza, așa ca să poată opri imediat trenul, în caz de nevoie.

Numerai după ce ușa se va deschide, vor putea accelera. În tot cazul, vor trece întreg trenul prin ușe, cu viteză redusă.

La ușile fără paznic, mecanicul va opri locomotiva la o distanță de câțiva metri de ușe, însoțitorul va deschide ușa și o va ține deschisă până trece tot trenul, după care va închide ușa. Această dispoziție nu se aplică la ușile prevăzute cu dispozitive automate de deschidere și închidere, care vor fi considerate la fel ca ușile pătate.

Mecanicul va micșora viteza trenurilor în apropierea locurilor unde se execută lucrări de întreținere, dând mereu semnale.

Art. 170. — La transportul curent, trenurile vor fi trase de locomotive; este interzis ca ele să fie împinse:

Impingerea trenurilor cu locomotiva este permisă numai la manevre, când locomotivele vor merge cu cea mai mică viteză. În acest caz, însoțitorul va merge la circa 5 pași înaintea vagonetului din cap, cu lampa în mână, anunțând pe cei care eventual circulă pe galerie, despre venirea trenului.

Art. 171. — Muncitorii care lucrează la întreținere sau la diverse montări în galeriile pe care circulă trenuri de locomotive, vor avea grijă permanentă să observe sosirea trenurilor. În cazul când lucrările lor nu pot fi întrerupte la trecerea trenului, un muncitor va merge la circa 50 pași înaintea trenului și va semnaliza pentru oprire.

În orice caz, maestrul minier al sectorului sau secției, va avea grijă să anunțe pe mecanicul și însoțitorul trenului despre lucrările ce se execută în galeriile de transport.

Mecanicul și însoțitorul vor semna în carnetul maestrului minier pentru luare de cunoștință.

Art. 172. — La trecerea trenului, prin locurile unde se lucrează în galerie, muncitorii ce sunt ocupați acolo la lucru, vor avea grijă să nu lase un obiect pe linie care ar putea provoca deraieri și accidente. Lucrătorii se vor îndepărta la cel puțin 10 pași de locul acela și se vor adăposti:

Art. 173. — În timpul intrării și ieșirii dela lucru a muncitorilor la schimburi, transportul cu locomotive se va sista complet în galeriile prin care se face intrarea sau ieșirea lucrătorilor, afară de cazurile când lucrătorii înșiși sunt transportați în trenuri, sau când galeriile sunt prevăzute cu secții (compartimente) speciale pentru circulația personalului.

Conducerea exploatării va fixa și publica prin afișare intervalele de timp necesare pentru intrarea și ieșirea lucrătorilor.

Art. 174. — Conducerea exploatării va întocmi instrucțiuni scrise asupra condițiilor de detaliu în care se va face transportul cu locomotive, indicând măsurile de siguranță ce vor trebui respectate. Aceste instrucțiuni vor fi supuse aprobării autorității miniere și vor fi aduse la cunoștința personalului prin publicare și afișare. Conducătorilor de locomotive, însoțitorilor de tren și personalului de supraveghere a transportului, aceste instrucțiuni li se vor preda sub luare de semnătură.

a) Locomotive cu aer comprimat

Art. 175. — Locomotivele cu aer comprimat sunt admise în orice mine, fără dispozițiuni speciale, în ce privește prezența gazului metan.

Exploatările se vor conforma prescripțiilor generale din capitolul precedent.

Art. 176. — Rezervoarele de aer comprimat ale locomotivei, vor fi supuse probelor prescrise pentru recipientele sub presiune.

Se vor înainta autorității miniere procesele-verbale cu rezultatele probelor.

b) Locomotive electrice cu linie aeriană

Art. 177. — Transportul cu locomotive electrice cu trolley, este permis în minele negrizutoase, iar în cele grizutoase numai în galeriile de intrare a aerului proaspăt, în care nu se constată nici măcar urme de gaz metan. Atmosfera acestor galerii va fi cât mai des, dar cel puțin odată pe schimb, controlată de personalul de supraveghere, asupra prezenței sau absenței gazului metan. În cazul când cu lampa de siguranță cu benzină se observă urme de metan se va sista imediat transportul cu locomotivele electrice și se va decupla curentul electric din conducta de alimentare a locomotivelor, anunțându-se totodată autoritatea minieră, care va aviza asupra măsurilor luate.

De asemenea, se va sista transportul cu locomotive electrice cu trolley și se va decupla curentul electric din conducta de alimentare a locomotivelor imediat ce în aerisirea generală a minei s'ar fi produs un defect sau o schimbare, datorită cărora s'a redus cantitatea de aer proaspăt ce circulă prin galeria de transport sau se produce pericolul unor iviri sau pătrunderi de gaz metan în galeria de transport. Oprirea transportului va fi menținută până la restabilirea situației inițiale și înlăturarea oricărui pericol.

Art. 178. — Linia aeriană va fi suspendată la minimum 1,80 m dela coroana șinei și cazul curentului continuu până la 550 V. Pentru curentul alternativ, înălțimea aceasta va fi de minimum 2,20 m.

Art. 179. — Linia aeriană așezată între 1,80 m și 2,20 m deasupra coroanei șinei, va fi apărată între două șiruri de scânduri, așa fel ca nimeni să nu poată atinge linia din întâmplare, fie cu capul, fie cu mâinile, fie cu diverse unelte. În acest scop, marginea inferioară a scândurilor, va depăși cu minimum 10 cm linia electrică în dreptul săgeții maxime.

În cazul când linia electrică este la o înălțime mai mare ca 2,20 m la curent continuu și 2,50 m la curent alternativ dela coroana șinei, montarea scândurilor este facultativă.

Art. 180. — Legarea liniei aeriene de tavanul galeriei, se va face la o distanță de cel puțin 10 cm de acesta în mod solid, cu ajutorul unor izolatoare corespunzătoare tensiunii de serviciu.

Art. 181. — Tensiunea maximă admisă la astfel de instalațiuni în subteran, este de 550 V.

Art. 182. — Aerisirea minelor cu metan, în care se face transport cu locomotive electrice, va fi astfel organizată încât o inversare a curentului de aer să fie imposibilă.

Art. 183. — În galeriile cu linii electrice aeriene pentru locomotive, este interzis lucrătorilor să ducă unelte pe umăr sau să se urce pe vagonete, fie pentru a trece peste ele, fie pentru a se transporta cu trenul.

Din loc în loc, dar mai ales la stațiile de îmbarcare și debarcare a personalului și în locurile luminate cu lămpi electrice, se vor pune plăci cu săgeata roșie și cu inscripția: „Nu atingeți conductele electrice. Pericol de moarte“.

Art. 184. — Dispozițiunile generale pentru instalațiunile electrice în legătură cu transportul cu locomotive electrice, se vor da la capitolul respectiv.

c. Locomotive electrice cu acumulatori

Art. 185. — Condițiile generale de introducere și funcționare a acestor locomotive sunt aceleași ca și pentru locomotivele electrice cu linie aeriană.

Art. 186. — În minele cu metan, locomotivele cu acumulatori, vor fi în construcție antigrizutoasă iar carcasa bateriei va fi construită în așa fel ca vaporii acizi să poată fi îndepărtați și niciun fel de acumulare de gaze să nu fie posibilă.

Art. 187. — Pentru minele grizutoase aerisirea va fi menținută permanent în același sens. În cazul când sensul aerisirii s'ar schimba sau volumul de aer care circulă prin galerie s'ar reduce sau când prin o cauză oarecare s'ar ivi chiar numai urme de gaz metan, transportul cu locomotive cu acumulatori se va opri până la restabilirea aerisirii normale și îndepărtarea oricărei urme de gaz metan, sezisiabiă cu lampa de siguranță cu benzină.

Se admite transportul cu locomotive electrice cu acumulatori și în galeriile de ieșire a aerului cu condiția ca locomotiva să fie în construcție antigrizutoasă, iar conținutul de metan să nu depășească 0,2 la sută la tavanul galeriei. Schimbarea bateriilor de acumulatori se va face numai în curentul de intrare a aerului lipsit de orice urme de metan.

d) Locomotive cu combustie internă

Art. 188. — În minele fără metan, se admit orice fel de locomotive cu combustie internă. Dintre locomotivele cu combustie internă nu se admit în minele grizutoase decât locomotivele la care aprinderea se face prin compresie (Diesel) și prevăzute cu dispozitive antigrizutoase: orificii lamelare și oală cu apă pentru gazele de scăpare și un dispozitiv de injecție a apei de răcire în punctul de ieșire al gazelor din cilindru.

Art. 189. — Pentru fiecare locomotivă se va adăuga o cantitate de minimum 100 mc/minut aer curat la debitul curentului respectiv.

Art. 190. — Galerile pe care se fac transporturi cu astfel de locomotive, vor fi controlate permanent și în cazul ivirii gazului metan, se va opri imediat transportul până la restabilirea aerului curat.

Art. 191. — Locul de așezare al remizei pentru locomotive va fi astfel ales, încât — în caz de incendiu în remiză — niciun puț, galerie sau altă instalațiune să nu fie periclitată.

Remiza și galeriile de acces până la o distanță de 10 m, vor fi armate cu materiale necombustibile sau armături de lemn acoperite cu material ignifug.

Art. 192. — Vatra remizei va fi acoperită cu un material impermeabil; ea va fi plană fără niciun fel de scobitură (șanț, săpătură). Pentru reparațiile necesare sub locomotivă, se va ridica locomotiva, fie pe un plan înclinat, fie cu o macara.

Art. 193. — Remizele vor fi obligator aerisite, în așa fel că nicio acumulare de vapori inflamabili să nu poată avea loc. Aerul de ieșire, încărcat cu vapori, va fi condus la calea de aerisire cea mai apropiată, pe drumul cel mai scurt.

Art. 194. — Iluminatul remizelor se va face cu lămpi de siguranță de tipurile admise.

În timpul lucrărilor de reparații în remiză, persoanele ocupate la astfel de lucrări vor fi prevăzute cu lămpi electrice portative de siguranță.

Art. 195. — Remiza va fi închisă cu uși solide din bare de fier, permițând circulația aerului. Ușile vor fi închise cu lacăt și cheie, care va fi ținută de mecanicul locomotivei sau de îngrijitorul remizei.

Este interzis ca țevile de aer comprimat sau cablurile electrice, afară de acelea ale iluminatului propriu, să treacă prin remizele de locomotive și în general prin orice cameră cu pericol de incendiu.

Art. 196. — În imediata apropiere a remizei se va afla o cantitate de minimum 1 mc de nisip și un număr de minimum două lopeți.

De asemenea, la intrarea în remiză, se vor afla minimum două aparate stingătoare cu spumă, în bună stare de funcționare.

Acolo unde este posibil se va introduce în remiza de locomotive, la tavan, capătul unei țevi de apă al cărei robinet de închidere se va afla la cel puțin 10 m distanță de ușa garajului. Robinetul va fi ținut permanent în stare de funcționare și controlat săptămânal.

Art. 197. — Pentru aprovizionarea locomotivei cu carburant, se va folosi un vagonet solid construit și perfect etanș. El va fi ermetic închis și se vor lua toate măsurile pentru ca nicio pierdere de carburant să nu aibe loc.

Alimentarea locomotivelor se va face numai cu furtun și prin pompare, astfel ca să nu se poată scurge nicio cantitate de carburant în afară.

Art. 198. — Este interzisă depozitarea de carburant în mină în afară de carburantul din vagonetele cisternă a căror capacitate va fi cu puțin mai mare ca aceea a rezervoarelor locomotivelor în serviciu. După golire, vagonetele-cisternă vor fi scoase afară din mină, apoi umplute și readuse în mină.

Vagonetele-cisternă se vor ține în remiză într'o cameră special amenajată.

Art. 199. — Transportarea vagonetului-cisternă va fi încredințată unei anumite persoane care va fi trecut în cartea de raport. Ea nu va putea încredința sub niciun motiv vagonetul altei persoane.

Art. 200. — Bumbaoul și cârpele ce servesc la curățitul locomotivei vor fi scoase din remiză când nu mai sunt de folosit. Cele ce sunt în folosință se vor ține în cutii speciale de metal, închise cu capac și zăvor.

Art. 201. — Recipientele cu ulei de uns cu o capacitate de maximum consumul necesar, de două zile de lu-

cru, vor fi din metal bine închise și ținute în aceeași cameră cu vagonetele de carburant. Sub robinetele lor se vor așeza vase colectoare, așa ca picăturile ce cad să nu ajungă pe podeaua remizei.

Art. 202. — Locomotivele vor fi ținute în perfectă stare de curățenie și vor fi supravegheate în timpul serviciului pentru ca nicio flacără să nu poată ieși în afară nici la admisie și nici la scăpare. Dispozitivele de răcire trebuie să funcționeze perfect, așa ca nicio încălzire periculoasă să nu fie posibilă.

Locomotivele vor avea în permanență rezerve de caudre cu lamele pentru eșapamente. Curățirea lamelor folosite se va face obligator afară din mină.

Art. 203. — În timpul alimentării cu carburant, motorul trebuie să fie oprit.

D. Transport cu funia fără sfârșit.

Art. 204. — Instalația funiei va fi făcută astfel încât funia să nu poată cădea de pe scripetii de conducere.

În orice caz, pentru înlăturarea oricăror accidente posibile, se va circula numai în afara curbei făcută de funie. În acest scop, se va marca cu alb peretele lângă care se va circula și se vor semnaliza locurile de trecere de pe o parte pe alta.

Art. 205. — În timpul intrării și ieșirii muncitorilor la schimburi, se va opri transportul cu funia fără sfârșit, dacă galeria nu are secție de circulație, conform art. 150 și 151.

Art. 206. — Galeriile pe cari se face transport cu funie fără sfârșit, vor fi luminate obligatoriu și suficient la stațiile de legare și deslegare a vagonetelor, astfel ca operațiunile de legare și deslegare să se poată executa în bune condițiuni.

Este oprită cu desăvârșire circulația personalului pe galerii, în timp ce se face transport cu funia fără sfârșit.

Art. 207. — În toate stațiile de deslegare și legare, se vor instala aparate de semnalizare.

Art. 208. — Este cu desăvârșire oprit a pune mâna pe funie în timpul când ea se află în mișcare.

Art. 209. — Viteza funiei va fi de maximum 1 m/sec.

Art. 210. — În toate stațiile de legare și deslegare, se vor pune inscripții ușor de cetit și în locuri bine iluminate, în cari se vor arăta obligațiunile personalului de serviciu, principalele prescripțiuni de siguranță referitoare la transportul cu funia și la operația de legare și deslegare, precum și codul de semnalizare. Deasemenea conducerea exploatarei va întocmi în scris instrucțiuni de serviciu cu prescripțiunile de siguranță necesare cari vor fi supuse spre aprobare autorității miniere. Aceste instrucțiuni de serviciu vor fi publicate și afișate și vor fi înmânate sub luare de semnătură, personalului care deservește și supraveghează transportul cu funie fără sfârșit.

E. Transport cu trolii.

Art. 211. — Galeriile în care se va folosi acest mijloc de transport, vor satisface condițiile generale de construcție pentru transportul mecanizat.

Art. 212. — Când trolile vor fi așezate la tavanul galeriei, între marginea lor inferioară și marginea superioară a vagonetelor, va rămâne un spațiu liber de cel puțin 0,4 m.

Art. 213. — În galeriile cu transport cu trolii, circulația personalului este interzisă în timp ce se execută transportul, adică funia este în mișcare, dacă de la marginea vagonetului și până la peretele galeriei, la înălțimea de 1,6 m, nu este un spațiu liber pentru circulație de minimum 0,80

m. În cazul când în acest spațiu se găsește și canalul de apă, acesta va fi acoperit cu un pod solid de scânduri sau plăci de beton, pentru ca circulația persoanelor să se facă în bune condițiuni. În cazul când la marginea vagonetului nu există spațiul liber de 0,80 m, se vor construi în galerie, la distanță de cel mult 30 m, unul de altul, adăposturi-nișe în perețele galeriei, de următoarele dimensiuni minime: 0,80 m, adâncime, 1 m, lățime și 1,80 m, înălțime. În ele se vor adăposti persoanele ce s'ar găsi pe galerie imediat ce funia se pune în mișcare.

Art. 214. — Viteza funiei nu va depăși 2 m/sec.

Art. 215. — Toate vagonetele trenului pus în mișcare cu astfel de transport, vor fi legate împreună.

Art. 216. — Întrerupătoarele sau cheile dela robinetele troliilor vor fi astfel închise încât numai personalul folosit la transport să le poată pune în funcțiune. În acest scop ele vor fi închise cu lacăt și cheie, care va fi ținută de manipulantul troliului.

Art. 217. — Galeriele vor fi bine luminate la stații.

Art. 218. — În minele grizutoase, instalațiile cu trolii electrice se vor face numai în curent de aer proaspăt, iar toate aparatele vor fi în construcție antigrizutoasă.

Art. 219. — Este interzis a pune mâna pe funie cât timp troliul trage. În timpul cât troliul trage, manipulantul va privi în spre locul de unde se transportă sarcina.

Art. 220. — În minele cu metan, în cazul troliilor electrice, în camera troliului va fi controlată prezența gazului metan cât mai des posibil, dar cel puțin odată pe schimb și dacă se constată prezența acestui gaz, transportul se va opri până la îndepărtarea lui prin măsurile de aerisire luate.

Art. 221. — Conducerea exploatării va întocmi instrucțiuni de serviciu cu prescripțiunile de siguranță necesare, cari vor fi supuse aprobării autorității miniere, vor fi publicate și afișate și vor fi înmânate, sub luare de semnătură, personalului care deservește și supraveghează transportul cu troliu.

F. Transport cu lanțul Gall.

Art. 222. — La transportul cu lanțul Gall, se vor avea în vedere măsurile generale pentru instalații electrice în mine, precum și acelea generale de transport, în ce privește construcția galeriilor, spațiul liber dintre vagonete și pereți, etc.

G. Transport automat (pe pante libere).

Art. 223. — La transportul automat se vor avea în vedere măsurile generale pentru transport mecanizat, în ce privește construcția galeriilor.

Art. 224. — Prin galeriile cu transport automat este strict interzisă circulația personalului, afară de cazul când galeria este prevăzută cu o secție de circulație, separată de cea de transport prin o barieră solidă.

De asemenea este interzisă trecerea peste liniile, pe cari se face transport automat.

Căile ferate și galeriile cari servesc la transportul automat, nu pot să se încrucișeze decât numai dacă trec unele peste altele, sau dacă sunt prevăzute în punctele de încrucișare cu frâne automate și posturi de veghe.

Pentru limitarea vitezei, se vor așeza la distanțe potrivite frâne sau opritori. Pentru siguranță mai mare la transport, calea ferată va avea în locurile periculoase contrasine cari vor fi suprînălțate atât cât permite șasiul și osiile vagonetului.

Art. 225. — Galeriele cu transport automat vor fi luminate electric, cu lămpi așezate la 50 m, una de alta, dacă

galeria este în linie dreaptă. La curbe, distanța lămpilor va fi astfel încât din dreptul oricărei lămpi să se poată vedea lămpiile vecine, cu condiția ca distanța între ele să fie mai mică sau cel mult egală cu 50 m.

Art. 226. — La capetele galeriilor cu transport automat fără secții de circulație, se va așeza la loc vizibil și bine luminat, tablita în care se va aviza, că pe acele galerii se face transport automat și că circulația persoanelor este interzisă.

Art. 227. — Dacă transportul automat se face la suprafață, la locurile de trecere ce nu pot fi evitate se vor construi poduri, peste sau sub căile ferate.

Art. 228. — Pe tot parcursul liniilor automate la suprafață, se vor așeza inscripții cu interzicerea circulației pe linie sau trecerea peste linie.

CAPITOLUL V

Lucrul în mină

a) Conducerea lucrărilor

Art. 229. — Exploatarea se va face în conformitate cu un program de lucru alcătuit pentru fiecare mină sau puț de extracție în parte și care va fi înaintat spre aprobare autorității miniere.

Cererea de aprobare în triplu exemplar, va fi însoțită, tot în același număr de exemplare, de un memoriu și de planurile ce definesc lucrările. În acestea se vor indica producția ce se voește a se scoate, câmpul din care se va extrage, precum și lucrările ce se vor executa în acest scop, modul de armare al acestora, sistemul de aerisire, secarea apelor, etc.

De asemeni se va indica și șeful de exploatare responsabil, dacă acesta nu este încă anunțat.

Art. 230. — Programul de lucru odată aprobat, nu va putea fi modificat ca principiu decât cu aprobarea acelorași autorități și pe baza unei cereri în care se vor arăta cauzele ce determină modificarea.

Art. 231. — Este absolut interzisă experimentarea sau introducerea unor noi metode de exploatare, fără autorizația în scris și prealabilă a autorității miniere.

Autoritatea minieră, după cercetare, va putea da aprobarea sa întocmai, sau în anumite condițiuni, isvorâte din obligațiunile generale ale unei exploatări raționale, de conservare a zăcămintului, precum și din acelea ale unei suficiente siguranțe.

Art. 232. — Toate straturile de cărbuni noi întâlnite și neidentificate față de cele cunoscute, vor fi anunțate autorității miniere, pentru a le da un număr de ordine sau un nume.

Cele vechi, exploatate sau în curs de exploatare, rămân cu nomenclatura cunoscută.

Art. 233. — O metodă de exploatare trebuie să asigure:

1. Armarea corespunzătoare rocilor locale, în scopul de a evita posibilitățile de surpare.

2. O bună aerisire a locului de muncă.

3. Refugiul imediat al muncitorilor în caz de pericol.

4. Eliminarea pericolului incendiilor.

5. Organizarea optimă a producției prin extragerea totală a cărbunelui, prin obținerea unui bun randament și prin alegerea celor mai potrivite mijloace de transport.

6. Eliminarea pericolului eventual al unei viituri mari și brusce de apă din lucrări vechi.

Art. 234. — În fiecare loc de muncă subteran, îndepărtat și izolat, precum și în locurile periculoase, indiferent unde sunt situate, vor lucra simultan minimum doi oameni.

Art. 235. — Lucrătorii miniere vor parcurge în mină

numai drumurile ce le sunt indicate de personalul de supraveghere. Este strict interzis a parcurge alte drumuri decât cele indicate.

Art. 236. — In locul de muncă unde lucrul a fost oprit ori unde există pericole recunoscute ca probabile, nu se vor plasa echipe la lucru decât după ce acest loc a fost controlat de un maestru minier sau un supraveghetor calificat în lucrări miniere și numai după ce s'au luat măsurile necesare pentru înlăturarea pericolului. Toate observațiunile făcute de maestrul minier și supraveghetori în timpul schimbului lor, vor fi trecute în cartea de raport a minei.

Art. 237. — Fiecare loc de muncă trebuie să fie controlat cel puțin odată într'un schimb, de un maestru minier, sau supraveghetor calificat în lucrări miniere.

Locurile suspecte vor fi controlate cel puțin de două ori într'un schimb sau, în caz de pericol evident, vor fi supravegheate permanent. In cazuri mai grave, lucrările se vor executa chiar sub directa supraveghere a șefului de exploatare al sectorului sau a unei persoane competente, pe care o delegă în acest scop.

Art. 238. — La sfârșitul schimbului, muncitorii nu vor părăsi locul de muncă până nu l-au asigurat bine.

Art. 239. — In locurile de muncă, precum și în orice alt loc unde se dezvoltă mult praf de cărbune, trebuie să se introducă instalațiuni pentru stropire cu apă și eventual chiar presărarea cu praf inert.

Art. 240. — In locurile de muncă unde temperatura depășește 32° C., lucrătorii nu vor lucra continuu, ci se vor schimba la intervale scurte, fixate de șeful minei.

Art. 241. — In locurile unde lucrătorii sunt obligați a lucra stând în apă sau unde apa curge continuu peste ei, li se vor pune la dispoziție vestminte impermeabile și încălțăminte necesară.

Art. 242. — In locurile de muncă unde ne putem aștepta, conform practicei exploatarii, la viituri de gaze, praf de cărbune sau apă, înaintarea se va face numai după ce s'au bătut înainte două găuri de probă, de o lungime egală cu dublul lungimii găurilor normale de împușcat în acel loc, dar în orice caz minimum doi metri. Pentru minele care au manifestări de erupțiuni instantanee, autoritatea minieră va putea prescrie reguli speciale.

Art. 243. — Autoritatea minieră poate prescrie distanța maximă de înaintare ce poate rămâne nearmată, precum și distanța maximă dintre armături.

Art. 244. — Este interzis să se lase goluri în spatele armăturilor, atât la pereți, cât și la tavan.

Art. 245. — Atât pereții, cât și tavanul galeriilor sau altor lucrări miniere, se vor căptuși după natura rocilor, în parte sau pe toată suprafața lor.

Art. 246. — Imbinările armăturilor trebuie făcute astfel, încât prin apăsarea ei, presiunea să nu le desfacă, ci din contră, să le strângă.

Art. 247. — Golurile produse de exploatare, se vor prăbuși când nu există pericol de incendiu, surpare, erupții de apă, etc. In cazul unor pericole ca acele de mai sus, golurile se vor rambleia după caz, parțial sau total. Rambleu poate fi de mână, hidraulic sau pneumatic.

Art. 248. — In cazul când cărbunele este auto-inflamabil, se va curăți complet din abataje, iar șistul ce mai conține cărbune sau materii cărbunoase inflamabile, va fi scos odată cu cărbunele, pentru a se evita incendiile.

Se poate lăsa în abataje numai piatra albă, adică sterialul fără conținut de cărbune, sau alte materii inflamabile.

La metodele de abataj cu rambleu hidraulic sau pneumatic stropit cu apă, se poate permite lăsarea în abataj și a șistului cărbunos în proporția de maximum 1/3 din cantitatea de rambleu.

Acest șist va fi împrăștiat pe vatra abatajului, într'un strat de maximum 0,5 m. grosime.

Art. 249. — In cazul straturilor cu bancuri sterile șistoase, autoritatea minieră poate aproba exploatarea numai a părților cărbunoase, lăsând intacte straturile șistoase sterile.

Art. 250. — Materialele ce servesc la rambleerea uscată (cu mâna sau pneumatic), trebuie să fie complet lipsite de cărbune sau alte materii inflamabile. La rambleul hidraulic sau pneumatic stropit cu apă, se permite folosirea și a șisturilor dela spălătoriile sau separațiile de cărbune, dar în proporție de maximum 1/3 din cantitatea totală de rambleu.

b) Personalul minei

Art. 251. — Minele vor avea organizat un serviciu permanent de control și supraveghere. El se va organiza în așa mod, încât fiecare loc de muncă să fie controlat în timpul unui schimb cel puțin odată de maestrul minier și de artificier. Locurile cu gaz metan vor fi controlate de cel puțin două ori într'un schimb de maestrul minier și cel puțin odată în 24 ore de maestrul minier șef sau prim-maistrul minier.

Art. 252. — Maștrii minieri, prim-maștrii minieri și maștrii minieri șefi, folosiți în exploatare, trebuie să aibă posesia atât cartea de meșter, prevăzută de „legea pentru calificarea prof. și exercitarea meseriilor”, cât și autorizația de funcționare prevăzută în legea minelor.

Calificarea maștrilor minieri se va face în conformitate cu dispozițiunile legilor de calificare în vigoare.

Art. 253. — Fiecare maestru minier va avea sub supravegherea sa un număr de locuri de muncă, în raport cu situația topografică a acestor locuri și cu distanța dintre ele, astfel încât fiecare loc de muncă să poată fi serios controlat cel puțin odată pe schimb.

Art. 254. — Fiecare maestru minier va avea în subsectorul său, sau secția sa, ca ajutoare, atâția artificieri și supraveghetori, câți sunt necesari ca lucrările de împușcare și supraveghere să se facă în bune condițiuni.

Art. 255. — Mina sau sectoarele (secțiile) ei vor avea atâția prim-maștri sau maștri minieri șefi, încât supracontrolul tuturor lucrărilor, precum și supracontrolul maștrilor minieri, al artificierilor și al supraveghetorilor, să fie asigurat în bune condițiuni.

Art. 256. — Abatajele mecanizate cu front lung vor sta permanent sub controlul unui maestru minier, sau artificier, indiferent de numărul lucrătorilor, fiecare maestru minier sau artificier având sub controlul său cel mult 3 (trei) abataje vecine și cu comunicație lesnicioasă între ele, adică durata timpului de circulație între abatajele extreme să nu depășească 20 de minute.

Art. 257. — Maștrii minieri și artificieri, sunt obligați să controleze dacă locul de muncă este bine aerisit, dacă nu există gaze nocive, iar în cazul minelor cu metan și dacă nu există metan, dacă lampa de siguranță cu benzina arde bine, verificând prin aceasta prezența sau absența bioxidului de carbon și a altor gaze asfixiante sau periculoase. Ei vor lua măsurile imediate, de siguranță cuprinse în regulamentul de față, pentru asigurarea unei bune aerisiri și evitarea accidentelor.

De asemeni, ei vor cerceta cu cea mai mare atenție situația din locurile de muncă, și anume: dacă este sau

nu prezintă, dacă sunt sau nu armături rupte, vor examina cu atenție rocile, stratificația, faliile, crăpăturile, neregularitățile în stratificație, dacă nu sunt desprinsse blocuri și în general dacă nu există vreun pericol de surpare.

Ei vor examina dacă armarea este bine făcută și vor obliga pe lucrători să-și armeze bine locul de muncă. În acest sens, ei se vor convinge personal de executarea ordinului.

De asemeni, ei vor obliga pe lucrători să curețe bucățile de rocă slăbite (copturile) din pereți, tavan și frontul locului de muncă.

Maștrii minieri sunt obligați ca, în permanență să aducă la cunoștința lucrătorilor, diversele obligații de siguranță ale acestora, în scopul înlăturării accidentelor de muncă.

Maștrii minieri vor controla regulat pe artificieri în exercitarea atribuțiilor lor și vor raporta șefului de exploatare orice abateri dela prezentele prescripțiuni și dela „regulamentul de serviciu al artificierilor”, special întocmit de către întreprinderi pentru uzul personalului ce manevrează explozivi.

Art. 258. — La minele cu metan, artificierii, maștrii minieri și maștri minieri șefi, mai sunt obligați a percheziționa din timp în timp lucrătorii, ce sunt gata a intra în mină și chiar pe cei din mină, asigurându-se că nu au asupra lor rechizite de fumat.

Art. 258 bis. — Artificierii, maștri minieri și maștri minieri șefi, vor observa ca lucrătorii în stare de ebrietate să nu intre în mină, având în vedere pericolul mare ce-l prezintă aceștia pentru toată mina.

Art. 259. — La minele cu metan, cel puțin odată pe săptămână, fiecare maștru minier va face un control riguros al lămpilor de siguranță, ce urmează să fie introduse în mină. Ziua controlului va fi inopinată, cu scopul de a se asigura dacă lămpii își fac pe deplin datoria. Cele constatate cu ocazia controlului se vor consemna în cartea de raport a minei (sectorului, secției).

Art. 260. — Personalul tehnic de supraveghere, de îndată ce observă vreun pericol, este dator a lua măsuri de siguranță și a atrage atențiunea lucrătorilor asupra acestuia. El va consemna în cartea de raport orice lipsuri a găsit la control, în domeniul siguranței, precum și pericolele observate.

Art. 261. — Prim-maștrii minieri și maștrii minieri șefi sunt obligați să execute supracontrolul locurilor de muncă cât mai des posibil. Pentru orice lipsuri constatate în măsurile de siguranță, ei sunt răspunzători odată cu maștrii minieri, dacă s'a constatat că nu au observat lipsurile, sau nu au dat ordinele necesare pentru împlinirea lipsurilor și nu au luat măsurile de siguranță necesare.

Art. 262. — Artificierii se recrutează dintre absolvenții școlilor de specialitate, cu practică de minier și dintre minierii calificați, cu o vârstă de cel puțin 24 ani, care dovedesc calități deosebite în executarea meseriei lor și au o practică de minimum 5 ani la minele de cărbuni.

Ei trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) Să fie deplin sănătoși, să nu aibă niciun defect fizic (vedere slabă, auz slab, inima bolnavă, plămâni atacați, boli de nervi etc.) și să nu aibă vicii (bețivi, scandalagii, etc.);

b) Să știe să scrie și să citească;

c) Să nu fie pedepsiți pentru călcarea dispozițiilor de siguranță ale exploatarii;

d) Să nu fie condamnați penal.

În acest scop, se va lua artificierului o declarație față de doi martori, pe răspundere proprie.

O declarație falsă va fi pedepsită de autoritatea minieră.

Declarația se va înainta autorității miniere.

Art. 263. — Încredințarea serviciului de artificier, se va face în urma unui examen dat în fața șefului exploatarii sau șefului de sector (secție).

În acest scop, fiecare exploatare va ține un registru special, în care sunt trecuți toți artificierii, data examenului, calificarea răspunsurilor și semnătura examinatorilor.

În acest registru vor figura și acei minieri, care, deși nu funcționează permanent ca artificieri, li se încredințează executarea lucrărilor de împușcare excepționale.

La intervalele de maximum 2 ani, artificierii vor fi reexaminați.

Art. 264. — Fiecare artificier, examinat la intrarea sa în funcțiune, va primi un exemplar din „Regulamentul de serviciu pentru artificieri”, întocmit de întreprindere și aprobat de autoritatea minieră, semnând de primire în cartea de examen a artificierilor. Prin această semnătură, el își ia toată răspunderea pentru îndeplinirea conștiințioasă a serviciului său.

Art. 265. — Ca supraveghetori direcți ai muncitorilor, artificierii vor controla amănunțit mersul lucrărilor, condițiile de siguranță, modul de executare a lucrărilor și vor raporta maștrilor minieri, orice abatere sau pericol.

În cazul când maștrul minier, căruia a raportat, nu ia măsurile necesare, artificierul va raporta direct șefului ierarhic.

Art. 266. — Dacă artificierul observă un pericol imediat, el va lua măsurile de siguranță dictate de împrejurări, urmând a se justifica ulterior.

Art. 267. — Personalul tehnic din serviciul unei întreprinderi, ingineri, geologi, chimiști, maștri, prim-maștri și maștri minieri șefi, trebuie să posede autorizația de funcționare, eliberată de ministerul de resort.

În acest scop, ei vor înainta prin autoritatea minieră locală o cerere adresată ministerului la care vor anexa următoarele acte:

a) Diploma, în original, copie legalizată sau fotocopie;

b) Dovada de echivalare a diplomei, în original, copie legalizată sau foto-copie, dacă este obținută în străinătate;

c) Un certificat patronal, din care să reiasă timpul de practică executat.

Art. 268. — Autoritatea minieră, după verificarea actelor, va viza certificatul patronal, apoi va înainta întregul dosar la minister.

Art. 269. — Ministerul de resort, după cercetarea actelor, va fixa termen pentru depunerea examenului.

La acest examen, candidații vor trebui să dovedească în afară de cunoștințele practice ale specialității lor din punct de vedere tehnic și al siguranței și cunoașterea perfect a legii minei, a prescripțiilor ei, precum și măsurile de prevenire a accidentelor.

Art. 270. — Fiecare mină va fi condusă de un inginer șef de exploatare sau de un conducător autorizat, după situația și importanța minei.

La minele mari, împărțite în sectoare (secții), conducerea minei va fi încredințată unui inginer șef de exploatare, care va avea ca ajutoare pentru fiecare sector (secție) un inginer sau conducător cu brevet de șef de exploatare sau ajutor șef exploatare.

Art. 271. — Șeful de exploatare al minei, este răspunzător, împreună cu șefii de sectoare (secții), de aplicarea prezentelor prescripțiuni, de luarea măsurilor de siguranță — generale și speciale, — precum și pentru controlul respectării măsurilor de siguranță pentru o exploatare rațională a zăcămintului și pentru evitarea periclitării lucrărilor subterane și a suprafeței.

Șeful de exploatare al minei va răspunde direct, dacă se dovedește că el a fost încunostiințat de către șeful de sector sau de personalul de supraveghere al minei, despre un pericol sau despre lipsa unor măsuri de siguranță și că nu a dat nicio urmare raportului.

Pentru descărcarea sa, el va trebui să dovedească că a dat dispozițiunile necesare atunci când aceste dispozițiuni trebuiau să fie date neapărat de către șeful de exploatare al minei și nu intră în competența persoanelor din subordine, în conformitate cu prevederile acestor prescripțiuni.

Art. 272. — Rapoartele și ordinele mai importante, se vor da în scris. În acest scop se va ține o carte de raport la fiecare exploatare. În aceste cărți se va scrie cu cerneală sau creion chimic. Orice ștersătură în cartea de raport, este interzisă.

În fiecare ordin se va scrie neapărat data și se va semna de persoana care l-a scris.

Art. 273. — Șeful de exploatare al minei, va dispune înființarea și ținerea la zi a tuturor registrelor, cărților de raport, evidențelor, statisticilor și planurilor minei, în conformitate cu prezentul regulament și cu ordonanțele autorității miniere și va controla permanent executarea.

El este direct răspunzător pentru neexecutarea acestor prescripțiuni.

Art. 274. — De asemeni, șeful de exploatare al minei va dispune afișarea măsurilor de siguranță mai importante în locurile de afișare, controlând și executarea ordinului.

Art. 275. — Personalul tehnic, care nu are brevetul sau autorizația de funcționare, prevăzute de legea minelor, nu va putea primi nicio funcțiune de conducere și răspundere, în exploatare.

Totuși, din punct de vedere al codului penal, el rămâne perfect responsabil, având în vedere că s'a pretat la servicii pentru care nu avea chemare.

Întreprinderea care folosește personal fără autorizație, va fi sancționată conform legii minelor, în afară de măsurile dictate de codul penal.

Art. 276. — Șeful de exploatare al minei, înlocuitorul său, șefii de sectoare (secții) și înlocuitorii lor, vor fi anunțați la începutul fiecărui an calendaristic, autorității miniere. De asemeni se va raporta imediat autorității miniere orice schimbare intervenită în cursul anului.

Art. 277. — Personalul de conducere și supraveghere autorizat, este obligat să controleze fiecare loc de muncă cel puțin de două ori pe săptămână. Locurile cu gaz metan sau acelea ce prezintă un alt pericol grav, vor fi controlate în fiecare zi.

Art. 278. — De asemeni, personalul de conducere al minei, va controla modul cum personalul tehnic de supraveghere și de execuție își îndeplinește datoria.

Art. 279. — Orice mină cu o întindere mai mare, se subdivide în mai multe sectoare (secții), fiecare sector (secție) fiind pus sub directa conducere a unui inginer sau conducător cu brevet de șef de exploatare sau ajutor șef de exploatare. Un șef de sector (secție), va fi ajutat cel puțin de un prim maestru minier, sau șef maestru minier.

Art. 280. — Un sector (secție) se împarte în mai multe

subsectoare (subsecții) puse fiecare sub supravegherea unui maestru minier pe schimb, ajutat de artificierii și supraveghetorii necesari.

Art. 281. — Personalul de execuție se compune din minieri, ajutori-minieri, vagonetari și lucrători industriali. Pentru lucrările electromecanice și cele conexe, personalul de execuție se compune din lucrători calificați ca: lăcătuși, fierari, electricieni, sudori, turnători, strungari, tâmplari, dulgheri, lucrători specializați și lucrători necalificați, ca personal ajutat.

Derogări se admit pe bază de legi, decizii sau regulamente întocmite de autoritățile competente.

Art. 282. — Minerii și ceilalți lucrători calificați trebuie să posedă toate cunoștințele teoretice și practice, corespunzătoare meseriei lor, precum și acelea pentru înlăturarea accidentelor de muncă.

Pentru a veni în ajutorul lucrătorilor, fiecare întreprindere este obligată să întocmească o broșură cu prescripțiuni de lucru, referitoare la măsuri de siguranță pe înțelesul lucrătorilor, în spiritul și litera prescripțiilor de față.

Aceste prescripțiuni vor trebui aprobate de autoritatea minieră.

Broșura cu prescripțiuni se va preda de exploatare fiecărui lucrător, la angajarea lui, sub luare de semnătură.

Art. 283. — Lucrătorii necalificați vor fi instruiți în primele două săptămâni dela angajare, asupra regulilor de lucru și de siguranță, în special asupra: manipulării vagonetelor și măsurilor de siguranță la transport, folosirea și controlul lămpii, circulația pe galerii și puțuri, pericolul și controlul gazelor din mină, etc.

Deasemenea, în același scop vor fi instruiți și lucrătorii calificați întrebuințați în mină (mecanici, electricieni, zidari, lemnari, etc.).

După acest termen, lucrătorii vor fi examinați asupra celor învățate.

Se vor organiza cursuri de calificare în conformitate cu legea calificării profesionale.

Art. 284. — Organizarea lucrului, după împrejurări, se va face pe echipe și grupe. Prin echipă, se înțelege totalitatea muncitorilor dintr'un schimb dela un loc de lucru; prin grupă se înțelege totalitatea echipelor ce lucrează la locul de lucru respectiv într'o zi (de 24 ore).

Orice grupă sau echipă de lucru va fi pusă sub conducerea unui șef (șef de grupă, șef de echipă), care va fi obligator un muncitor calificat.

Dacă într'o grupă sau echipă lucrează șeful de grupă, el va fi și șef de echipă (șef de schimb).

Art. 285. — Fiecare șef de echipă este responsabil pentru siguranța locului său de muncă, fiind dator să ia toate măsurile ce depind de dânsul și să raporteze superiorilor, orice pericol, pe care singur nu-l poate înlătura.

Șeful de echipă, însoțit de un cõechipier, intră primul în locul de lucru, la începutul schimbului și controlează locul, atât în ce privește pericolul de surpare, cât și în privința gazelor de acolo. Dacă se convinge că nu este nici un pericol, el va permite începerea lucrărilor.

Șeful de echipă, în minele cu metan, este dator să controleze permanent metanul în timpul schimbului său și să supravegheze continuu starea lămpilor de siguranță, precum și comportarea muncitorilor din echipă, în privința disciplinei și a măsurilor de siguranță.

Șeful de echipă va controla permanent pereții și tavanul locului de muncă, va curăți bucățile de rocă sau cărbune desprinse și va executa o bună asigurare.

El este dator să ajute artificierului la lucrările de exploatare.

În minele grizutoase se va asigura și personal dacă nu este gaz metan, atât înainte de încărcarea găurilor, cât și înainte de darea focului.

Va avea grije să nu se împuște cu fitil mai mult de 8 găuri dintr'o dată, într'un loc de muncă și va număra cu atenție găurile care explodează.

Art. 286. — Șeful de echipă, în minele grizutoase, va controla gazul metan din timp în timp și în cazul când conținutul de metan în aer ajunge 2%, el va evacua lucrătorii, raportând superiorilor situația.

Echipa evacuată va executa ordinele personalului de supraveghere, dând ajutor la lucrările de aerisire.

Art. 287. — În același mod se va proceda, dacă la începutul sau în timpul schimbului se vor ivi altfel de gaze (bioxid de carbon, oxid de carbon, etc.).

Art. 288. — Înainte de a părăsi locul de lucru la sfârșitul schimbului, lucrătorii sunt datorici să lase locul armat. În cazul când amenință vreun pericol special, șeful de echipă va anunța obligator pe șeful de echipă următor, așteptându-l, dacă este necesar, chiar la fața locului.

CAPITOLUL VI.

Lucrări cu materiale explosive

a) Păstrarea, controlul și responsabilitatea

Art. 289. — Este interzisă procurarea și folosirea explozivilor la lucrările miniere de suprafață sau subterane, fără autorizația prealabilă eliberată de autoritatea miniere.

Materialul explosiv, aprobat spre folosință, se va întrebuința numai în întreprinderea pentru care s'a eliberat autorizația și numai în scopul indicat.

Nu se vor elibera noi cantități de material explosiv decât în urma constatării necesității și întrebuințării lui în scopurile autorizate.

Art. 290. — Materialele explosive se vor procura pe baza aprobării date de autoritatea miniere.

În mod excepțional și pentru întreprinderi mici, în scopul de a evita riscurile unor transporturi prea dese și nesigure, autoritatea miniere va putea autoriza, delca caz la caz, procurarea materialelor explosive din depozitele principale ale unor întreprinderi mai mari din apropiere, cu consimțământul acestora.

Art. 291. — Cererea pentru obținerea autorizației de procurare a materialului explosiv, se va înainta autorității miniere, indicându-se necesitatea, cantitatea de materiale pe categorii, capse, fitil, modalitatea și condițiile de depozitare, precum și persoana însărcinată cu administrarea depozitului de explozivi (transportarea, depozitarea și distribuția materialului explosiv).

Art. 292. — Nu se va elibera autorizația dacă întreprinderea solicitatoare nu posedă un depozit amenajat corespunzător cantității de explozivi cerută. Autorizația se va da în baza constatărilor autorității miniere asupra mijloacelor de depozitare și dispoziției de personal autorizat.

Art. 293. — Cantitățile de material explosiv sub 5 kg, rămase neîntrebuințate, fie prin încetarea exploatării, fie prin suspendarea lucrărilor, vor fi aduse imediat la cunoștința autorității miniere și distruse cu dresarea actelor necesare. Cantitățile mai mari de 5 kg, se vor preda unui depozit autorizat cu avizul autorității miniere.

Art. 294. — Materialul explosiv alterat va fi declarat ca atare în urma unei anchete a autorității miniere și apoi distrus conform prescripțiilor ce se vor da de autoritatea miniere.

Art. 295. — Transportarea materialului explosiv delca depozit sau delca gară, dacă transportul se face pe C. F. R.

până la mină, se va face pe directă răspundere a întreprinderii și a personalului său responsabil.

Transportarea materialului explosiv la mină se va face sub conducerea șefului depozitului, sau a unui artificier delegat special, care va rămâne responsabil de siguranța transportului, cât și pentru orice lipsă de materiale produse în timpul transportului, delca luarea în primire și până la predare.

Organele de poliție locală sunt obligate a da paza necesară transportului.

Materialul transportat se va preda cu formă șefului depozitului de explozivi al minei.

Art. 296. — Păstrarea materialelor explosive se va face în depozite la suprafață sau îngropate. Deasupra camerelor îngropate, se va prevedea o grosime de rocă suficientă, corespunzătoare cantității înmagazinate, în așa fel ca efectele exploziei să nu ajungă la suprafață.

În acest caz se recomandă calcularea razei de pământ deasupra camerei de explozivi cu formula empirică dată în toate tratatele de specialitate:

$$R = 2 \sqrt[3]{\frac{C}{C} - 1}$$

În care R, este raza căutată în m, Q, cantitatea de material înmagazinată, în kg, iar C, un coeficient ce depinde de rocă și care este determinat în tablourile ce se găsesc în manuale.

Numai explozivii higroscopici și nebrizanți și numai cu aprobarea specială a autorității miniere delca caz la caz, pot fi depozitați la suprafață, în clădiri sau camere de zid.

Aceste clădiri vor îndeplini următoarele condițiuni:

a) Vor avea uși de fier și ferestre zăbrețite.

b) Vor avea acoperiș ușor, pentru ca în caz de explozie, să nu opună rezistență.

c) Vor fi înconjurate de un dig de pământ cu pereții interiori căptușiți cu zidărie sau lemn și în exterior cu taluz natural la 2—3 m, de depozit, cu înălțimea cel puțin egală cu înălțimea pereților clădirii și grosimea la coroană de cel puțin 1 m.

d) Vor fi înconjurate la distanță mai mare cu gard de sârmă ghimpată.

e) Vor fi bine păzite.

f) Cantitatea maximă depozitată va fi fixată de autoritatea miniere delca caz la caz.

g) La această cantitate se va prescrie o distanță minimă de orice clădire sau instalațiune de către autoritatea miniere, astfel ca să se reducă pericolul de accidente la minimă în caz de explozie. Depozitul va fi deasemenea prevăzut cu un paratrăsnet, instalat pe digul de pământ.

Art. 297. — Depozitele îngropate vor fi astfel construite, încât să se împiedice umezirea materialului explosiv prin scurgerile apelor de infiltrație.

Acestea vor fi dirijate către canale de scurgere, cu care vor fi prevăzute atât camerele cât și galeriile de acces.

Art. 298. — Camerele de înmagazinare la depozitele îngropate, vor fi construite cât mai înguste și cât mai lungi. Lățimea lor va fi astfel calculată, încât să permită o ușoară și sigură manipulare a lăzilor de explozivi.

Art. 299. — Depozitul de explozivi va fi permanent bine aerisit.

Art. 300. — Depozitul îngropat va fi prevăzut cu minimum două uși din tablă de fier, grosă de cel puțin 5 mm., care vor fi încuiate.

Fiecare cameră de explozivi va fi prevăzută cu uși de fier, care se va încuia permanent. Usa va avea ochiuri de aerisire și de control.

Art. 301. - - În depozitul îngropat se va păstra permanent o temperatură cuprinsă între minimum + 10° și maximum + 35° C. Fiecare depozit va fi înzestrat cu termometru.

Art. 302. — Depozitul îngropat va fi așezat la minimum 100 metri de orice fel de clădire sau instalațiune, drum, șosea, cale ferată, etc.

Această distanță se va socoti dela ușa camerei celei mai dinafară.

Art. 303. — Depozitul îngropat va fi luminat electric în construcție antigrizutoasă, iar pătrunderea în depozit, se va face numai cu lămpi portative electrice sau cu benzină, de siguranță. Întrerupătoarele electrice vor fi așezate în afara camerelor cu explosivi.

În depozit vor putea pătrunde numai șeful depozitului și ajutorul său, precum și personalul de control în serviciu.

Transportarea ca și depozitarea materialelor explosive, în depozit, se va face numai în ambalajul original al fabricii.

Explosibilul se va transporta cu atenție evitându-se răsturnarea sau lovirea lăzilor.

Art. 304. — Dinamita se va depozita separat. Nu este permis a se depozita și alte materiale explosive în aceeași cameră cu dinamita, decât numai în cazuri excepționale și numai cu aprobarea autorității miniere.

Art. 305. — Depozitarea se va face pe etajere de lemn. Lăzile cu dinamită nu se vor așeza una lângă alta, ci se va lăsa un spațiu liber între ele. Deschiderea lăzilor cu explosivi nu se va face în camera de depozitare, ci în anticameră.

Pentru deschiderea lăzilor cu dinamită, se vor folosi numai unelte de lemn sau de aramă. Este cu desăvârșire interzisă folosirea unor unelte de fier, sau chiar introducerea lor în depozit.

Art. 306. — Este interzis fumatul, în interiorul depozitului, precum și aprinderea chibriturilor, brichetelor sau introducerea în depozit a oricăror aparate care produc scântei.

Art. 307. — Depozitul va fi păzit în permanență, atât în timpul zilei, cât și în timpul nopții. Paznicul va fi un om de încredere, cu purtări bune și ale cărui antecedente nu lasă nicio îndoială asupra sa.

Se va amenaja un adăpost pentru paznic, așa fel ca el să fie în afara oricărui pericol direct al unei eventuale explozii, putând exercita însă un control eficace asupra depozitului.

Paznicul va fi înarmat, dacă acest lucru este autorizat de autoritățile competente.

Art. 308. — Întreprinderile sunt răspunzătoare pentru buna conservare și pentru evitarea furturilor și sunt obligate a justifica întrebuintarea explosivilor.

În acest scop ele vor ține pentru fiecare depozit câte un registru în care se vor trece următoarele date:

a) Cantitățile și ziua de primire și de eliberarea explosivului.

b) Numele fabricantului și al vânzătorului.

c) Numele persoanelor cărora li s'a încredințat explosivul la predare și la depozitare.

d) Anul și numărul ambalajului.

e) Cantitățile aflate în depozit în fiecare zi.

Art. 309. — Depozitele de explosivi vor avea fiecare câte o cameră de manipulare în care se fac predările de explosivi către artificieri, precum și predările de explosivi rămași nefolosiți în timpul schimbului.

Art. 310. — Capsele și fitilii se vor depozita în camere separate, unde nu se află explosiv.

Art. 311. — Autoritatea minieră va putea autoriza construirea și funcționarea în mină a unor camere de manipulare sau amenajarea unor firide pentru explosivi.

Camerele de manipulare din mină vor fi așezate în vecinătatea oricărei galerii de eșire a aerului din mină, așa fel ca după ele să nu se mai afle nici un loc de muncă; ele vor trebui să aibe o distanță de cel puțin 200 m de orice puț, suitor, instalație sau ușe de aerisire.

În camerele de manipulare se va putea depozita o cantitate de maximum 150 kg, explosiv.

Camerele de manipulare vor fi închise cu uși solide de fier, prevăzute cu încuietori de siguranță.

Firidile pentru explosiv sunt mici camere săpate în pereții galeriilor și armate în beton sau lemn. Când se ardează în lemn firida va trebui să aibe o îmbrăcămintă interioară, formând o cutie de scânduri cu grosime de minimum 5 cm.

Ele se construiesc în locuri uscate și se închid cu uși solide din tablă de fier de minimum 5 mm., grosime. Așezarea firidelor se poate face în orice galerie, în piatră, la o distanță de minimum 50 m, de orice puț sau orice instalație.

În firide se pot depozita maximum 30 kg, explosiv.

La sfârșitul schimbului, artificierul golește firida la căt și cheia cu el și o lasă goală și ușor de deschis.

Este interzisă păstrarea capselor sau fitilului, atât în depozitele de manipulare, cât și în firide.

Pentru păstrarea capselor și fitilului, se vor folosi firide separate, de aceeași construcție, așezate la o distanță de minimum 6 m.

Dacă într'un schimb împușcarea se face de mai mulți artificieri pentru același sector (secție), se va construi câte o firidă pentru fiecare artificier.

Art. 312. — Controlul depozitelor, precum și controlul folosirii explosivilor, se va face de către organele autorității miniere și polițienesti.

Perchezițiile organelor polițienesti în mină, se vor face numai de acord cu autoritatea minieră.

Art. 313. — Șefii depozitelor de explosivi, precum și ajutorii lor, vor fi persoane necontestate de autorități și vor avea neapărat calitatea de artificier, obținută în condițiile prescripțiilor de față.

Șeful depozitului nu va putea elibera material explosiv, decât persoanelor calificate și pe care el le cunoaște personal. În acest scop, exploatarea îi va pune la dispoziție o listă a tuturor artificierilor și la nevoie șeful depozitului îi va identifica.

Eliberarea de material explosiv se va face numai contra semnăturii primitivului, în registrul de evidență al magaziei.

Art. 314. — Fiecare artificier va avea o cutie sau geantă specială, în care va introduce cartușele de explosiv, și în care le va și transporta. Cutiile sau geanțele pentru explosivi sau capse, vor fi autorizate de autoritatea minieră.

Cutiile pentru explosivi vor fi încuiate cu lacăt și cheie. În aceste cutii nu se vor putea transporta capsele. Ele se vor transporta separat în cutii speciale.

Art. 315. — Artificierii sunt responsabili pentru tot ce se întâmplă cu materialul explosiv din momentul în care l-au luat în primire și până predau ceea ce a rămas la depozit.

Art. 316. — Șeful depozitului nu va preda nici unui artificier o cantitate mai mare de explosiv decât este necesar pentru un schimb și care s'a fixat de exploatare.

La terminarea schimbului, artificierii vor aduce la magazie materialul explosiv rămas și-l vor preda șefului depozitului sau ajutorului său contra semnătură dată în carnetul artificierului.

Este absolut interzis artificierilor să nu predea la magazie materialul rămas, să-l păstreze la ei, să-l introducă în birouri sau să-l ducă la domiciliu, ori în altă parte.

Art. 317. — Orice furt sau lipsă de materiale explosive vor fi aduse imediat la cunoștința autorității miniere și organelor de poliție, care vor cerceta și vor trimite în judecată pe vinovați.

Art. 318. — Șefii de exploatare ai minelor, sunt responsabili de conservarea și buna întrebuințare a explosivilor, precum și de furturile de explosivi.

În acest scop ei vor da ordinele necesare și vor executa un control riguros și permanent pentru evitarea oricăror evaziumi.

Șeful de exploatare al minei poate delega pe unul dintre inginerii în subordine, ce are brevetul de șef de exploatare, sau pe un conducător autorizat pe care îl are în subordine cu supracontrolul manipulării folosirii și păstrării materialului explosiv.

Art. 319. — Orice depozit de explosiv de orice fel ar fi, nu va putea fi pus în funcțiune fără o aprobare din partea autorității miniere.

Art. 320. — În camerele de manipulare ale depozitelor se vor așeza lăzile artificierilor, fiecare fiind închisă cu lacăt, cheia aflându-se în posesia artificierului respectiv.

Camera de manipulare va fi și ea închisă cu lacăt, iar fiecare artificier va avea câte o cheie.

Art. 321. — Pe ușile camerelor de manipulare, ca și pe acelea ale firide'or, se pune inscripția:

Atenție „EXPLOSIVI“.

b) Materiale explosive

Art. 322. — În minele de cărbuni nu se vor întrebuința decât materiale explosive aprobate de autoritatea minieră în condițiunile prescripțiilor de față.

Art. 323. — Materialele explosive se împart în două categorii:

Explosivi ordinari, și

Explosivi de siguranță (antigrisutoși).

Art. 324. — Dinamita și Astralita sunt explosivi ordinari. Este absolut interzisă folosirea prafului de pușcă în minele de cărbuni.

Explosivi de siguranță sunt toți explosivii stabiliți ca atare și aprobați de autoritatea minieră.

Art. 325. — Explosivii ordinari se pot folosi numai în locurile de muncă unde nu se află gaz metan în timp ce ventilația nu funcționează.

Ei se pot aprinde cu fitilul Bickford.

Art. 326. — În locurile unde a apărut gaz metan și dacă ventilația a reușit să dilueze gazul la un conținut ce nu mai poate fi observat cu lampa de siguranță cu benzină, împușcarea se poate face cu explosivi de siguranță și aprindere electrică.

Pentru a se putea trece dela împușcarea cu explosivi de siguranță la împușcarea cu explosivi ordinari, se vor face următoarele probe:

a) Dacă locul de muncă se află în curentul principal de aer, se va examina prezența metanului timp de 20 zile, dintre care în 8 zile cu ventilația oprită. Dacă în tot acest interval de timp nu se constată cu lampa de siguranță cu benzină prezența gazului metan, se poate trece la împușcarea cu explosivi ordinari:

b) Pentru locurile de muncă aflate în curenți secundari de aer (care pot fi izolate) dacă timp de 8 zile, fără ventilație, nu se constată metan cu lampa de siguranță, se poate trece la împușcarea cu explosivi ordinari.

Art. 327. — Modul de împușcare și felul explosivilor, pentru fiecare loc de muncă, va fi fixat, în scris, de către șeful de exploatare al minei sau sectorului (secției), care va controla și modul în care ordinul dat se execută.

Art. 328. — Existența metanului se va controla cât mai temeinic, cu lampa de siguranță cu benzină, atât înainte de încărcarea găurilor cât și înainte de a se da foc.

Art. 329. — Explosivii nu se pot întrebuința decât în formă de cartușe pregătite de fabrică și cu învelișul lor original. Este cu desăvârșire interzisă înlăturarea învelișului

Art. 330. — Se interzice întrebuințarea explosivilor înghețați, care în această stare devin periculoși. Acești explosivi nu se vor încălzi cu mâna sau la foc. De asemeni ei nu se vor rupe cu mâna sau tăia cu cuțitul.

Materialele explosive înghețate se vor scoate din mină imediat și se vor preda la magazie, manipulându-se cu mare grijă.

Materialele explosive înghețate se vor desgheta după procedee speciale indicate de șeful de exploatare în scris și numai de către șeful depozitului de explosivi.

Exploatarea este obligată să pună la dispoziția șefului depozitului aparatura necesară pentru desghetare.

Art. 331. — Artificierii vor preda de urgență la depozitul de explosivi cartușele alterate. Șeful de exploatare va dispune distrugerea lor.

Distrugerea lor va avea autorizarea prealabilă a autorității miniere.

c) Mânuirea explosivilor

Art. 332. — Mânuirea materialelor explosive se face exclusiv de către artificieri.

Aceștia primesc explosivii, dela depozit, în prezența șefului depozitului sau înlocuitorul său.

Art. 333. — Cheia depozitului este ținută de către șeful depozitului sau înlocuitorul său.

Art. 334. — Fiecare artificier poate primi o cantitate necesară pentru un schimb, dar maximum 30 kg.

Pentru cazul când această cantitate nu ar fi suficientă, autoritatea minieră va putea aproba cantități până la maximum 50 kg, prescriind măsurile de siguranță ce urmează a se lua.

Art. 335. — Un regulament special, întocmit de către întreprinderile miniere, va indica amănunțit toate formalitățile ce trebuiesc să se facă pentru manipuierea explosivilor.

Acest regulament, întocmit pe baza celor fixate de prezentul regulament general, va fi supus spre aprobare autorității miniere.

Regulamentul special va fixa normele de transport, depozitare, scoaterea materialelor explosive din depozit, primirea și predarea lor atât la începutul schimburilor, cât și la sfârșitul lor, normele de transportare în mină, condițiunile de împușcare, măsurile de siguranță la manipulare, măsurile de siguranță cu privire la gazul metan, măsurile de luat în cazul rateurilor etc.

d) Dispozițiuni speciale pentru minele grizutoase

Art. 336. — Înainte de a se proceda la lucrări de exploatare, locul de muncă se va controla cu mare grijă, în privința existenței gazului metan.

Controlul se va face cu lampă de siguranță sau cu detectoare de metan, aprobate de ministerul de resort.

Numai atunci se va putea proceda la încărcarea găurilor când nu s'a găsit nicio urmă de gaz metan.

După încărcare, locul de muncă se va controla din nou, printr-o inspecție între timp se poate acumula metan.

Controlul se va face atât în locul de muncă, cât și până la 20 m distanță în jurul locului de muncă.

Art. 337. — În cazul când la controlul făcut s'a observat prezența metanului sau prafului de cărbune, artificierul este obligat să ia măsuri pentru ventilarea locului de muncă sau prin stropire cu apă sau prăfuire cu praf inert pentru praf de cărbune și să raporteze superiorilor săi.

Art. 338. — Ventilarea se va face numai prin mijloace mecanice. Este cu desăvârșire interzisă ventilarea provocată prin agitația hainelor sau bucăților de pânză, sau prin alt mod.

Art. 339. — Dacă după ventilare se constată că metanul a dispărut, se va putea face împușcarea cu explozivi de siguranță cu aprindere electrică și numai după ce maestrul minier sau artificierul a controlat locul de muncă și a permis explodarea. (În regiuni faliolate sau în apropierea faliilor).

Art. 340. — Dispozițiunile de mai sus se vor aplica și pentru acele locuri de muncă unde nu s'a găsit gaz metan sau praf volant, dar care sunt suspecte, sau unde se așteaptă apariția metanului.

Art. 341. — Orice dispoziție scrisă dată de către șeful de exploatare, în privința gazului metan și a modului de explodare, se poate anula numai tot printr-o dispozițiune scrisă din partea șefului de exploatare.

e) Lucrări de explodare

Art. 342. — Înainte de încărcarea găurilor, artificierul se va convinge personal de modul cum sunt bătute găurile și dacă efectul lor va fi bun. El va observa ca găurile să fie curățate de praful de cărbune, atât împrejurul cât și în adâncimea lor.

De asemenea, artificierul se va convinge dacă prin lucrările de explodare nu se periclitează siguranța locului de muncă.

Se interzice explodarea în locurile de muncă cu tavanul slab, dacă frontul de lucru este mai departe de 1 m de cea mai apropiată armătură.

Art. 343. — Înainte de a se executa împușcăturile, tuburile de aerisire și ventilatorul vor fi protejate contra efectelor exploziei, iar uneltele se vor pune la adăpost.

Art. 344. — Este interzisă încărcarea unei găuri a cărei diametru este mai mic decât cel al cartușului.

Art. 345. — Încărcarea și burarea găurilor, se va face numai cu un băț de lemn al cărui diametru va fi cu ceva mai mic ca diametrul găurilor, astfel ca introducerea bățului să se facă ușor și fără sforțare.

Este interzisă introducerea cartușelor prin forțare sau prin lovire.

Art. 346. — Introducerea cartușelor în găuri și aprinderea lor, se va face numai de către artificier.

Art. 347. — În timpul încărcării, burării, al astupării și al aprinderii fitilului, artificierul va fi ajutat de către un singur muncitor, anume șeful de echipă.

Ajutorul artificierului nu poate sub niciun motiv să manipuleze exploziv și nici să introducă primele două găluști de buraj.

Art. 348. — Nu se vor încărca niciodată decât atâtea găuri câte vor fi aprinse dintr-o dată (sburătură).

Este interzis deci să se încarce mai multe găuri apoi să se explodeze numai câteva din ele.

Art. 349. — Găurile vor fi astfel orânduite pe frontul de lucru, încât să se poată realiza maximum de efect și deci să fie asigurată întrebuințarea unei cantități minime de exploziv.

Art. 350. — Pentru locurile de muncă unde retragerea artificierului trebuie să se facă pe o direcție perpendiculară pe frontul de lucru, nu se pot împușca cu fitil mai mult de 8 găuri dintr'odată.

Dacă este necesar să se împuște mai mult de 8 găuri simultan, atunci, cu autorizația șefului de exploatare, aprinderea se va face de mai mulți artificieri, sau pe cale electrică.

Art. 351. — În abatajele cu front lung pe înclinare, aprinderea găurilor se va face din amonte spre aval.

Dacă înclinarea este atât de mare încât face posibilă rostogolirea primejdioasă a cărbunelui, se vor pune poduri de reținere, la distanțe potrivite.

Aceleași măsuri se vor lua și contra alunecării pe jghiaburile de transport.

Pentru lucrări care se fac în suis (suitori, planuri înclinate, puțuri), unde înclinarea este atât de mare, încât materialul se rostogolește, indiferent care ar fi sistemul de aprindere, se vor face poduri în imediata apropiere a frontului de lucru, iar rostogolurile se vor ține în permanență pline.

Pentru înaintări a căror lungime nu ar permite o retragere a artificierului, ajutorului său și lucrătorilor, decât în condițiuni neeconomice de lucru, se vor face la minimum 50 m distanță de frontul de lucru, firide de adăpost, în pereții lor, adânci de minimum 1 m. Pentru acest fel de lucrări se va cere aprobarea autorității miniere, care, după ce va examina situația la fața locului și se va convinge că măsurile luate prezintă suficientă siguranță, va da aprobarea.

În abatajele frontale — cu front lung — aprinderea găurilor se va face în retragere, dela un capăt al frontului spre celălalt, artificierul și ajutorul său având grije să nu fie ajunși din urmă de gazele și fumul primelor găuri explodate. Ceilalți muncitori vor fi evacuați neapărat, înainte de începerea lucrărilor de explodare, la loc sigur, astfel ca în niciun caz să nu fie ajunși de gazele și fumul găurilor explodate.

Art. 352. — Încărcarea găurilor cu cartușe se poate face până la maximum jumătate din lungimea lor, iar restul, până la gură, se va umple cu buraj.

Art. 353. — Ca material de buraj se va întrebuința numai lut curat și plastic sau nisip fin, care să nu conțină niciun fel de materiale combustibile. Este cu totul interzisă burarea cu hârtie umplută cu praf de cărbune, sau împușcarea găurilor fără buraj.

Art. 354. — Fiecare artificier este dator ca, în sectorul lui, să îngrijească să aibe material de buraj.

Art. 355. — În locurile grizutoase, o gaură în cărbune nu se va încărca cu mai mult de 400 gr exploziv, iar în piatră cu mai mult de 600 gr.

Gaura va fi burată până la gură, iar adâncimea găurii va fi astfel aleasă, ca să fie burată pe o distanță de cel puțin 50 cm.

Art. 356. — Fitilele folosite la aprinderea găurilor dintr-o sburătură, vor avea toate aceeași lungime. Această lungime va depinde de numărul găurilor ce se împușcă dintr'odată.

Lungimea minimă care se admite este de 0,8 m, și corespunde unei singure găuri; pentru fiecare gaură în plus, se va mai adăuga câte 10 cm, dacă fitilul are viteza de ardere de circa 0,5 m pe minut.

Astfel, pentru maximum de 8 găuri, fiecare dintre ele va avea un fitil de 1,50 m.

Art. 357. — Înainte de a se începe încărcarea găurilor, artificierul va avea grije ca muncitorii să părăsească locul de muncă, afară de șeful de echipă, care va rămâne să-l ajute.

Ceilalți lucrători se vor retrage în adăposturile hotărâte, iar cei însărcinați de artificier și șeful de echipă să păzească locurile de acces în regiunea în care se face împușcarea, se vor duce în aceste puncte.

De asemeni, artificierul va lua măsuri, convingându-se de executare, ca lucrătorii din locurile vecine, care ar putea fi periclitați de efectele exploziei, să fie evacuați din acele locuri. Reocuparea locurilor de lucru de către acești lucrători nu va putea fi făcută decât după 10 minute dela sosirea în apropierea locului lor de muncă.

În acest timp artificierul va controla locul de muncă la fel ca și locul unde s'a împușcat.

În minele grizutoase retragerea muncitorilor din locurile de muncă, înainte de explodare, se va face întotdeauna în spre locul de unde vine aerul proaspăt, iar distanța de retragere se va fixa, la fiecare muncă în parte de către autoritatea minieră.

Art. 358. — În cazul întrebuintării fitilului pentru provocarea exploziei, se va observa cu atenție ca el să nu fie desrăsuțit și să nu aibe alte deteriorări, care ar provoca discontinuitate în ardere.

Înainte de a aprinde fitilele, artificierul este obligat să strige: „Foc“.

Art. 359. — Pentru aprinderea fitilelor se va folosi iască sau fitil galben, care se va aprinde cu o brichetă de cerium.

Art. 360. — În cazul când se lucrează în locuri umede, fitilul se unge cu seu până la capsă, sau se folosește fitilul impermeabil.

Art. 361. — Artificierul împreună cu șeful de schimb, sunt obligați să urmărească cu mare atenție mersul explozării, din locul unde s'au adăpostit, numărând exploziile auzite.

Art. 362. — Dacă găurile au explodat normal, reîntoarcerea la locul de muncă se va face numai după cei puțin 10 minute dela ultima gaură explodată.

Artificierul și cu șeful de schimb se reîntorc primii în locul de muncă. Ei examinează starea locului de muncă și cercetează cu mare atenție efectele explozării. La minele grizutoase controlează metanul.

Controlul metanului va începe încă dela gura de acces la locul de muncă, pentru locurile de muncă în această situație, sau dela o distanță de 20 m, dela front.

Art. 363. — Dacă o gaură sau mai multe nu au explodat, nu este nimănui permis să se reîntoarcă la locul de muncă, decât după ce au trecut cel puțin 15 minute dela ultima împușcătură. Acest timp se va măsura cu ceasul, așa încât fiecare artificier este obligat să aibe cu sine un ceas bun.

Art. 364. — Dacă se va observa că o explozie, este mai puternică decât altele obișnuite, executate în aceleași condițiuni și aceasta se va putea pune pe seama participării la explozie a gazului metan sau prafului de cărbune, se va raporta organelor superioare ale minei, pentru cercetarea cauzelor.

Art. 365. — La împușcarea electrică conductele metalice, obligatoriu compuse din două fire, vor fi prinse pe armăturile galeriilor, în așa fel încât să nu se atingă între ele și să nu aibe legătură cu pământul.

Este cu desăvârșire interzis a folosi drept conducte diferite țevi sau sime.

Art. 366. — Dacă se folosește curentul de la rețea, se vor întrebuinta sârme bine izolate sau cablu cu două fire.

Tensiunea curentului dela rețea va fi de maximum 220 W.

Acest mod de aprindere se va folosi numai cu aprobarea șefului de exploatare și pe baza aprobării prealabile a autorității miniere.

În acest mod de împușcare, întrerupătoarele, în număr de două, vor fi montate în serie și închise în cutii scaprate, la o distanță de cel puțin doi metri una de alta.

Fiecare din cele două cutii care închid întrerupătoarele, va fi prevăzută cu lacăt. Cheile dela lacătul unei cutii, vor fi ținute de artificier iar cheile dela cutia cealaltă vor fi ținute de șeful de echipă, așa încât darea focului să nu se poată face decât în prezența celor doi.

Art. 367. — Explozoarele folosite vor fi de tipul aprobat de autoritatea minieră.

Ele trebuie să fie prevăzute cu cheie demontabilă.

Cheia va fi ținută în permanență de artificier în buzunar și sub nici un motiv nu va putea fi încredințată altor persoane.

Art. 368. — Pentru legarea firelor aprinzătoarelor între ele se prescrie montajul în serie. În cazuri speciale se poate folosi și montajul în derivație sau mixt, dar numai cu aprobarea și cu instrucțiunile speciale scrise ale șefului de exploatare.

Art. 369. — La aprindere cu curent dela rețea, în minele grizutoase, întrerupătoarele se vor monta în curentul de intrare al aerului, unde nu se constată nici o urmă de gaz metan cu lampa de benzină.

Art. 370. — Legarea capetelor celor două conducte la explozor, se va face numai imediat înainte de darea focului.

Art. 371. — După pregătirea găurilor pentru explozare, artificierul părăsește ultimul locul de lucru, după ce s'a convins că toți muncitorii se află în adăpostul hotărât.

Art. 372. — Dacă la aprinderea electrică găurile nu iau foc, se vor deslega conductele de sursa de electricitate, (se scot conductele dela bornele explozorului și se bagă cheia în buzunar sau se va tăia curentul dela rețea prin cele două întrerupătoare ale căror cutii se vor încuia, cheile dela câte o cutie luându-se de artificier și șeful de echipă).

Artificierul însoțit de șeful de echipă, vor controla apoi toată conducta și legăturile aprinzătorilor spre a constata dacă sunt în bună stare.

Dacă defectul nu a fost găsit, artificierul va interzice reîntrarea în acel loc de muncă și va raporta imediat superiorului său, care va lua măsuri.

Art. 373. — În exploatările de cărbuni la zi, împușcare se va face numai la anumite ore, în care toți lucrătorii de pe șantier vor fi adunați în locurile de siguranță depărtate la minimum 100 m, de locul exploziei.

Pregătirea, darea focului și terminarea exploziei, se vor anunța prin semnale puternice (clopot, fluer sau sirenă).

Un prim semnal va fi urmat de o pauză de 5 minute, în care se va controla dacă șantierul este complet, gol, al doilea semnal scurt va însemna darea focului, iar al treilea semnal va însemna terminarea exploziei și reluarea lucrului.

f) Găuri state

Art. 374. — Dacă după împușcare se constată că sunt găuri care nu au explodat, artificierul împreună cu muncitorii, vor aștepta 15 minute, măsurate cu ceasul, după care vor reîntra în locul de muncă.

Artificierul, împreună cu șeful de echipă, vor proceda

cu mare grijă la căutarea găurilor state, urmând să adune explozivul, atât cel rămas liber și ușor de luat cu mâna în găurile din front, cât și cel svârlit afară.

Art. 375. — Distrugerea găurilor state, se va face prin explozarea unor găuri de ajutor, care se vor bate la oca. 0,3 m. de gaura stată și pe o direcție paralelă cu gaura stată.

Art. 376. — Când o gaură a început să fie încărcată, operațiunea de încărcare va trebui neapărat terminată și gaura împușcată. Este interzis să se încarce scoaterea burajului, capselor sau explozivului din găuri. De asemenea o gaură împușcată dar fără efect, nu poate fi refolosită și nici adâncită.

Art. 377. — Dacă operațiunile de lichidare a găurilor state nu se pot executa până la sfârșitul schimbului, atunci artificierul, șeful de echipă, împreună cu unul din lucrătorii care au bătut gaura, vor rămâne la locul de muncă și vor distruge gaura stată.

Art. 378. — Este cu desăvârșire interzisă însușirea sau instrăinarea materialelor explosive sau folosirea lor în alte scopuri decât acelea prescrise de șeful de exploatare în genere pentru executarea lucrărilor miniere.

Oricine contravine acestor prescripțiuni, va fi anchetat atât de organele autorității miniere cât și de acelea ale poliției sau jandarmeriei și deferit justiției în conformitate cu legile în vigoare.

CAPITOLUL VII

Aerisirea

a) Generalități

Art. 379. — Fiecare mină trebuie să fie aerisită în vederea prămenirii continue a aerului încărcat cu gaz metan și cu alte gaze ce se mai găsesc în mină.

Art. 380. — În vederea asigurării unei bune aerisiri, fiecare mină va avea cel puțin două comunicații distincte cu suprafața. Ele vor fi asigurate contra pericolului surpării și vor fi prevăzute cu instalațiile necesare pentru circulația personalului.

La deschiderea unei mine noi, autoritatea minieră va putea autoriza lucrările, în mod provizoriu, pe baza mijloacelor de aerisire parțială și numai până se va stabili a doua comunicare cu suprafața.

Art. 381. — Toate lucrările din mină vor fi aerisite cu un curent de aer curat. Debitul fiecărui curent de aer va fi stabilit în raport cu numărul de muncitori și cu caracteristicile zăcămintului.

Pentru orice mină și pentru orice loc din mină, se va socoti minimum 2 m³ aer proaspăt/minut pentru fiecare lucrător.

La minele ce au gaz metan sau alte gaze, debitul va fi de minimum 3 m³/minut de fiecare lucrător, cu condiția ca în curentul general de ieșire proporția de metan să nu treacă de 1%, iar cea de CO₂ de 0,5%. În caz contrar, cantitatea de aer va fi astfel determinată, încât diluarea gazelor să ajungă la limitele prescrise mai sus.

Pentru fiecare cal, se va prescrie de patru ori cantitatea necesară unui lucrător, iar pentru fiecare locomotivă cu combustie internă, minimum 100 m³/minut.

Calculul debitului total se va face pentru schimbul cel mai numeros.

Art. 382. — Galeriile și toate celelalte lucrări (puțuri, suitori, etc.), care deservește aerisirea, vor trebui să fie accesibile în toate punctele lor și vor trebui întreținute în perfectă stare, în tot timpul cât sunt folosite.

Art. 383. — Aerisirea va fi controlată cel puțin odată

lunar prin măsurători sistematice de aer cu ajutorul anemometrelor, executate în punctele de intrare și ieșire din mină, la originea și extremitatea fiecărei ramuri principale de curent, precum și imediat înaintea și în urma fiecărui câmp de exploatare.

Se vor mai executa măsurători de aer și în cazul când prin modificările lucrărilor s'au produs schimbări în schema principală de aerisire, în ce privește direcția, distribuția sau repartitia vreunei ramuri a curentului.

Art. 384. — Orice modificare importantă în aerisirea minei, se va anunța autorității miniere, cerându-se autorizarea ei.

Cererea va fi însoțită de schema de aerisire pe care se vor indica stațiunile de măsurat, debitul în aceste puncte, precum și numărul de oameni deservit de fiecare curent.

Art. 385. — Măsurarea debitelor de aer, se va face în stațiuni fixe, special amenajate prin captușirea interioară a armăturilor cu scânduri, pe o lungime de 4 m. Captușirea cu scânduri nu este necesară acolo unde galeria are pereții netezi.

Locul stațiilor se va fixa de comun acord cu autoritățile miniere.

Art. 386. — Anemometrele se vor verifica odată pe an într'un laborator al Statului sau particular, însă acesta din urmă trebuie să fie autorizat de Ministerul de resort, să execute astfel de lucrări.

Art. 387. — Rezultatele măsurătorilor anemometrelor, se vor trece într'o evidență specială, întocmită conform anexei I.

Art. 388. — Fiecare mină va trebui să aibe o schemă generală de aerisire ținută la zi, din care să rezulte în mod clar felul aerisirii și pe care se va indica direcția și repartitia curentului, situația curenților principali și secundari, locul ventilatorilor principali și secundari, precum și stațiunile de măsurători cu debitele respective.

Schema de aerisire va avea notate cotele de nivel.

Art. 389. — Fiecare mină grisutoasă va ține o evidență specială pentru măsurătorile de gaz metan. Ea va fi întocmită conform formularului din anexa II și va fi completată în cel mult 48 ore dela primirea rapoartelor personalului de supraveghere și control.

Șeful de exploatare va lua zilnic cunoștință sub semnătură, de cele înscrise în această evidență. Evidența va fi păstrată în biroul șefului de exploatare.

Art. 390. — Pentru a se asigura un control permanent al condițiilor în care se face aerisirea, precum și pentru a se evita acumulări de gaze, fiecare exploatare va avea un serviciu de aerisire. Persoanele din acest serviciu vor avea atribuțiuni precizate în scris de către șeful minei, care va fi responsabil de felul cum se face aerisirea.

Art. 391. — În fiecare săptămână, la minele grisutoase, se va face un extras din cartea de evidență a metanului, care va fi înaintat autorității miniere.

Art. 392. — În minele grisutoase, prezența gazului metan se va constata de personalul de supraveghere (artificieri, maștri minieri etc.), care va raporta în scris toate observațiunile făcute asupra aerisirii și a eventualelor deranjamente, luând și măsuri imediate dacă există un pericol iminent, după care va prezenta justificările necesare către șeful de exploatare.

Art. 393. — La minele grisutoase, personalul de conducere al minei va controla în mod obligatoriu, în fiecare zi, locurile cu emanațiuni de gaz metan care prezintă un pericol deosebit din sectorul ce le revine. Toate ordinele ce se vor da în privința combaterii exploziilor de metan, vor fi trecute în mod obligatoriu și în cartea de raport.

unde va semna de luare de cunoștință, tot personalul de conducere și supraveghere.

Art. 394. — La minele grisutoase, șeful de exploatare este obligat să organizeze pentru personalu, minier subteran, chiar și pentru acela care este instruit, cel puțin două conferințe pe an cu subiecte asupra catastrofelor produse de exploziile de gaz metan pe de o parte, iar pe de alta, asupra mijloacelor de înlăturarea acestor explozii.

Art. 395. — La minele grisutoase la începutul fiecărui schimb va intra mai întâiu în locul de muncă șeful echipei împreună cu încă un lucrător, care va controla gazul metan și în genere situația locului de muncă.

Dacă găsește gaz metan, în conținut de cel puțin 2%, el va opri intrarea celorlalți muncitori și va raporta maestrului minier, care va lua imediat măsuri de aerisire.

În cazul când se constată un conținut de CH_4 mai mic de 2%, echipa va putea începe lucrul dar măsurile de aerisire se vor lua în orice caz. Șeful de echipă va controla, în acest caz, din oră în oră, situația metanului, pentru a vedea dacă conținutul nu este în creștere. De îndată ce va veni controlul, el va raporta, urmând ca personalul de supraveghere să ia măsuri pentru activarea aerisirii, scopul fiind acela de a dilua complet metanul.

b) Instalațiuni de aerisire

Art. 396. — Toate minele cu metan vor fi ventilate prin mijloace mecanice, atât în ce privește aerisirea generală, cât și cea parțială.

La orice mină este cu desăvârșire interzisă aerisirea cu ventilatoare de mână. Acestea din urmă vor putea fi totuși folosite numai temporar și cu autorizație specială, pentru mine de mică importanță și lipsite de gaz metan. Ventilația naturală este permisă numai la minele lipsite complet de emanațiuni de metan și numai dacă prin ea este asigurată o aerisire suficientă, completă și permanentă.

Art. 397. — Ventilatoarele principale vor fi așezate la suprafață sau în camere subterane speciale (ventilatoare helicoidale).

Ventilatorul principal nu va fi plasat direct pe puțul de aerisire ci pe un canal de derivație.

Art. 398. — La minele cu emanațiuni puternice de metan și la cererea autorității miniere, fiecare stațiune principală de aerisire va fi prevăzută cu un motor de rezervă, acționat prin alt mijloc decât acel principal, pentru ca, în cazul când curentul electric s'ar întrerupe sau motorul principal s'ar defecta, aerisirea să nu sufere.

Art. 399. — Fiecare stațiune principală de aerisire, va fi prevăzută cu telefon și va avea în permanență un paznic pe fiecare schimb de lucru. Paznicul va putea fi un lucrător specializat, care va fi instruit bine asupra tuturor detaliilor de funcționare a ventilatoarelor și motoarelor. În cazul unui defect mai mare, paznicul va raporta telefonic șefului de exploatare sau maistrilor de serviciu care vor lua imediat măsuri.

Paznicul va putea deservi și alte mașini din aceeași clădire sau din clădiri învecinate.

Art. 400. — Exploatarea va afișa în casele ventilatoarelor instrucțiunile și obligațiunile paznicilor.

Art. 401. — Casele ventilatoarelor vor fi construite de preferință din material incombustibil și vor fi prevăzute cu aparate pentru stingerea incendiilor.

Art. 402. — Carburanții necesari motoarelor ventilatoarelor, vor fi depozitați în rezervoare etanșe, la o distanță de cel puțin 5 m de casa ventilatorului.

Art. 403. — Ventilatoarele principale vor trebui să fie

permanent, în perfectă stare de funcționare și vor trebui să asigure debitul minimă necesar.

Art. 404. — Ventilația parțială se va asigura cu ventilatoare acționate mecanic și cu un debit în raport cu emanațiile de gaze din locul respectiv de muncă. Evacuarea aerului viciat se va face numai prin aspirare în acest caz.

Pentru locurile de muncă unde nu există gaz metan, se poate admite și ventilația suflantă.

În locurile cu metan, ventilatoarele parțiale se vor ține permanent în funcțiune chiar și în zilele de repaos, pentru a se evita aglomerări periculoase de metan.

Art. 405. — Ventilatoarele tub electrice, vor putea fi puse sau scoase din funcțiune, numai de către maestrul minier ori artificier de serviciu sau de către mecanici special însărcinați în acest scop de către maestrul minier sau artificier.

Este interzis lucrătorilor sau oricărei alte persoane să oprească ventilatoarele ce se găsesc în funcțiune.

Art. 406. — Tuburile de aerisire vor fi confecționate din tablă. Tuburi de pânză se vor putea folosi numai ca prelungire spre a se putea ajunge cât mai aproape de frontul de lucru.

Art. 407. — Se admite, între capătul tuburilor de aerisire și frontul de lucru, o distanță de maximum 3 m.

Art. 408. — Legarea tuburilor de aerisire unul de altul se va face în așa mod, încât să se asigure o perfectă etanșeitate. Se recomandă legarea cu flanșe și garnituri de etanșeitate.

Art. 409. — În caz de emanațiuni puternice de metan, se recomandă folosirea ventilațiunii combinate (suflantă și aspirantă), conform anexei III.

În acest caz distanța între capătul tuburilor de aerisire și frontul de lucru, poate fi mărit la maximum 10 m.

Art. 410. — Montarea ventilatoarelor parțiale, se va face astfel încât să se evite scurt circuitele de aer.

În acest scop capetele tuburilor de refulare, vor avea în galeria în care este refulat aerului viciat, o ungime de minimum 4 m. Ele vor fi îndreptate în sensul curentului de aer din această galerie.

În locurile de muncă unde s'ar semnala suflături de metan, se vor opri lucrările de înaintare, luându-se măsuri pentru o bună aerisire. Locurile de muncă vor fi controlate în mod regufat în fiecare schimb și lucrările vor putea reîncepe acolo numai după ce se va constata că emanațiunea a încetat.

c) Conducerea aerului în mină

Art. 411. — Aerul proaspăt va fi condus până la orizontul cel mai adânc al minei și de acolo în sus, spălând locurile de muncă și ajungând la orizontul cel mai înalt de unde va fi evacuat afară.

Art. 412. — Curentul de aer adus în mină, se va ramifica în cât mai mulți curenți principali, așa fel ca gazele produse prin lucrări de explozare, precum și în cazul unei explozii, gazele produse de ea să pericliteze cât mai puține persoane.

Art. 413. — Pentru ramificarea curenților se vor folosi uși de aerisire. Se recomandă însă a se folosi cât mai puține uși.

Ușile ce servesc la regularea aerului, se vor deschide contra curentului și vor fi astfel construite ca să se închidă dela sine.

Ușile pot avea regulatoare de debit.

Ușile care nu se mai folosesc se vor scoate din țatani, îndepărtându-se din acel loc.

Art. 414. — Pentru ca ușile principale să rămână per-

manent închise, ele vor avea paznici sau se vor închide cu dispozitive automate. În galeriile pe care se face transport intens ușile vor fi duble, distanța dintre ele fiind mai mare ca lungimea maximă a trenurilor.

Art. 415. — Orice persoană care circulă în mină și care va deschide o ușă, o va închide la loc imediat după ce a trecut prin ea.

Art. 416. — Viteza maximă a aerului în mină, se stabilește precum urmează:

a) În galerii și puțuri cu circulație permanentă de persoane, 6 m/sec.;

b) În galerii și puțuri fără circulație permanentă de persoane, 10 m/sec.;

c) În locurile nepermanent de lucru, 3 m/sec.

Art. 417. — Conducerea aerului viciat în jos, se va putea admite de autoritatea minieră, numai atunci când aplicarea principiului general de conducere în sus ar întâmpina greutăți excepționale.

Art. 418. — Galerile și lucrările părăsite sau neaerisite, vor fi semnalate personalului prin cruci de scânduri așezate în căile de acces spre aceste locuri. Aceste cruci se vor așeza în mijlocul profilului căilor de acces.

Art. 419. — Este interzis să se treacă aer viciat pentru ventilarea abatajelor.

Art. 420. — La înaintările direcționale în straturile cu metan se vor săpa suitori la o distanță de maximum 100 m una de alta, stabilindu-se astfel legăturile curenților de aer, cu orizontul superior, sau înaintarea se va face cu galerii gemene.

d) *Dispozițiuni pentru cazuri de adunare a metanului*

Art. 421. — Dacă în locul de muncă conținutul de metan se ridică la 2% sau mai mult, se va opri orice lucrare, afară de acelea de ventilație.

Lucrătorii vor fi evacuați și plasați în alte locuri de muncă, reținându-se numărul strict necesar pentru lucrările de ventilație. Dacă conținutul de maximum 2% de metan în aer se găsește numai în unele mici punți la tavan sau între grinzi, lucrul poate continua, luându-se măsuri de activare a aerisirii și totodată măsuri pentru a se evita orice posibilitate de aprindere a gazului.

În locurile de unde s'au evacuat muncitorii din cauza conținutului mare de metan, se vor așeza cruci de scânduri în toate căile de acces. Aceste cruci se vor așeza în locuri unde conținutul de metan nu trece de 1%.

Reluarea lucrului în aceste locuri nu se va face decât după ce prin ventilație, metanul a fost redus la proporții nepericuloase.

Art. 422. — În cazul când metanul s'ar aglomera nu numai în locurile izolate de muncă ci și în galerii, în proporție de 2% sau mai mult, se va evacua tot personalul din partea amenințată a minei și se va chema la fața locului autoritatea minieră, care este obligată să se deplaseze de urgență, dând prioritate acestei chemări. Până la sosirea autorității miniere, șeful de exploatare va lua măsurile de siguranță dictate de împrejurări.

Lucrul normal va reîncepe numai după ce galeriile au fost curățite complet de gaz metan.

Art. 423. — Accesul persoanelor, fără o însărcinare specială în galeriile și lucrările părăsite sau neaerisite, este interzis, iar intrările în astfel de locuri vor fi marcate prin cruci de lemn bine vizibile.

Art. 424. — Se vor lua măsuri pentru ca metanul din lucrările vechi să fie împiedicat să pătrundă în lucrările actuale.

În cazul când acest lucru nu este posibil, lucrările ve-

chi se vor ține deschise și se vor aerisi ca și celelalte lucrări ale minei.

Art. 425. — În cazul când autoritatea minieră constată că aerisirea nu se face în condițiunile prevăzute de aceste prescripțiuni, fie din cauza instalațiilor defectuoase, fie din cauza unor noi emanațiuni de gaze, va putea opri intrarea personalului în mină și va prescrie atât măsurile, pe care exploatarea este obligată să le realizeze, precum și timpul în care aceste măsuri trebuie să se îndeplinească.

CAPITOLUL VIII

Iluminatul

Art. 426. — În toate minele în care s'a constatat prezența metanului, chiar în locuri izolate și numai o singură dată, se vor folosi în întreaga mină numai lămpi de siguranță cu benzină sau electrice.

Art. 427. — În minele negrizutoase, este permis iluminatul cu lămpi cu flacăra deschisă, sau altfel, însă de tipuri aprobate de autoritatea minieră.

Art. 428. — Numărul lămpilor de siguranță va fi cu 10%, mai mare decât numărul lucrătorilor subterani pentru minele cu un efectiv până la 1.000 lucrători și cu 5%, pentru cele care depășesc efectivul de 1.000 lucrători.

Art. 429. — Orice tip de lampă de siguranță, pentru a putea fi folosit, va trebui autorizat în prealabil de autoritatea minieră.

Art. 430. — În mină se va intra numai cu o lampă de siguranță care se găsește în perfectă stare.

Acel ce primește lampa este obligat să o examineze cu atențiune și dacă găsește vreun defect va refuza primirea ei, cerând alta mai bună.

Art. 431. — Examinarea lămpii de siguranță cu benzină, va avea ca obiect:

- Dacă din rezervor nu picură benzină;
- Dacă aprinzătorul și fitilul funcționează bine;
- Dacă lampa este închisă bine;
- Dacă sticla nu este spartă;
- Dacă lampa nu răsufală pe la sticlă (etanșeitatea așezării sticlei);
- Dacă lampa posedă ambele site și dacă acestea nu sunt murdare, sparte, sau deformate;
- Dacă sitele sunt bine strânse la sticlă și dacă ele nu se clatină.

Art. 432. — Lămpile de siguranță vor avea site duble. Sitele vor fi făcute din plasă de sârmă de fier și vor avea 144 ochiuri pe centimetrul pătrat, diametrul firului fiind de 0,3 mm.

Sticla trebuie să aibe o mare rezistență mecanică și să fie insensibilă la schimbări brusce de temperatură. Ea va avea o grosime a peretului cilindric de minimum 6 mm. Marginile cilindricului de sticlă vor fi bine șlefuite.

Lămpile de siguranță cu benzină vor avea un dispozitiv de închidere automată, care să nu poată fi deschis de către lucrători.

Art. 433. — Lampa electrică de siguranță cu acumulatori, se va închide bine cu un dispozitiv în așa fel încât să nu poată fi deschisă de către muncitori. Polii vor fi bine izolați, iar becul apărut de un glob solid de sticlă ferit la rându-lui de un coș protector alcătuit din bare metalice. Lampa electrică de siguranță, va fi de construcție recunoscută ca atare de un laborator sau galerie de încercare autorizate, conform prescripțiunilor fixate de autoritatea minieră.

Art. 434. — Un artificier va asista la predarea lămpilor de siguranță ce se dau muncitorilor, făcând totodată

controlul a cât mai multor lămpi, în special al acelorale dela locurile, care au metan.

De asemeni, fiecare maistru minier va face un control inopinat, în fiecare săptămână, la predarea lămpilor.

Odată pe săptămână un maistru sau un prim-maistru minier, va controla lămpile pregătite și puse la rastel, pentru a fi distribuite. De asemenea la controlul locului de muncă vor controla lămpile lucrătorilor.

Personalul de conducere este obligat să facă și ei contro-luri cât mai dese la lămpării și la predarea lămpilor, pentru a se convinge, că în mină nu intră nici o lampă defectă.

Toate observațiunile făcute cu ocazia controlului lămpilor, vor fi înscrise în cartea de raport a lămpăriei.

Art. 435. — Ingrijitorii lămpilor de siguranță, vor fi aspru pedepsiți, dacă se constată, că predau muncitorilor lămpi defecte.

Exploatarea va raporta autorității miniere fiecare caz.

Art. 436. — Din momentul primirii lămpii de siguranță purtătorul ei este singur responsabil de buna stare a lămpii, fiind obligat să o supravegheze permanent și să evite tot ce ar putea să micșoreze siguranța ei.

Art. 437. — La ieșirea din mină, lampa de siguranță se va restitui la lămpărie. Personalul lămpăriei este obligat să examineze imediat fiecare lampă restituită, raportând orice defect șefului de exploatare, inginerului sau conducătorului autorizat, delegat cu lămpăria.

Art. 438. — Fiecare lampă de siguranță va purta pe ea un număr, astfel încât acesta să nu poată fi șters sau îndepărtat.

Numărul lămpii va corespunde, pe cât posibil, cu numărul mărcii de identitate a muncitorului, căruia i s'a predat lampa.

Dacă acest lucru nu este posibil, în tot cazul se va nota cui este predată fiecare lampă, pentru ca, în orice moment, să se știe la cine se află o anumită lampă.

Art. 439. — Orice lucrător va fi instruit de întreprindere asupra cunoașterii și folosirii lămpilor de siguranță.

Art. 440. — Sunt cu desăvârșire interzise:

- a) Balansarea sau mișcarea bruscă a lămpii de siguranță în mină;
- b) Deschiderea lămpii în mină;
- c) Atârănarea lămpii la tavan sau așezarea ei la gura unui tub de aerisire sau la robinetul conductei de aer comprimat.
- d) Așezarea lămpii la gura unui suflai de metan.
- e) Stingerea lămpii suflare;
- f) Aprinderea lămpii stinse într'un loc unde se află metan;

g) Aprinderea lămpii în jumătatea dinspre tavan a locului de muncă;

h) Părăsirea lămpii în mină chiar pentru scurt timp.

Art. 441. — Fiecare muncitor este obligat să supravegheze permanent lampa sa de siguranță și chiar pe a camarazilor din același loc de muncă.

Este oprită agățarea lămpii de grinzi. Ea se va agăța numai în stâlpii armăturilor, până la cel mult jumătate din înălțimea lor. De asemenea lampa nu se va așeza prea departe de frontul de lucru, așa încât să nu mai poată fi supravegheată.

Art. 442. — Dacă în locul de muncă se află și o altă lampă de iluminat (de ex. lampa electrică cu aer comprimat sau iluminatul electric dela rețea), se vor stinge toate lămpile de siguranță cu benzină, păstrându-se aprinsă câte una pentru fiecare cinci oameni (sau mai puțini), care va servi la controlul metanului. Aceste lămpi se vor așeza în partea de jos a unui stâlp în imediata apro-

piere a frontului de lucru astfel prinse încât să poată fi bine văzute. Ele vor fi permanent supravegheate de toți muncitorii. Lămpile rămase aprinse se vor repartiza în mod cât mai uniform dealungul locului de muncă.

Art. 443. — Dacă o lampă aprinsă va fi găsită defectă în mină, va fi tras la răspundere atât purtătorul ei, cât și șeful de echipă.

Art. 444. — Dacă în timpul lucrului o lampă de siguranță s'a defectat, purtătorul ei o va preda artificierului sau maistrului minier, care sunt obligați să înlocuiască lampa. În acest scop se vor ține în fiecare sector (secție) câteva lămpi de rezervă.

Art. 445. — Dacă în timpul lucrului, din orice cauză, se înroșește sita lămpii de siguranță, lampa se va lăsa foarte, încet și cu mare precauție în jos, se va așeza pe vatră și se va stinge prin reducerea flacărei și prin acoperirea cu o haină sau o cârpă de preferință umedă. În nici un caz nu se va stinge prin suflare sau balansare.

Art. 446. — În locurile de muncă unde se folosesc lămpi electrice de siguranță, se va găsi în mod obligatoriu cel puțin o lampă de siguranță cu benzină sau alt detector aprobat de autoritatea minieră (de fiecare 10 lucrători sau mai puțini) și va servi la controlul gazului metan.

Art. 447. — În toate minele în care se lucrează cu lămpi de siguranță electrice, personalul de supraveghere va avea și lămpi de siguranță cu benzină sau alte detectoare, aprobate de autoritatea minieră cu care să se poată face controlul existenței gazului metan.

Art. 448. — Înainte de a se executa un control cu lampa de siguranță cu benzină, se va examina din nou dacă lampa este în bună stare și dacă nu s'a defectat în timpul serviciului.

Art. 449. — Este absolut interzis a duce lampa de siguranță acasă. La ieșirea din mină, lampa va fi predată lămpăriei.

Art. 450. — În mină, fiecare persoană va purta permanent lampa cu sine, pentru a nu suferi accidente din lipsă de lumină.

Art. 451. — Rampele puțurilor, ale planurilor înclinate, galeriile principale de transport intens în porțiunile cu transport mecanic în două sensuri, toate stațiile de triere și formare a trenurilor, ramificațiile cu transport intens din ambele ramuri, precum și toate camerele unde sunt instalate mașini (compresoare, transformatori, trolii, pompe, garaje de locomotive, etc.), vor fi în mod obligatoriu bine iluminate, de preferință cu lămpi electrice instalate după normele prevăzute la capitolul întrebunțării curentului electric în lucrările subterane.

Art. 452. — Fiecare exploatare ce folosește lămpi de siguranță, este obligată să aibe o lămpărie în care se face curățirea și umplerea lămpilor.

Lămpăria va fi compusă din mai multe încăperi separate și anume: una pentru depozitarea lămpilor, una pentru curățire, una pentru umplerea lămpilor de benzină și una pentru încărcarea acumulatorilor, una cameră pentru umplerea cu benzină și încărcarea acumulatorilor electrice. Aceste camere trebuie să fie complet separate atât între ele, cât și de primele două.

Art. 453. — Toate camerele lămpăriei vor fi construite din material necombustibil și vor fi prevăzute cu mijloace bune de ventilare, pentru a se evita acumularea de vapori combustibili sau de gaze dela acumulatori.

Pardoseala camerelor se va face de asemeni din materiale incombustibile și care nu absorb combustibili lichizi.

Art. 454. — Este interzisă montarea de sobe în interiorul camerelor lămpăriei cu lămpi de benzină.

Încălzirea se va face din camerele alăturate sau mai bine prin încălzire centrală.

Art. 455. — În interiorul camerelor lămpăriei, se vor găsi mijloace și unelte pentru stingerea incendiilor și anume: guri de apă sau pompe de incendiu, tuitunuri, lăzi și găleți cu nisip, lopeți precum și aparate de stingere automate.

Art. 456. — Fumatul este absolut interzis în interiorul lămpăriei. Interdicția se va arișa atât în interior cât și la exterior.

Art. 457. — Iluminatul încăperilor lămpăriei se va face cu lămpi de siguranță. În cazul când iluminatul se face electric, se va face în construcție antigrizutoasă.

Art. 458. — Luarea benzinei din depozit și transportarea ei în camera de umplere, se va face numai ziua. Transportul prin conducte este permis la orice oră.

Art. 459. — Demontarea pentru umplerea, curățirea și remontarea lămpilor se va face într-o cameră diferită de aceea în care se face umplerea rezervoarelor lămpilor.

Art. 460. — Rezervoarele lămpilor se vor umple numai cu atâta benzină cât poate absorbi vata. Surplusul se va goli în mod obligatoriu.

Art. 461. — Lămpăriile vor fi deservite de personal instruit la toate operațiunile și care cunoaște perfect obligațiunile sale.

Lampagii sunt răspunzători față de șeful de exploatare și față de autoritățile miniere pentru buna și conștiincioasa îndeplinire a serviciului lor, precum și pentru respectarea măsurilor de siguranță.

Exploatarea va întocmi un regulament interior al lămpăriei, care se va arișa în toate camerele și care va trebui să fie bine cunoscut de personalul lămpăriei.

Art. 462. — Camerele lămpăriei trebuiesc ținute în perfectă stare de curățenie.

Bumbacul ce servește la curățirea lămpilor, va fi aruncat în niște găleți sau cutii speciale, din tablă, închise cu capac. Se interzice aruncarea bumbacului pe pardoseală.

Art. 463. — Sub robinetele vasului din care se face umplerea cu benzină, se vor ține vase cu gât, în care se va așeza o pâlnie, pentru ca picăturile de benzină ce se scurg, să nu cadă pe pardoseală. De preferință se vor utiliza aparate speciale de umplere.

Art. 464. — Este interzisă intrarea în lămpărie a altor persoane afară de personalul lămpăriei și acela de supraveghere și control.

Lămpile vor fi predate muncitorilor la ghișee special amenajate.

Art. 465. — Aceluiași lucrător i se va preda totdeauna aceeași lampă, contra mărcii cu numărul său. Dacă lampa unui lucrător se află în reparație, sau dacă lucrătorul refuză primirea unei lămpi, i se va da provizoriu o altă lampă. Acest fapt va fi imediat trecut în registrul de evidență.

Art. 466. — Dacă se prezintă vreun lucrător care vine din mină cu lampa defectată, lampagiul este obligat să preia lampa, să-i cerceteze defectul și, în cazul când reparația sa se poate face repede, o va face imediat. În caz contrar va preda lucrătorului o altă lampă.

Art. 467. — La ieșirea din mină, lampagii primesc lămpile dela lucrători și predau în schimb mărcile.

Cu această ocazie lampagii vor observa dacă lampa e bine închisă, dacă nu are urme de forțare și în genere, dacă nu este defectă. Toate stricăciunile se vor imputa muncitorului, atât în ce privește costul reparației, cât și în privința sancțiunilor.

Art. 468. — Lampagii mai trebuiesc să observe ca să primească dela lucrători lampa cu același număr cu care le-a fost predată, chiar dacă a fost schimbată în decursul schimbului de către lampagiul.

Dacă o lampă lipsește la sfârșitul schimbului, lampagiul va raporta imediat superiorilor săi.

Art. 469. — Maiștrii mineri sunt obligați să aducă la cunoștința tuturor lucrătorilor, instrucțiunile privitoare la luminat, care privesc pe lucrători.

Art. 470. — În fiecare lămpărie se va afla în mod obligatoriu un aparat pneumatic, pentru încercarea etanșeității lămpilor de siguranță, precum și un dispozitiv electromagnetic pentru deschiderea închizătoarelor lămpilor.

CAPITOLUL IX

Incendii

Art. 471. — În toate minele fără deosebire, se va evita cu mare grijă tot ceea ce ar putea da naștere la incendii, prin aprinderea armăturilor sau cărbunilor.

Art. 472. — Se interzice introducerea în minele cu gaz metan a oricăror aparate sau mașini cu foc sau ale căror piese se încălzesc mai puternic de 175°.

Art. 473. — În minele de cărbuni, în care cărbunele prezintă proprietăți de autoinflamare, se vor adopta acele metode de exploatare, care să nu favorizeze aprinderea cărbunelui.

Aerisirea va fi astfel calculată încât să nu producă prea mari depresiuni, care ar putea provoca aprinderea cărbunelui, fie printr'un curent prea activ, fie prin pătrunderea aerului în locuri vechi, surpate sau părăsite.

În acest scop, se va căuta cu grijă să se înlăture pătrunderea aerului în lucrările-surpate sau părăsite prin izolarea perfectă a lor cu diguri etanșe.

Art. 474. — Dacă într'o mină se constată un incendiu, conducerea exploatării va anunța în decurs de 24 ore autoritatea minieră prin orice mijloc telefon, poștă, curier, etc., dând o sumară descriere a incendiului, a locului unde s'a produs incendiul, eventual a cauzelor incendiului și a primelor măsuri luate.

Această înștiințare va fi urmată în timpul cel mai scurt posibil de un raport amănunțit, care va cuprinde descrierea locului și situației incendiului, cauzele probabile ale incendiului, măsurile luate imediat, precum și măsurile ce urmează a fi luate pentru combaterea definitivă a incendiului. Acest raport va fi însoțit de planurile de situație și schițele necesare.

Art. 475. — Autoritatea minieră va aprecia asupra măsurilor luate și asupra măsurilor propuse pentru combaterea incendiului și va face observațiunile sale. La nevoie se va deplasa la fața locului și va ordona eventual alte măsuri, atât în ce privește combaterea incendiului în sine, cât și pentru a preveni o întindere a acestuia. De asemenea, autoritatea minieră va stabili de comun acord cu conducerea exploatării, mijloacele și măsurile necesare ca producția minei să nu fie compromisă. Autoritatea minieră va controla de asemeni dacă măsurile anunțate de exploatare, precum și cele ordonate de ea, au fost luate și executate.

Art. 476. — Conducerea exploatării va lua din primul moment al incendiului măsurile necesare de izolarea porțiunii incendiate și de a opri cât mai repede posibil, accesul aerului. Acestea se vor realiza după caz prin oprirea ventilatoarelor, prin montări de uși și diguri, prin modificarea sau chiar oprirea circuitului de aer, prin instalări de ventilatoare parțiale, etc.

Izolarea definitivă a unei porțiuni incendiate, se va face prin diguri solide, construite din lut, din butuci de lemn și lut, zidărie sau beton. Digurile vor fi construite cât mai etanș posibil și prinsă bine în pereții galeriilor, în care s'au construit. După împrejurări, în aceste diguri

se vor așeza tuburi de fier prin care se va putea controla atmosfera de dincolo de dig. În mod normal, aceste tuburi vor fi astupate cu dopuri de lemn sau cu plăci de fier sau ventile.

La toate exploatarile miniere unde există instalații de rambleiaj, hidraulic, în afară de diguri, se va căuta a se realiza izolarea și combaterea incendiilor prin rambleierea hidraulică cât mai completă a golurilor din zona incendiată.

Art. 477. — La toate lucrările ce se execută pentru combaterea sau izolarea unui incendiu în mină sau pentru redeschiderea unui câmp izolat de pe urma unui incendiu și la care există pericolul unor viuturi de gaze toxice sau asfixiante, se vor găsi prezenți și oamenii necesari din echipa de salvare, prevăzuți cu aparatele trebuincioase.

Muncitorii, care lucrează la asemenea lucrări, vor fi prevăzuți, în afară de lămpile de siguranță cu benzină necesare constatării prezenței gazelor și cu lămpi de siguranță electrice.

Art. 478. — Redeschiderea câmpurilor miniere incendiate și care au fost izolate, se va face numai cu aprobarea autorității miniere.

Art. 479. — Timpul de lucru într-o repriză pentru lucrătorii care lucrează la focuri în mină, va fi astfel limitat ca să se evite urmări dăunătoare pentru sănătatea lor. Între două reprize de lucru li se va da timp suficient de odihnă și recreare în locuri cu aer proaspăt.

Când atmosfera unde se lucrează impune întrebuințarea aparatelor de salvare sau când temperatura trece de 35° C., durata maximă a unei reprize de lucru nu va putea depăși 2 ore.

Art. 480. — În minele cu gaz metan se va lucra în cazul unui incendiu, cu mare atențiune, luându-se toate măsurile posibile pentru a se evita contactul între aerul încărcat cu gaz metan și locul unde se presupune că se află focarul incendiului, mai ales că prin încălzirea masivului de cărbune, ca urmare a focului, emanațiile de gaz metan devin mai abundente.

Se vor accelera la maximum lucrările de izolare a focului și eventual lucrările de rambleiere a golurilor, pentru a se opri cât mai repede orice circulație de aer în zona incendiată.

Art. 481. — Digurile de izolare vor fi controlate permanent în fiecare zi, chiar și în zilele de repaus.

Art. 482. — Fiecare lucrător sau orice persoană care constată un început de incendiu sau chiar numai miros suspect de fum sau gaze, va anunța cât mai repede personalul de supraveghere care, la rândul său, va raporta șefului de exploatare al sectorului (secției) sau minei.

Art. 483. — Exploatarile miniere sunt obligate să aibă la suprafață un serviciu de pompieri, bine înzestrat cu toate aparatele și uneltele necesare, cât mai moderne și ținute în perfectă stare de funcționare, precum și personalul necesar.

Atât în instalațiunile de la suprafață, cât și în cele subterane, unde există pericol de incendiu, vor exista în permanență aparate de stingere.

Art. 484. — Exploatarile sunt obligate să dispună în orice moment de o rezervă de apă sub presiune, asigurând-o la nevoie, prin instalații de rezervoare cu o capacitate de circa 50 mc și motopompă. Aceste rezervoare vor fi în permanență pline cu apă și vor fi legate cu conductele de apă ce trec prin apropiere și servesc la stingerea incendiilor.

Art. 485. — Autoritățile miniere sunt în drept a judeca și a hotărî în cazurile când mai multe exploatari situate,

în aceeași regiune și apropiate unele de altele, pot organiza și întreține un serviciu de pompieri comun, cheltuielile de întreținere împărțindu-se proporțional cu importanța fiecărei exploatare.

Art. 486. — Mărirea instalațiilor pentru combaterea incendiilor fie că este vorba de o întreprindere separată, fie că este vorba de un grup de mine, va fi apreciată de autoritatea miniere.

Art. 487. — Personalul serviciului de pompieri, va fi bine și permanent instruit prin exerciții periodice, cu care ocazie se va verifica starea materialelor și aparatelor folosite de acest serviciu.

CAPITOLUL X

Evacuarea apelor din mină

Art. 488. — Pentru fiecare exploatare se va concepe și se va indica în programul de lucru un sistem de evacuare a apelor întâlnite în mină, sau care, eventual, ar putea să survină, ținându-se seama de lucrările învecinate sau lucrările vechi din aceeași mină.

Art. 489. — Orice galerie de scurgere va avea o pantă de minimum 4‰ și va fi prevăzută cu un canal de scurgere.

Inclinarea galeriilor va fi către punctul de colectare a apelor.

Art. 490. — Colectarea apelor se va face numai în galerii speciale sau bazine.

Canalele de scurgere vor fi dimensionate în raport cu debitul de apă prevăzut și vor fi bine întreținute. În galeriile cu circulație intensă a personalului, canalele vor fi acoperite cu poduri de lemn sau din alte materiale și vor fi bine construite și întreținute.

Art. 491. — Dimensionarea taturilor acestor bazine de colectare se va face pentru a putea acumula cantitatea de apă adunată în cel puțin 12 ore.

Art. 492. — Exploatarile sunt obligate a curăți la timp și permanent bazinele de colectare, cât și canalele de scurgere a apelor din galerii, așa încât operațiunile de evacuare a apelor să decurgă normal, evitându-se acumulări de apă și inundări ale lucrărilor.

Art. 493. — Debitul stației de pompe va fi cel puțin egal cu dublul afluenței maxime prevăzute pentru acea stațiune de pompare, pompele de rezervă nefiind cuprinse în calcul.

În cazul când sunt necesare mai multe pompe, trebuie să existe o rezervă de unități de pompe de minimum 50% din debitul stației.

Fiecare stațiune de pompare va avea cel puțin câte două pompe, din care una de rezervă.

Art. 494. — Camerele pompelor vor fi solid construite și bine asigurate, așa fel ca nimic să nu pericliteze funcționarea pompelor.

Vatra camerelor pompelor va fi așezată cu cel puțin 0,5 m deasupra cotei galeriei care aduce apa la bazin, iar postamentul pompelor la 0,5 m deasupra vetrei camerei.

Art. 495. — Un dispozitiv montat în camera pompelor va indica în orice moment nivelul apei din bazinul de colectare.

Art. 496. — Exploatarile carbonifere vor ține în scris evidența apelor evacuate din mină cu observațiunile necesare asupra variațiilor mai importante în afluența apelor.

Art. 497. — Camerele pompelor vor fi bine aerisite, evitându-se orice posibilitate de acumulare a metanului. Ele vor fi bine iluminate iar în interiorul lor se vor așeza afișe cu instrucțiuni de manipulare.

Un alifș așezat pe ușa camerelor de pompe va interzice intrarea persoanelor străine în stațiunile de pompare.

Art. 498. — Șefii de exploatare ai minelor sunt obligați să aduna cu conștiinciozitate toate datele relative la apele exploatărilor vechi învecinate, precum și la debitele apelor subterane, pentru a evita posibilitatea unor inundații.

CAPITOLUL XI

Aparate și lucrări de salvare

Art. 499. — Toate exploatarea miniere, în care există pericolul gazului metan sau al altor gaze, al prafului de cărbune sau al aprinderii cărbunelui, sunt obligate să aibă un serviciu de salvare, organizat anume în acest scop. Acest serviciu va fi dotat cu aparatele și materialele necesare de salvare, ce se vor specifica mai jos.

Totodată ele mai sunt obligate să aibă personalul de salvare, bine instruit și în număr suficient, proporțional cu numărul de muncitori din mină. Pentru minele mici din aceleași bazine carbonifere, ministerul de resort poate dispune organizarea echipelor de salvare și procurarea aparaturii necesare, total sau parțial, în mod colectiv.

Art. 500. — În operațiunile de salvare nu se vor întrebuinta decât acele modele de aparate respiratorii și acele măști și instrumente, care sunt aprobate de autoritatea minieră.

Aparatele de salvare vor fi cu circuit închis și cu dozare a oxigenului și trebuie să asigure șederea și lucrul echipelor de salvare într-o atmosferă viciată timp de minimum două ore.

Art. 501. — În operațiunile de salvare se vor întrebuinta numai lămpi de siguranță electrice, cu o durată de funcționare de minimum 8 ore. Numărul lămpilor ce trebuie să se găsească la serviciul de salvare, va fi cel puțin dublul numărului personalului de salvare.

Art. 502. — Numărul minim de aparate de salvare, va fi de 1% din numărul de lucrători subterani ai schimbului cel mai populat.

Autoritatea minieră poate prescrie un număr mai mare de aparate dacă constată necesitatea.

În afară de aparatele de mai sus la fiecare serviciu de salvare trebuie să se mai găsească următoarele aparate sau instrumente:

a) Măști respiratorii legate prin furtun de cauciuc la un aparat de refulat aer (aparat Koenig) sau legate prin reductor de presiune la conducta de aer comprimat. Ca furtun de cauciuc se pot utiliza furtunurile obișnuite întrebuintate la uneltele pneumatice;

b) Cel puțin câte un aparat pulmotor pentru respirația artificială automată, la fiecare 10 aparate de salvare, prevăzute la alineatul întâi, în bună stare de funcționare. Fiecare aparat de pulmotor va avea o instalație de inhalat oxigen pentru cel puțin două persoane deodată;

c) Fiecare aparat de salvare va avea în afară de cilindru de oxigen montat pe el, încă cel puțin 2 cilindri de oxigen de rezervă încărcăți;

d) O pompă sau dispozitiv special pentru încărcarea cilindrilor de oxigen;

e) O instalație de spălat și desinfectat măștile și furtunurile;

f) Materialele, substanțele și piesele necesare întreținerii și funcționării aparatelor, în cantități suficiente;

g) Câte o brancardă pentru fiecare 5 aparate de salvare;

h) O trusă medicală completă de prim ajutor;

i) Câte o centură de siguranță cu frânie și cârlig-carabină, pentru fiecare 5 aparate de salvare.

Art. 503. — Fiecare aparat de salvare va purta un număr și va fi în permanență verificat și revizuit, înlăturându-se orice defecte găsite. Aceste verificări vor fi făcute după fiecare întrebuintare și cel puțin odată pe lună. Rezultatele acestor verificări vor fi trecute într'un registru, arătându-se cele constatate, eventualele reparații efectuate și numele persoanelor care au făcut verificarea.

Art. 504. — Aparatele respiratorii și celelalte instrumente și materiale de salvare trebuie păstrate în camere luminoase, curate, uscate, fără praf și aparate contra incendiilor.

Dulapurile în care stau aceste aparate nu se vor încuia, iar ușile lor vor fi prevăzute cu geamuri.

Camerele pentru depozitarea acestor materiale, vor fi aprobate de autoritatea minieră după vizitare.

Aceste camere vor fi situate în apropierea gurii de intrare a minei, însă nu cuprinse în casa turnului de extracție.

Cheile dela aceste camere vor fi ținute într'un loc anumit din apropiere, fixat de șeful de exploatare și bine cunoscut de toți membrii echipei de salvare.

Art. 505. — În interiorul camerelor de păstrare a aparatelor de salvare, se vor afișa:

a) Instrucțiunile necesare asupra manipulării aparatelor și operațiunilor de salvare;

b) Instrucțiunile de prim ajutor, care vor fi aprobate de autoritatea minieră;

c) Un tablou cu toate persoanele din echipa de salvare (numele, locuința, locul unde lucrează).

Art. 506. — Aparatele de salvare ca și cele respiratorii și toate accesoriile lor, se vor păstra în cea mai bună stare, iar înainte și după întrebuintare, se va verifica amănunțit modul de funcționare.

Cel puțin odată pe an se va face o verificare a tuturor aparatelor în prezența autorității miniere, care va scrie în registrul special constatările și observațiile ce are de făcut.

După fiecare întrebuintare, aparatele se desinfec-tează, se spală, se usucă și se pun în stare normală de funcțiune.

Art. 507. — Conducerea echipei de salvare, instruirea ei ca și supravegherea întreținerii aparatelor de salvare și a tuturor accesoriilor, vor fi încredințate unui inginer șef de exploatare, sau unui conducător autorizat, cu aprobarea autorității miniere în cazuri justificate.

Șeful de exploatare al minei răspunde însă solidar cu șeful salvării de buna echipare ca și de buna întreținere a serviciului de salvare, fiind obligat să-l țină sub permanent control.

Pentru minele care nu sunt conduse de un inginer, se admite ca instruirea și conducerea echipei de salvare să fie făcută de conducătorul autorizat al minei.

Art. 508. — Intreprinderile miniere vor instrui ca salvatori un număr de supraveghetori și muncitori egal cu cel puțin 2% din efectivul subteran al schimbului cel mai numeros, dar în niciun caz mai mic de opt inși.

Art. 509. — Echipetele de salvare vor fi formate din bărbați între 21—40 ani, care să posede o autorizație specială, eliberată de autoritatea minieră.

Salvatorii vor fi salariați suplimentar de către exploatare.

La recrutarea salvatorilor se vor prefera cei ce se oferă liber.

Între salvatori se vor găsi: supraveghetori, lucrători mineri sau ajutori mineri și lucrători mecanici.

Ei trebuie să prezinte certificat de sănătate dela medicul Casei Asigurărilor Sociale, din care să rezulte că

sunt apți pentru serviciul de salvare, să fie fără vicii și buni cunoscători ai minei.

Exploatarea va aranja ca salvatorii să aibă locuințele cât mai aproape de serviciul de salvare și cât mai grupe.

Art. 510. — Fiecare salvator trebuie să poată rezista timp de două ore cu aparatul de salvare montat într-o atmosferă viciată și irespirabilă. În acest interval el trebuie să poată executa lucrul său normal și să poată ridica o greutate de 30 kg la înălțimea de 1,50 m.

Art. 511. — Fiecare salvator trebuie să cunoască perfect compunerea tuturor aparatelor de salvare, să poată executa la perfecție montarea și demontarea aparatelor și să facă verificarea rapidă și precisă a bunei funcționări a aparatelor de salvare.

Art. 512. — Nu este permisă deschiderea unui aparat într-o atmosferă viciată, în caz de funcționare defectuoasă.

Purtătorul unui asemenea aparat va părăsi locul viciat.

Instrucția va fi completată, în măsura posibilității, cu tablouri instructive de accidente, filme cu accidente și întâmplări din viața minerilor, cu modul de combatere a accidentelor și măsurile de salvare, cu statistici, broșuri, etc.

Instrucția salvatorilor se va face în permanență, fiecare salvator trebuind să aibă lunar minimum două ședințe a câte două ore.

La fiecare trei luni se va face o ședință de aplicație în mină.

Art. 513. — Programul desfășurat pentru instrucția salvatorilor se va trece în registrul special al serviciului de salvare de către șeful serviciului de salvare.

După o perioadă de instrucție de cel puțin trei luni, explicatarea va cere autorității miniere, autorizarea de funcționare pentru fiecare salvator nou.

Autoritatea minieră va verifica registrul salvării și și după un examen sumar teoretic și o ședință practică, va putea da autorizarea cerută.

Odată cu examinarea candidaților, se va prezenta și fișa medicală a candidatului, eliberată de medicul Asigurărilor Sociale.

Art. 514. — Șeful serviciului de salvare, sau, în lipsa sa, subșeful, care va fi neapărat cel puțin un maestru miner cu diplomă, va fi conducătorul operațiilor de salvare, în caz de accidente, la care intervenția echipei de salvare s'a dovedit necesară.

Ei sunt responsabili în fața autorității miniere și pot lua orice măsuri vor crede de cuviință pentru combaterea accidentului, localizarea lui sau pentru salvarea celor accidentați.

Tot personalul de salvare este obligat să execute ordinele șefului de salvare, sub sancțiuni aspre în caz de neexecutare, conform legilor miniere.

Art. 515. — Pe lângă fiecare serviciu de salvare, se va înființa un registru special, denumit: „Registrul serviciului de salvare”, care este ținut la zi de șeful salvării.

Acest registru va cuprinde:

a) Inventarul de materiale, în care se vor trece și toate operațiunile de primire, predare, precum și verificările efectuate, data lor și constatările făcute;

b) Tablouri de personal cu numele, numărul autorizației de funcționare, anul nașterii, ocupațiunea, funcția ce va îndeplini în serviciul de salvare, precum și toate datele sanitare personale, care trebuie să corespundă cu fișa sanitară, eliberată de medicul Asigurărilor Sociale.

Tot aici se vor trece toate observațiunile făcute în

timpul ședințelor de instrucție, asupra aptitudinilor și conștiințozității fiecărui salvator pe măsura constatărilor lor, precum și observațiunile delegatului autorității miniere, la ședința de autorizare;

c) Se vor mai trece toate observațiunile și dispozițiunile date cu privire la instrucție, exerciții, operațiuni reale de salvare (dacă au fost), precum și toate propunerile în legătură cu bunul mers al stațiunii, lipsuri constatate, etc.

Șeful serviciului de salvare va face rapoarte scrise către șefii săi ierarhici, în ce privește punctul c, de mai sus, arătând lipsurile stațiunii și defectele aparatelor sau accesoriilor cu propuneri de îmbunătățire, dacă este cazul. Șeful de exploatare al minei este solidar responsabil cu șeful salvării pentru orice lipsuri constatate în organizarea stațiunii.

d) De asemeni se vor mai trece în acest registru și observațiunile delegatului autorității miniere cu ocaziunea inspecțiunilor făcute, precum și măsurile de îmbunătățire ordonate.

Întreprinderile nemănumite cu măsurile ordonate de autoritățile miniere superioare, vor adresa întâmpinării scrise autorităților miniere (ministerul de resort), în timp de 10 zile libere dela primirea ordinului. Aceste foruri vor trebui să decidă, în timp de 15 zile libere dela primirea întâmpinării întreprinderii respective.

Art. 516. — Fiecare exploatare — indiferent dacă este grisutoasă sau nu — este obligată să aibă în imediata apropiere a intrării principale a minei, un post de prim ajutor medical, dotat cu medicamente și pansamente.

De asemeni, va avea și personalul necesar sanitar instruit de exploatare.

Acest personal sanitar se va alege de preferință din acei funcționari ai exploatării care sunt, în permanență, în timpul lucrului, în apropierea postului de prim ajutor.

Art. 517. — În cazul unei explozii de metan sau praf de cărbune cu urmări mai grave, sau în cazul unui accident grav, al unei catastrofe sau incendiu, care ar reclama intervenția echipelor de salvare, se va anunța imediat șeful de exploatare al minei sau sectorului (secției), sau în lipsă, înlocuitorul său, care va hotări asupra măsurilor de luat și va dispune chemarea echipelor de salvare, dacă este cazul.

În cazuri grave și urgente, echipele de salvare se vor alarma imediat și direct de către personalul exploatării, care a luat cunoștință de producerea catastrofei. Anunțarea și chemarea echipelor de salvare se va face prin mijloacele cele mai rapide disponibile: telefon, curieri, sirena, etc. Salvatorii anunțați sunt obligați a se prezenta imediat la stația de salvare și a fi gata de intervenție.

Se va examina starea aerisirii și a ventilatoarelor, luându-se măsuri de restabilirea și chiar de intensificarea, dacă este posibil și necesar, a aerisirii.

De asemena, se va examina starea căilor de intrare în mină: puțuri, galerii, etc., luându-se măsuri de restabilire, în cazuri de deranjament sau distrugere, pentru a se asigura, cât mai neîntârziat posibil, intrarea în mină a echipelor de salvare și evacuarea persoanelor aflate în mină în momentul catastrofei.

Toate persoanele care ies singure din mină, indiferent dacă au asupra lor lămpi, sunt datorate a se prezenta la lămpărie, unde vor preda lămpile (dacă le au) și vor fi înregistrate ca ieșite din mină; de asemena, se vor înregistra toți accidentații evacuați pentru a se putea stabili, în acest fel, dacă au ieșit sau au fost scoși din mină toți cei aflați înăuntru.

Se vor înregistra, de asemena, pentru evidență toate

persoanele care intră în mină, în scopul executării lucrărilor de salvare.

În caz de nevoie, când proporțiile catastrofei depășesc capacitatea de intervenție a echipelor proprii de salvare, se va cere concursul minelor învecinate, care sunt datoare a-l da fără preocupare și neîntârziat, în caz contrar fiind pasibile de sancțiuni.

Art. 518. — Orice explozie, accident grav sau catastrofă, care reclamă intervenția echipelor de salvare, va fi anunțată imediat și prin orice mijloc, autorității miniere. Aceasta va aprecia, dacă este sau nu cazul, să se deplaseze la fața locului pentru examinarea situației și a măsurilor luate, eventual chiar pentru a prelua conducerea lucrărilor de salvare și a dispune luarea măsurilor necesare și dictate de împrejurări. În cazuri mai grave sau la cererea conducerii exploatării, autoritatea minieră se va deplasa obligatoriu la fața locului și va dispune, împreună cu conducerea exploatării, asupra măsurilor de luat.

Întreg personalul minei, dela conducere și până la ultimul lucrător, este dator a executa ordinele și dispozițiunile date în acest caz de autoritatea minieră, care, la nevoie, va putea proceda la orice rechiziție necesară pentru lucrările de salvare, de comun acord cu celelalte autorități civile și militare, datoare a-i da tot concursul.

Art. 519. — Înainte de intrarea în mină a echipei de salvare, fiecare salvator își va verifica aparatul, iar șeful salvării va nota numele tuturor celor ce intră în mină, numărul aparatului fiecăruia, supraveghind îndeaproape echiparea fiecăruia.

Art. 520. — Pentru evitarea unor accidente ale salvatorilor, în cazul deranjării aparatelor de salvare, fiecare echipă va avea următoarele:

- a) Toate chelle necesare montării și demontării aparatelor pe care le poartă;
- b) Bande izolatoare și plasturi;
- c) Vată;
- d) O lampă electrică de rezervă;
- e) Fiecare om o batistă păturită și bine îmbibată cu apă.

În timpul lucrărilor de salvare, fiecare om va observa permanent la finimetru, cantitatea de oxigen disponibilă.

Șeful echipei va supraveghea întreaga echipă, iar după trecerea de o oră va controla fiecare finimetru la toate aparatele.

După trecere de aite 30 minute, va controla finimetrele la toate aparatele din 10 în 10 minute.

Dacă în timpul acesta el observă că oxigenul este pe terminate la vreun aparat, va ordona salvatorului respectiv să plece pentru a-și schimba butelia de oxigen. Salvatorul va merge însoțit de un al doilea.

După trecere de două ore, echipa de salvare va părăsi locul, ieșind la aer curat, fie în mină, fie la suprafață.

Art. 521. — În timpul deplasării sau al lucrului, salvatorii vor menține un permanent contact între ei. Dacă vizibilitatea e rea din cauza fumului, oamenii se vor lega între ei cu funie.

Art. 522. — Când după explozie, au rămas oameni în mină, echipele de salvare vor încerca de urgență salvarea lor, fără a mai aștepta restabilirea aerisirii. Ele vor ridica toate victimele întâlnite și le vor transporta în locuri sigure.

În timpul lucrărilor de salvare, oamenii din echipă vor avea grija ca aici pe care urmăresc să-i salveze, să nu le smulgă masca, pensa sau muștiucul dela gură.

Art. 523. — Echipetele de salvare se vor folosi în așa mod

în mină, încât paralel cu lucrările de salvare propriu-zise să se lucreze și la restabilirea aerisirii, cât mai urgent, iar dacă s'a produs și vreun incendiu, să se înceapă, pe cât posibil și lucrările de izolare a acestuia, în scopul ca urmările generale să fie cât mai reduse ca efecte.

Art. 524. — La calcularea timpului de lucru al echipei se va avea în vedere și timpul de deplasare până la locul unde se vor executa lucrările de salvare și timpul de reîntoarcere.

În timpul cât echipa de salvare se află în mină, colivia puțului se va lăsa cuplată la orizontul respectiv, pentru a putea asigura atât lucrările de salvare, cât și pentru a asigura retragerea însăși a echipei de salvare.

Art. 525. — La orice mină, cei care coboară în puțuri, coborâșuri sau alte lucrări înfundate, fără aerisire și eventual pline cu gaze asfixiante sau toxice, vor fi în mod obligatoriu legați cu centuri de siguranță și funii. Semnalizarea se va face pe aceeași funie sau prin ajutorul unei frânghii sau sfori speciale al cărei capăt îl duce cu el lucrătorul care coboară, celălalt capăt fiind ținut de ceilalți lucrători rămași sus. La asemenea lucrări, vor fi cel puțin doi lucrători sus în aer curat care vor supraveghea cu atenție pe cel ce coboară în jos și-l vor scoate afară imediat ce se ivește vreun pericol.

Art. 526. — La lucrările de salvare, se vor evacua mai întâi oamenii vii, fie răniți fie numai leșinați. Se va accelera la maximum evacuarea acelor care prin o eventuală intervenție făcută la timp în aer curat (respirație artificială, etc.), există speranța să fie readuși la viață. Toți accidentații găsiți de echipele de salvare, vor fi transportați cât mai repede și cu orice mijloc, ce se găsește la îndemână, în locuri cu aer curat, vor fi înveliți după posibilitate cu pături și li se vor da îngrijirile de prim ajutor. De asemeni, ei vor fi feriți pe cât posibil de oboseli și eforturi.

Art. 527. — Personalul sanitar al exploatării va fi instruit asupra modului cum trebuie făcută respirația artificială manuală de către medicul Casei de Asigurările Sociale, astfel ca la nevoie să poată da ajutorul necesar în această privință accidentaților. De asemenea și salvatorii vor fi instruiți asupra modului cum trebuie făcută respirația artificială manuală, pentru a putea interveni și a da ajutor în cazuri urgente.

Art. 528. — Când accidentatul are coaste fracturate se va face respirație cu pulmotorul.

Art. 529. — Atât personalului sanitar, cât și salvatorilor, li se va explica și arăta scopul respirației artificiale, indiferent de metoda după care ar fi făcută și anume:

- a) Trebuie să asigure o bună aerisire a plămânilor;
- b) Trebuie să provoace primirea în plămâni a oxigenului, evacuarea bioxidului de carbon și circulația sângelui spre și dela inimă;
- c) Trebuie să ajute funcționarea inimii.

CAPITOLUL XII

Instalațiuni electrice

Art. 530. — Toate mașinile, aparatele sau instalațiunile electrice subterane în minele cu gaz metan, vor trebui să fie de construcție antigrisutoasă și să satisfacă condițiile din articolele următoare:

Art. 531. — Toate părțile mașinilor, aparatelor sau instalațiunilor electrice, la care s'ar putea produce scânteii, trebuie capsulate în mod sigur antigrisutos. Drept capsulare antigrisutoasă se consideră:

a) Capsularea închisă

Este formată din o carcasă metalică complet închisă care îndeplinește următoarele condițiuni:

1. Toate părțile componente ale carcasei, trebuie să reziste la un volum de aer mai mare de un litru, la o suprapresiune din interior spre exterior de 8 atm., la volum mai mic de 1 litru, la o suprapresiune de 3 atm.

Se va evita subdivizarea prin pereți intermediari a volumului capsulat în spații mai mici care să rămână în legătură între ele prin orificii înguste, ceea ce ar putea da loc la suprapresiuni mai mari. La mașinile mari se acordă nervuri de întărire care nu au caracterul de a subdiviza volumul de aer.

2. Suprafețele de contact ale diferitelor părți componente ale carcasei trebuie să fie larg dimensionate sub formă de flanșe largi și neted prelucrate. Tot la fel vor fi executate și suprafețele de așezare pe carcasă ale diferitelor elape, ușițe sau capace. Nu se vor utiliza garnituri de etanșare; dacă totuși aceasta este inevitabil, atunci garniturile trebuie astfel executate încât să nu poată fi aruncate afară prin presiunea unei eventuale explozii în interiorul carcasei. Garniturile de cauciuc, asbest sau alte materiale puțin durabile sunt interzise. Niturile și buloanele, care fixează capace, elape și ușițe pe carcase, nu trebuie să treacă prin pereții carcasei, ci vor fi prinse în găuri înfundate și fără legătură cu interiorul carcasei.

Șuruburile de fixare ale capacelor, clapelor sau ușițelor, trebuie astfel fixate ca să nu se poată slăbi dela sine în cursul funcționării instalației și să nu poată fi desfăcute decât cu ajutorul unor unelte speciale.

3. Osile sau arborii de acționare vor străbăta carcasa numai prin bușe metalice de lungime corespunzătoare cu un joc redus la minimum posibil și bine fixate în carcasă. Dispozitivele de introducere în carcasă a conductelor electrice trebuie să fie astfel construite, ca să reziste sigur presiunii unei eventuale explozii;

b) Capsularea prin plăci metalice

Servește pentru închiderea unor deschideri ale carcasei și este formată din pachete de plăci metalice fixate solid de carcasă, plăcile fiind așezate la intervale preserise.

Capsularea prin plăci trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

1. Plăcile de metal trebuie să aibă o lățime minimă de 50 mm și o grosime minimă de 0,5 mm. Ele trebuie să fie astfel fixate ca intervalul între ele să fie de cel mult 0,5 mm și acest interval să nu poată fi depășit nici chiar prin o eventuală îndoire a plăcilor. Plăcile vor fi confecționate obligatoriu din un metal care nu ruginește.

2. Pachetele de plăci vor fi astfel montate încât să fie ferite de deteriorări provenite din exterior și așa încât demontarea lor să se poată face numai cu unelte speciale.

3. Cele prevăzute sub a, 1 și 2, se vor respecta și aici întocmai.

c) Capsularea cu ulei

Această capsulare este realizată prin scufundarea întregului aparat, în măsura în care s'ar putea produce scântei electrice, într'un vas sau rezervor umplut cu ulei mineral, liber de rășini sau acizi.

Nivelul uleiului se va stabili astfel ca formarea de scântei la suprafața uleiului să fie imposibilă. Acest nivel se va indica prin un semn și trebuie să fie vizibil de afară.

Art. 532. — Capsularea cu ulei este interzisă la mașini, aparate sau instalațiuni nestabile (mobile).

Art. 533. — Părțile de mașini, transformatoare și aparate sau instalațiuni electrice la care se pot produce scântei sau încălziri periculoase numai în cazuri absolut excepționale, se vor construi cu respectarea unor măsuri de siguranță suplimentare față de execuția normală și anume:

1. Se vor prevedea aparatoare speciale mecanice la părțile ce se află sub tensiune, astfel ca să fie evitate atingerea, deteriorarea sau intrarea de corpi străini.

2. Se va reduce cu 10° C. limita de încălzire admisibilă. La motoarele asincrone pentru curent alternativ se va prevedea un întrefier (spațiu între rotor și stator) cu 40—60% mai mare decât în execuția normală.

Art. 534. — La motoarele pentru curent alternativ cu rotorul în scurt circuit, barele și nivelul de scurt circuitare se vor lega prin lipire tare sau prin alte mijloace sigure.

Art. 535. — Pompoarele cu lichid sunt interzise.

Art. 536. — La rezistențele metalice, se poate renunța la măsuri de precauțiune și protecție speciale în cazul când sunt împlinite simultan următoarele condițiuni:

1. Încărcarea (sarcina) electrică a materialului să fie atât de redusă încât să fie exclusă o încălzire periculoasă.

2. Materialul din care este construită rezistența, trebuie să fie atât de solid încât să fie exclusă o rupere sau spargere în condiții de funcționare normală și de asemenea să fie exclusă o atingere între părți.

3. Prin un înveliș potrivit să se împiedece sigur intrarea de corpuri străine și a apei.

4. Toate legăturile între conducte (sârme), să fie făcute prin lipire sau cu șuruburi asigurate.

Art. 537. — Toate contactele prin înșurupare trebuie asigurate împotriva unei slăbiri în timpul funcționării, astfel ca să fie asigurată în permanență o bună legătură electrică.

Art. 538. — Conectoarele trebuie să fie astfel construite ca firele să fie prinse fix în doze, încât să nu se poată produce scântei. Ele trebuie să fie legate și blocate prin întrerupătoare de curent în așa fel ca introducerea sau scoaterea furcii din doză să nu se poată face decât atunci când curentul este întrerupt. Priza, furca și întrerupătorul, să fie executate în construcție antigrisutoasă.

Art. 539. — Cutiile de siguranță trebuie să fie de construcție antigrisutoasă și să fie prevăzute cu întrerupătoare antigrisutoase, în așa fel ca deschiderea cutiilor și introducerea sau scoaterea dopurilor fuzibile (patroanelor de siguranță) să nu se poată face decât după ce s'a întrerupt curentul.

Siguranțe cu dopuri cu gurub pot fi întrebuințate numai în cutii de construcție antigrisutoasă, afară de cazul când aceste siguranțe sunt ele însele antigrisutoase.

Art. 540. — Drept conducte electrice flexibile, se vor întrebuința numai conducte electrice prevăzute cu înveliș de cauciuc (gumă) suficient de solid încât să poată fi considerată de construcție sigur antigrisutoasă.

Art. 541. — Mașini, aparate sau instalațiuni electrice de construcție diferită de cea prevăzută în articolele precedente, vor putea fi considerate ca antigrizutoase numai atunci când această calitate a lor a fost dovedită prin încercări și examinări făcute la un laborator sau o galerie de încercare, autorizate oficial.

Art. 542. — Introducerea și montarea în mină a oricărei mașini, aparat sau instalațiuni electrice, nu se va putea face decât cu o prealabilă autorizație a autorității miniere.

Art. 543. — În minele cu gaz metan, se vor putea introduce și monta mașini, aparate sau instalațiuni electrice de construcție obișnuită, numai în camere sau încăperi anume construite (camere de mașini de extracție, camere de pompe, trolii, dispozitive de împins vagonete, etc.), care să se găsească în apropierea aerului proaspăt în mină, să fie spălate de un curent de aer proaspăt suficient de puternic să nu se constate nici urme de gaz metan cu lampa de siguranță cu benzină, chiar când curentul de aer este oprit și să nu fie posibilă o acumulare de gaz metan. Imediat ce s'ar constata prezența gazului metan, chiar numai sub formă de urme, se va întrerupe și decupla curentul electric și se vor lua măsuri de intensificarea aerajului.

Art. 544. — Pentru mașini, aparate, instalațiuni și conducte de forță subterane, se admite o tensiune maximă de 1.000 V.

Tensiuni superioare, însă numai până la maximum 6.000 V., se vor admite numai în cazuri excepționale și cu aprobarea specială a autorității miniere, în condițiile următoare:

a) Conducele de forță trebuie să fie montate în galerii, puțuri sau planuri înclinate, complet lipsite de gaz metan, parcurse de curenți de aer neviciat și astfel armate, încât pericolul surpărilor în aceste galerii, puțuri sau planuri înclinate să fie înlăturat, iar conductele să poată fi cu ușurință montate, controlate și verificate;

b) Conducele vor fi constituite din cabluri prevăzute cu cel puțin două armături, și anume: o armătură formată dintr'un înveliș (cămășe) etanș de plumb și o armătură de protecție formată dintr'o împletitură din sârmă de oțel. Aceste cabluri vor fi astfel montate și protejate prin acoperire cu scânduri, plăci de fier sau beton, sau prin așezare în canale acoperite, tăiate în vatra sau pereții galeriilor, puțurilor sau planurilor înclinate, încât să fie ferite și protejate contra unei eventuale deteriorări sau distrugerii.

Se interzice utilizarea cablurilor învelite în exterior cu iută sau alt material combustibil;

c) Camerele în care se vor monta mașinile, aparatele sau instalațiunile electrice cu tensiuni mai mare de 1.000 V., vor fi în mod obligatoriu betonate sau armate cu alt material incombustibil, lipsite de orice urme de gaz metan, asigurate contra pericolului surpărilor și plasate în apropierea unui curent principal de aer neviciat și străbătute de un curent de aer în așa fel ca pericolul unor acumulări sau pătrunderi de gaz metan să fie înlăturat;

d) Montarea cablurilor, mașinilor, aparatelor și ins-

talațiilor electrice, se va face în așa fel, încât pericolul de atingere și electrocutare să fie pe cât posibil înlăturat;

e) Toate înădirile cablurilor, armătura metalică exterioră a cablurilor la intervale de cel mult 300 m, precum și toate mașinile, aparatele și instalațiile electrice, vor fi legate cu toată atențiunea la pământ pentru reducerea pericolului electrocutării.

Art. 545. — În minele cu gaz metan, se vor întrebuința drept conducte electrice numai cabluri armate și bine izolate. Intrebuințarea cablurilor flexibile protejate numai prin înveliș de cauciuc, cu sau fără inserții de pânză, este permisă numai pentru deservirea unor mașini sau instalațiuni nestabile, ca: mașini de havat, benzi de transport, ventilatoare parțiale, instalații de iluminat, etc. Lungimea acestor cabluri se va limita la strictul necesar pentru asigurarea funcționării în bune condițiuni a acestor mașini sau instalațiuni.

Art. 546. — Orice cablu sau conductă electrică în mină, se va instala astfel ca să fie ferite cât mai mult de deteriorări. Orice manșon metalic de înădire sau cap de cablu va fi legat în mod obligatoriu la pământ; totodată va fi umplut cu masă izolatoare și protejat contra umezelii. Intrebuințarea conductelor electrice libere și neizolate sau insuficient izolate în subteran, cu excepția conductelor de forță pentru locomotivele electrice, cu trolley, este interzisă. Înădirile de cabluri, precum și capetele de cablu vor fi astfel executate, încât să fie protejate de deteriorări și să fie împiedecată pătrunderea umezelii.

Art. 547. — Orice mașină, aparat sau instalațiune electrică, precum și orice conductă de forță sau luminat, pentru a putea fi introdusă în subteran, va trebui să satisfacă, în ceea ce privește construcția lor, condițiile de detaliu prevăzute în prescripțiunile de siguranță din țară pentru mașinile construite în Republica Populară Română și prescripțiilor din țara de origine pentru cele importate, la capitolul corespunzător.

De asemenea, montajul, utilizarea, deservirea și întreținerea lor, se vor face cu respectarea celor prevăzute în aceste prescripțiuni la capitolele corespunzătoare.

Art. 548. — Pentru obținerea autorizației de funcționare în subteran a oricărei mașini, aparat sau instalațiune electrică, se va face dovada că corespunde prescripțiilor arătate la articolul precedent, prin un certificat eliberat de fabrica producătoare. Pentru mașini, aparate sau instalațiuni electrice antigrizutoase, acest certificat va trebui să fie confirmat, în privința antigrizutosității, de către un laborator sau galerie de încercare oficial autorizate. În cazul unor mașini, aparate sau instalațiuni de același tip, fabricate în serie, este suficientă confirmarea pentru tip, nefiind necesară examinarea fiecărei mașini sau aparat în parte.

Art. 549. Orice instalațiune electrică la suprafață, precum și orice mașină, aparat electric sau conductă electrică, montate la suprafață, vor trebui să corespundă prescripțiilor în vigoare.

Art. 550. — Orice mașină, aparat sau instalațiune electrică cu montare fixă și stabilă, va fi verificată și controlată, cel puțin odată pe an, de către o persoană cu pregătire tehnică suficientă de specialitate, desem-

ntă de șeful de exploatare al minei și autorizată de autoritatea minieră asupra condițiilor de siguranță și dacă corespund prescripțiilor în vigoare.

Rezultatul acestor controluri și verificări se va consemna într'un registru special, care se va ține la exploatare. Intervalul între două asemenea verificări și controluri nu va putea fi mai mare decât 15 luni.

Art. 551. — In minele negrizutoase, se pot întrebuița orice fel de mașini și instalațiuni electrice, care corespund prescripțiilor generale de exploatare și siguranță pentru mașini și instalațiuni electrice în vigoare. In cazul minelor umede se vor lua măsuri de protecție contra umezelii.

Art. 552. — Autoritatea minieră va putea prescrie și alte măsuri de siguranță, dacă acest lucru s'ar dovedi necesar.

CAPITOLUL XII

Dispozițiuni finale

Art. 553. — In minele de cărbuni cu gaz metan, declarate ca atare de autoritatea minieră, este cu desăvârșire interzisă întrebuițarea de lămpi cu flacără deschisă sau a oricărui alt obiect cu flacără liberă, ca: lumânări, chibrituri, brichete, etc. Este strict interzisă introducerea în mină a acestor obiecte, fie chiar în stare neaprinșă.

Este de asemenea strict interzisă introducerea în mină a rechizitelor de fumat, precum și fumatul în mină.

Lucrările de reparație sau montaj în mină, care cer întrebuițarea neapărată a unei flăcări deschise (sudură autogenă sau electrică, lipiri cu cositor, turnări cu smoală a capetelor de cablu, etc.), se vor executa numai cu aprobarea, dela caz la caz și pe răspunderea personală a șefului de exploatare al minei. Asemenea lucrări nu se vor putea executa decât numai în curentul de intrare a aerului și numai dacă nu se constată nicio urmă de metan cu lampa de siguranță cu benzină.

Art. 554. — In orice mină, pentru executarea de lucrări de sudură autogenă, se vor utiliza butelii sub presiune, introducerea generatoarelor de acetilenă în mină fiind strict interzisă.

Pentru executarea lucrărilor de sudură, lipiri, turnări de smoală, etc., conducerea exploatării va elabora instrucțiuni de lucru cu prevederea măsurilor de siguranță necesare, care vor fi supuse aprobării autorității miniere.

Art. 555. — Personalul de supraveghere va face, din timp în timp, controluri inopinate muncitorilor, precum și percheziții corporale, raportând imediat șefului de exploatare pe cei găsiți în contravenție.

Art. 556. — Șefii de exploatare ai minelor și Comisiile de disciplină sunt datoare să pedepsească pe contravenienții la dispozițiunile prezentelor prescripțiuni, cu amenzi, degradare sau, în cazuri grave, chiar cu concedierea, atunci când, prin călcarea măsurilor de siguranță sunt puse în pericol persoana lor, alte persoane sau lucrările miniere.

In acest sens, exploatarea va ține și un registru special, în care se vor trece toți cei pedepsiți, precum și pedeapsa aplicată.

In același timp exploatările sunt obligate să înainteze,

lunar, autorității miniere, tablouri despre cei pedepsiți cu pedepsele aplicate, relevând și cazurile de recidivă.

Autoritatea minieră va aprecia, atât contravențiile, cât și sancțiunile, va face observațiile sale și totodată va putea dispune trimiterea celor vinovați în judecata comisiunilor miniere sau la parchet, după gravitatea cazului.

Art. 557. — Pentru orice cazuri și situații în legătură cu siguranța personalului și a minelor, neprevăzute în prezentul regulament, exploatările se vor adresa autorității miniere, care va decide.

Cererea se va face în scris și va fi însoțită de un memoriu tehnic, precum și de toate planurile și schițele necesare.

Art. 558. — In cazuri de mare pericol și extremă urgență, șeful exploatării sau înlocuitorul său, poate lua măsuri dictate de împrejurări, pe propria-i răspundere, până la sosirea autorității miniere la fața locului.

Ulterior, persoana respectivă va produce justificarea necesară față de autoritatea minieră.

Art. 559. — Direcțiunile minelor și șefii de exploatare, sunt obligați a pune la îndemâna personalului de conducere și supraveghere din subordine aceste prescripțiuni. Acest personal va face cunoscut muncitorilor ce lucrează în mină, prevederile prescripțiilor de față prin mijloacele ce le stau la dispoziție, și anume: afișe, broșuri cu extrase, conferințe, etc.

Art. 560. — Autoritățile miniere vor supraveghea și controla cu toată atențiunea aplicarea acestor prescripțiuni, fiind în drept a lua măsurile necesare pentru asigurarea unei exploatări raționale și a unei cât mai depline siguranțe a personalului și a lucrărilor miniere. Când se constată că pericolele sunt grave și iminente sau când întreprinderea se opune la aplicarea prezentelor prescripțiuni, autoritățile miniere pot opri exploatarea minei, parțial sau integral, până la restabilirea condițiilor de siguranță.

Art. 561. — Autoritatea minieră poate prescrie noi metode sau procedee de lucru, care să prezinte mai multă siguranță în exploatare, sau să contribuie la raționalizarea exploatării, dând termene înăuntrul cărora întreprinderile să poată să se conformeze.

Art. 562. — Prezentele prescripțiuni intră în vigoare dela data apariției lor în Monitorul Oficial. Exploatările au obligația ca să pună în concordanță cu prezentele prescripțiuni, toate lucrările miniere, cele de suprafață, precum și mașinile și instalațiile.

In cazuri excepționale, când punerea în concordanță cu unele dispozițiuni ale prezentelor prescripțiuni, nu se poate realiza, în termen de o lună, exploatările vor sesiza în scris autoritatea minieră competentă, arătând documentat motivele.

Autoritatea minieră competentă este obligată, în termen de maximum 30 zile dela primirea sesizării scrise, să examineze la fața locului motivele invoțate și să hotărască, pe propria răspundere, dacă este cazul să acorde un termen strict necesar pentru conformare, sau să ceară autorităților superioare aplicarea de sancțiuni în cazul când argumentele invocate au fost neîntemeiate.

Art. 563. — Orice dispozițiuni și decizii ale altor departamente sau ale autorităților miniere, care contravin prezentului regulament, se abrogă.

ANEXA Nr. 1

EXPLOATAREA _____

SECTOR (Secția) _____

Data: _____

EVIDENȚA MĂSURĂRII AERAJULUI

Nr.	Locul stației	PROFILUL SECȚIUNEA GALEEI m ²	VITESA AERULUI m/min.	DEBITUL DE AER IN m ³ /min.	Nr. DE OAMENI DIN CIRCUIT	DEBIT PE CAP DE OM	Observațiuni

ANEXA Nr. 2

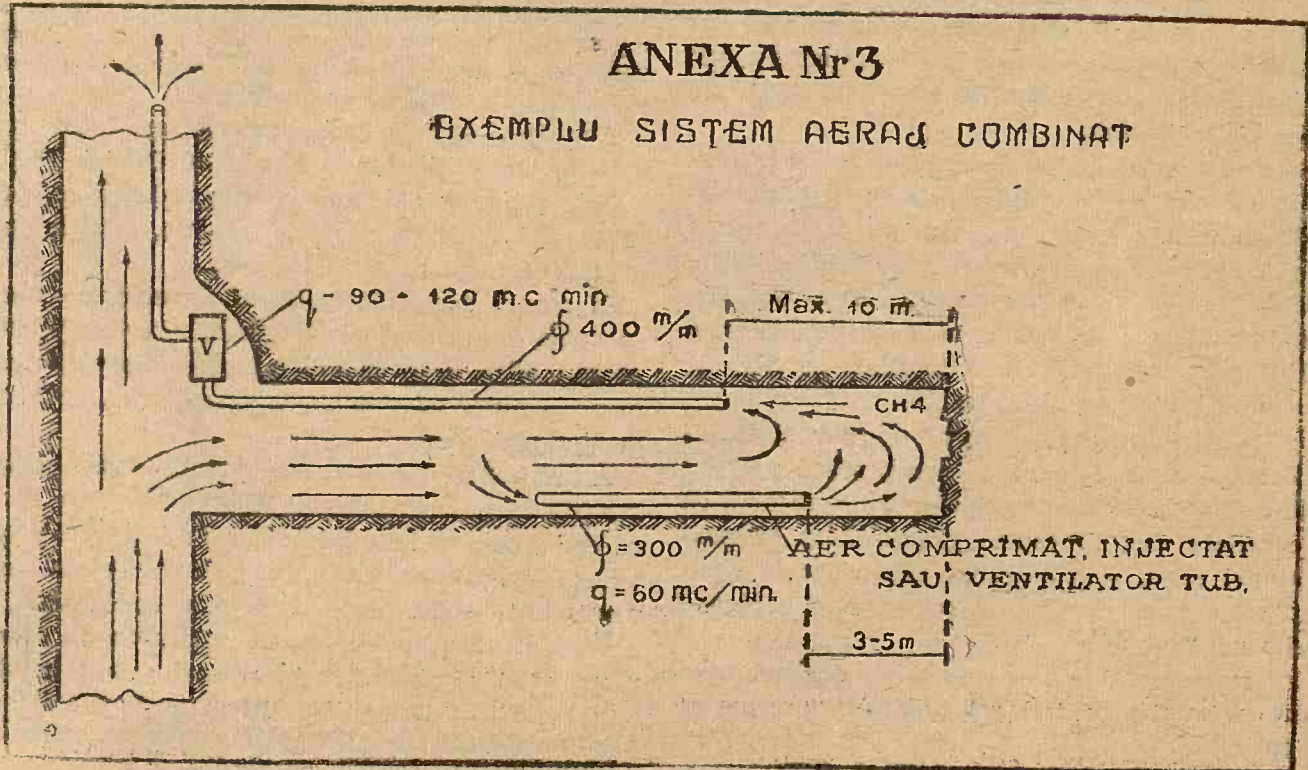
EXPLOATAREA _____

SECTOR (Secția) _____

Data	o/o CH ₄	Locul de muncă	Cauza acumulării de metan	Măsuri luate	Observațiuni

ANEXA Nr. 3

EXEMPLU SISTEM AERAJ COMBINAT

Noi, ministrul minelor și petrolului, Având în vedere dispozițiile art. 3, al. b al deciziei Nr. 52 din 20 Septembrie 1947 a Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară;

Având în vedere procesul-verbal al comisiei mixte pentru cercetarea normelor de lucru;

În conformitate cu art. 2, lit. b, din decretul Nr. 10 din 29 Aprilie 1948, pentru organizarea Ministerului Minelor și Petrolului;

Decidem:

Art. 1. — Cu începere de la data de 1 Ianuarie 1949, se introduce sistemul de muncă în acord la montarea conductelor pentru transportul gazelor, în condițiile stabilite mai jos.

Art. 2. — Normele ce urmează corespund la efortul mediu în interval de 8 ore de lucru efectiv.

Art. 3. — Echipa de lucru în acord pentru izolarea tuburilor se compune din 58 salariați repartizați astfel:

- Încălzirea tuburilor, 4 persoane.
- Curățatul, 5 persoane.
- Izolarea I-a, 12 persoane.
- Izolarea II-a, 19 persoane.
- Transportul bitumenului, 2 persoane.
- Alimentarea cazanelor, 4 persoane.
- Încărcarea și descărcarea tuburilor, 12 persoane.
- Total 58 persoane.

Norma se fixează la 320 metri liniari pe zi.

Art. 4. — Echipa de lucru în acord pentru formarea (sudarea) tronsoanelor este formată din: 1 șef, plus 14 muncitori necalificați, 1 sudor autogen cu 2 ajutoare și 1 sudor electric cu 2 ajutoare.

Norma se fixează la 4 suduri triple în 8 ore pentru echipa de sudat electric, iar pentru echipa de forjare (sudură autogenă) norma este de 8 tuburi.

Pentru echipa de forjare a tronsoanelor norma se fixează astfel:

În teren foarte accidentat, 8 tuburi.

Teren accidentat, 12 tuburi.

Teren normal, 16 tuburi.

Art. 5. — Echipa de lucru în acord pentru coborârea și montarea tronsoanelor este formată din 130 lucrători, repartizați astfel:

Rectificarea șanțului și supralărgirea. 35 lucrători + 1 supraveghetor = 36.

Pregătirea ștreangului 19 lucr. + 1 supr. = 20.

Refacerea izolării deteriorate, 11 lucrători + 1 șef echipă = 12.

Montarea manșoanelor, 1 sudor + 1 ajutor + 1 mecanic + 3 lucrători = 6.

Pregătirea tronsoanelor și coborârea în șanț, 1 maestru mecanic + 2 aj. mecanici + 31 lucrători și 1 șef echipă = 35.

Confecționarea curbelor și suduri de poziție, 3 sudori + 3 ajutoare = 6.

Echipa de transporturi (lotul comun) = 15.

Total 130.

Norma de lucru se fixează la 400 metri liniari pe zi.

Art. 6. — Normele de mai sus au fost stabilite pentru tuburi de 508 mm diametru exterior.

Pentru dimensiuni mai mici norma se va stabili pe bază de cronometrare, cu aprobarea Ministerului Minelor și Petrolului.

Art. 7. — Pentru timpul lucrat în plus peste 8 ore, salariații încadrați în sistemul de muncă în acord nu primesc nicio remunerație exceptând orele efectuate în baza dispozițiilor serise ale conducerii șantierului.

În acest caz salariații respectivi vor primi numai suplimentul legal pentru orele suplimentare prestate, iar în calculul câștigului de acord se va considera și producția realizată în orele suplimentare; totalul astfel rezultat va fi raportat la normele stabilite pentru 8 ore de lucru, conform art. 3, 4 și 5 de mai sus.

Câștigul de acord se calculează la salariu inclusiv vechimea, fără alte accesorii, proporțional cu realizarea.

Art. 8. — Pentru lucrările speciale, traversări de sosele, ape, căi ferate, pe timpul duratei lor, echipa de lucru respectivă va primi un câștig de acord egal cu media acordului realizat de echipa pentru coborârea și montarea tronsoanelor, din care face parte.

Art. 9. — Pentru depășirea normelor fixate mai sus, echipele respective primesc un câștig de îndeplinire de 10 la sută, plus un câștig de acord proporțional cu depășirea normelor.

Pentru echipele de forajare, câștigul de acord va fi egal cu media acordului realizat de echipele de sudat electric.

În cazul când normele nu sunt îndeplinite din motive independente de membrii echipei, salariații primesc salariul cuvenit pentru timpul efectiv prestat.

Durata întreruperii lucrului, din motivele independente de salariații în cauză, se scade din norma de acord respectivă.

Art. 10. — Pentru economie de personal față de echipele tip stabilite mai sus, echipele respective vor primi un câștig de acord egal cu procentul de economie realizată, multiplicat cu coeficientul 0,8.

Art. 11. — Șoferii, ajutoarele lor, precum și loturile comune de salariați care participă la realizarea acordului vor primi media acordului realizat de echipele deservite.

Art. 12. — Personalul de conducere, șefii de șantier și șefii de secție, vor primi un câștig de acord egal cu 10% pentru îndeplinire plus media acordului echipelor respective multiplicată cu coeficientul 1,2.

Art. 13. — Abaterile dela prevederile prezentei decizii sunt supuse legii Nr. 351 din 1945.

Art. 14. — Direcțiunea documentării și planificării din Ministerul Minelor și Petrolului este însărcinată cu asigurarea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei decizii.

Data la 7 Ianuarie 1949.

Ministru, Miron Constantinescu

Nr. 9.

Noi, ministrul minelor și petrolului, Având în vedere art. 6 din legea Nr. 351 din 3 Mai 1945, și art. 4 și 11 din legea Nr. 500/946;

În temeiul decretului Nr. 10 din 29 Aprilie 1948, pentru organizarea Ministerului Minelor și Petrolului.

Decidem:

Art. 1. — Se rechiziționează pe seama Ministerului Minelor și Petrolului, din mâinile oricui s'ar afla, următoarele ateliere, împreună cu toate anexele, materialele și utilajele necesare industriei petrolifere:

Atelierul de echipament, pentru perforări petrolifere din București, str. Sfântu Constantin Nr. 2 și atelierul din Ploiești, str. 23 August Nr. 14, ambele, proprietatea d-lui ing. Grigore R. Smie ureanu.

Atelierul de echipament pentru perforări petrolifere „Jupiter”, din Ploiești, str. fost Carmen Sylva Nr. 12, proprietatea d-lor Traian Mărgărit și Constantin Popescu.

Atelierul mecanic din Câmpina, str. Griviței, proprietatea d-lui G. Râșnoaveanu.

Art. 2. — Atelierele, anexele, materialele și utilajele rechiziționate la art. 1, trec în folosința Centralei Petrolifere „Muntenia”.

Art. 3. — Infracțiunile la prevederile prezentei decizii, se constată și se pedepsesc conform legii Nr. 351 din 1945 a speculei ilicite și a sabotajului economic.

Art. 4. — Oficiul de studii juridico-economice din Ministerul Minelor și Petrolului și Centrala Petroliferă Muntenia sunt autorizate cu executarea prezentei decizii.

Data la 7 Ianuarie 1949.

p. Ministru, G. Veșcan

Nr. 7.

Noi, ministrul minelor și petrolului

Având în vedere art. 6 din legea Nr. 351 din 3 Mai 1945 și art. 4 și 11 din legea Nr. 500 din 1946;

În temeiul decretului Nr. 10 din 29 Aprilie 1948, pentru organizarea Ministerului Minelor și Petrolului,

Decidem:

Art. 1. — Se rechiziționează pe seama Ministerului Minelor și Petrolului, din mâinile oricui s'ar afla următoarele materiale și utilaje necesare industriei petrolifere:

Dela fosta exploatare Cardarelli din Băicoi:

1 buc. cap de injecție de 100 tone, marca Oilwell.

1 buc. granie de mână de 10 tone.

1 buc. prăjină grea (Drillcollar), de 4½", 2,5 m lungime, greutate 250 kg aprox.

1 buc. prăjină grea (Drillcollar), de 10 m lung., greut. apr. 1.000 kg.

1 per. chiolbași 2½" × 1.800 mm, greutate aprox. 250 kg.

1 buc. carotă mecanică 4½", cu red. la 5 9/16", greutate aprox. 300 kg.

2 buc. capete de carotă 4½", cu red. resp., în greutate aprox. 50 kg.

1 buc. coruncă de salvare Ø 10", pentru prăjini de 5 9/16" greutate aprox. 350.

1 buc. cârlig de salvare pentru prăjini de 5 9/16", în greut. aprox. 500 kg.

1 buc. furtun Rotary 2½, lung. 16 m (cu legături).

1 per. pene rotary 5 9/16" compus din 3 buc.

36 buc. mufe-cepuri speciale de 4½", g. I., noi.

2 buc. pistoane Ø 180 mm, în greutate aprox. de 120 kg.

4 buc. pistoane Ø 140 mm, în greutate de 120 kg.

43 buc. manșoane de cauciuc Ø 180 mm.

21 buc. manșoane de cauciuc Ø 140 mm.

Art. 2. — Materialele și utilajele rechiziționate dela art. 1, trec în folosința Centralei petrolifere „Moldova”.

Art. 3. — Infraacțiunile la prevederile prezentei deciziuni se constată și se pedepsesc conform legii Nr. 351 din 1945 a speculei ilicite și a sabotajului economic.

Art. 4. — Oficiul de studii juridico-economice din Ministerul Minelor și Petrolului și Centrala petroliferă „Moldova” sunt autorizate cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 7 Ianuarie 1949.

p. Ministru, G. Veșan

Nr. 8.

MINISTERUL INDUSTRIEI

Noi, ministrul industriei,

Având în vedere dispozițiunile legii Nr. 351, pentru reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 101 din 3 Mai 1945;

În temeiul decretului Nr. 401, pentru organizarea Ministerului Industriei, publicat în Monitorul Oficial Nr. 300 din 24 Decembrie 1948,

Decidem:

Art. 1. — Se blochează la dispoziția Ministerului Industriei un motor Diesel Wumag de 330 H. P., 4 cilindri, 375 t/m, proprietatea d-lui Marin Lepădatu din com. Flămânda, jud. Vlașca.

Art. 2. — Motorul se încredințează spre păstrare și folosință Primăriei orașului Oravița, Serviciul exploatareilor comunale, pendinte de Ministerul Afacerilor Interne, care le va putea ridica din mâinile oricui s'ar afla, în baza împuternicirii primite prin prezenta deciziune.

Art. 3. — Contravențiile la prezenta deciziune se vor cerceta, judeca și pedepsi, conform dispozițiilor legii Nr. 351 din 1945, pentru reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic, cu modificările și completările ei ulterioare.

Art. 4. — Direcțiunea centrală industrială a energiei electrice este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei deciziuni.

Data la 7 Ianuarie 1949.

Ministra, Chivu Stoica

Nr. 20.

Noi, ministrul industriei,

Având în vedere dispozițiunile legii Nr. 119, pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere și de transporturi, publicată în Monitorul Oficial Nr. 133 bis din 11 Iunie 1948;

Având în vedere dispozițiunile decretului Nr. 400, pentru organizarea și funcționarea întreprinderilor industriale ale Statului, din sfera de activitate a Ministerului Industriei, publicat în Monitorul Oficial Nr. 300 din 24 Decembrie 1948;

În temeiul dispozițiilor decretului Nr. 401, pentru organizarea Ministerului Industriei, publicat în Monitorul Oficial Nr. 300 din 24 Decembrie 1948,

Decidem:

Art. 1. — Pe data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, întreprinderea „G. Eitel”, cu sediul în Brașov, se comasează cu întreprinderea „Clompe”, cu sediul în Brașov, sub denumirea: „Întreprinderea de Stat Poiana”, fabrică de săpun.

Noua întreprindere va funcționa în clădirea fostei fabrici G. Eitel.

Art. 2. — Localul și terenul viran din str. Biserica Română din Brașov, precum și instalațiunea pentru calorifer, baia, liftul pentru marfă, telefecele interne, instalațiile de birouri, 22.000 bucăți cărămizi, toate proprietatea fostei fabrici Clompe, se atribuie în proprietate întreprinderii de Stat Centrul de Confecțiuni Brașov „Republica”.

Art. 3. — Se numește în funcțiunea de director al Întreprinderii de Stat „Poiana”, d-l Parasciv Petre.

Art. 4. — Direcțiunea Centrală Industrială a Chimiei este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data la 29 Decembrie 1948.

Ministru, Chivu Stoica

Nr. 8.464.

Noi, ministrul industriei,

În temeiul decretului Nr. 401, pentru organizarea Ministerului Industriei, publicat în Monitorul Oficial Nr. 300 din 24 Decembrie 1948;

Având în vedere dispozițiunile legii Nr. 351, pentru reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 101 din 3 Mai 1945, cu modificările, rectificările și adăugirile ulterioare,

Decidem:

Art. 1. — Se blochează la dispoziția Ministerului Industriei, un tractor, marca Lanz, tip 1940/941 de 35 H. P., cu roți de cauciuc și fier, în stare bună, proprietatea d-lui Trăistoreanu Ștefan din Ploiești, str. Cuza-Vodă Nr. 9, sau a oricărei alte persoane sau întreprinderi ce ar avea pretențiuni asupra acestui tractor, la adresa de mai sus, în comuna Aricești, jud. Prahova, sau la oricare adresă în oraș sau în altă parte, unde va fi găsit.

Art. 2. — Tractorul Lanz de 35 H. P., se încredințează spre folosință fabricii de hârtie „Steana Roșie” din Bacău, care îl va putea ridica din mâinile oricui și oriunde s'ar afla, în baza împuternicirii date.

Art. 3. — Infraacțiunile la dispozițiunile prezentei deciziuni se constată, se cercetează și se judecă, în conformitate cu dispozițiunile legii Nr. 351 din 1945, pentru reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic, cu toate modificările ulterioare și ai decretelor Nr. 193 și 235 din 1948.

Art. 4. — Direcțiunea centrală industrială a hârtiei și celulozei este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei deciziuni.

Data la 3 Ianuarie 1949.

p. Ministru, C. Prisnea

Nr. 6.

MINISTERUL COMERȚULUI ȘI ALIMENTAȚIEI

Noi, ministrul comerțului și alimentației,

În temeiul decretelor Nr. 19, publicat în Monitorul Oficial Nr. 103 din 6 Mai 1948 și Nr. 275, publicat în Monitorul Oficial Nr. 233 din 7 Octombrie 1948, pentru organizarea Ministerului Comerțului și Alimentației;

În temeiul dispozițiilor legii Nr. 351 din 1945;

În vederea cunoașterii prețurilor constante per data de 31 Decembrie 1948, necesare în lucrările de aplicare a Planului General Economic al Republicii Populare Române pe anul 1949,

Decidem:

Art. 1. — Intreprinderile industriale care își calculează prețurile în conformitate cu dispozițiile art. 4 al deciziei ministeriale Nr. 4.561 din 16 August 1947, sunt obligate ca, în termen de 10 zile, dela data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, să înainteze Ministerului Comerțului și Alimentației, Direcția prețuri și tarife, o listă cu prețurile legale de vânzare ale produselor și mărfurilor valabile per data 31 Decembrie 1948.

Art. 2. — Lista va cuprinde următoarele coloane:

1. Numărul curent.
2. Denumirea uzuală a produsului sau mărfii, sub care se vinde în comerț.
3. Numărul de cod al produsului sau mărfii conform prevederilor din „Nomenclatura minimală a produselor și utilajului”, editată de Comisia de Stat a Planificării, Institutul Central de Statistică.
4. Denumirea produsului sau mărfii, conform prevederilor din „Nomenclatura minimală”, menționată la pct. 3.
5. Unitatea de măsură a produsului și mărfii conform prevederilor din „Nomenclatura minimală”, menționată la pct. 3.
6. Caracteristici tehnice ale produsului sau mărfii.
7. Prețul loco-fabrică, fără cota centralei industriale, taxe și ambalaj.
8. Costul ambalajului.
9. Prețul loco-fabrică inclusiv ambalajul, exclusiv cota centralei industriale și taxele.
10. Observațiuni.

În coloana „caracteristici tehnice”, se vor indica caracteristicile fizice și chimice, cum ar fi: grosimea, lățimea, densitatea, concentrația, greutatea specifică, etc.

Dacă un produs, prin natura sa, nu se vinde decât ambalat, prețul acestuia se va indica în întregime în coloana „preț loco-fabrică inclusiv ambalajul, descriindu-se ambalajul în coloana „observațiuni”.

Art. 3. — Dovada depunerii listelor se va face prin copia depusă cu numărul de înregistrare sau prin recipisa de trimitere prin scrisoare recomandată.

Art. 4. — Dispozițiile art. 1 de mai sus se aplică și comenzilor speciale așa cum acestea sunt definite prin decizia ministerială Nr. 4.561 din 16 August 1947.

Art. 5. — Infracțiunile la prevederile prezentei decizii se constată, se judecă și se pedepsesc potrivit legii Nr. 351 din 1945 și a decretului Nr. 253 pentru modificarea și abrogarea unor dispozițiuni din legea Nr. 351, publicată în Monitorul Oficial Nr. 219 din 21 Septembrie 1948.

Art. 6. Direcțiunile controlului comercial și prețuri și tarife vor aduce la îndeplinire prezenta decizie.

Data la 8 Ianuarie 1949.

Ministra, Bucur Schiopu
Nr. 1.683.

RECTIFICARE

În decizia Nr. 1.439 din 1948, publicată în Monitorul Oficial Nr. 286 din 8 Decembrie 1948, partea I A, la pagina 9777, coloana II, în rândurile 2 și 3 de sus în jos, se va citi: „însă cu 0,6% acid”, în loc de: „însă cu 6% acid”.

Idem, la pagina 9778, coloana I, în rândul 28 de jos în sus, se va citi: „Nucleu a sau b. sau c”, în loc de: „Nucleu a și b sau c”.

Idem, la aceeași pagină, coloana II, în rândul 4 de sus în jos, se va citi: „Vanilină”, în loc de: „Vasilină”.

Erori de tipar.

MINISTERUL AGRICULTURII

Noi, ministrul agriculturii,

Având în vedere art. 35 și 41 din regulamentul pentru punerea în aplicare a legii, privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii, publicată în Monitorul Oficial Nr. 67 din 1937;

Având în vedere referatul d-lui director al Institutului de Cercetări Agronomice al Republicii Populare Române,

Decidem:

Se fixează, pentru campania anului 1949, următoarele taxe de analize, imprimare, autorizații și decuscutare:

A. Taxe de analiză

Examenul cuseutei pentru fiecare sac sau 100 kg plombate, sau a unei singure probe, 35 lei.

Determinarea purității sau germinației

a) Semințele de cereale, porumb, leguminoase cu bob mare și altele de aceeași mărime, 35 lei;

b) Semințele de lucernă, trifoiuri, ierburi cu bobul mare (Festuca, Raygrasuri și altele), în, morcov, precum și semințele pomilor fructiferi, 65 lei;

c) Semințele de ierburi fine (Trisetum flavescens, Dactylis glomerata, Poa sp., Agrostis stolonifera și altele), semințele mici de zarzavat și rădăcinoase (Apium graveolens, Origanum majorana), semințele de tutun, semințele de anin, mesteacăn și conifere, semințe de sfeclă, precum și amestecurile de ierburi, 90 lei.

Orice determinare cerută numai în vederea germinației, va fi majorată cu taxa de puritate.

Determinarea originii, speciei, variației sau provenienței, la toate semințele de plante cultivate, lei 400.

Determinări diverse

Determinarea greutateii hectolitrică și a 1.000 boabe, 30 lei.

Determinarea procentului de coajă la semințele de ovăz și orz, sau starea sănătății (inclusiv puterea de străbateră), conținutul de apă (umiditatea), procentul de boabe atacate de insecte, 100 lei.

Determinarea sticlozității sau sortarea, 20 lei.

Determinarea purității la marfa brută, adusă în vederea decuscutării, 200 lei.

Taxe de decuscutare pentru

Sămânța de lucernă, trifoiuri, în și alte plante cu sămânță mai mare, 12% din valoarea mărfii.

Pentru urgență, taxele se vor majora cu 30 la sută.

B. Taxe de plombare și imprimare

Plumbuirea unui sac, provizoriu sau definitiv, 5 lei.

Eticheta pentru un sac, 15 lei.

Buletin de analiză sau copie de buletin, 40 lei.

Buletin internațional sau copie, 200 lei.

Certificat de origine sau copie, 200 lei.

C. Taxe de autorizație

Autorizație pentru colectarea semințelor, în vederea decuscutării, 800 lei.

Taxe pentru subautorizații de colectarea semințelor, 500 lei.

Autorizație pentru o instalație de decuscutare cu o mașină magnetică, inclusiv antedecuscutătoarele, 800 lei.

Pentru fiecare mașină electromagnetică în plus, 400 lei.

Diurna delegatului

Diurna delegatului însărcinat cu analiza și plimbarea, este aceea oficială când se deplasează în interesul Statului și dublă pentru particulari.

Data la 24 Decembrie 1948.

p. Ministru, Marin Stancu
Nr. 9.222.

MINISTERUL SILVICULTURII

Noi, ministrul silviculturii,

Având în vedere art. 2 din decretul lege Nr. 14, publicat în Monitorul Oficial Nr. 100 din 29 Aprilie 1948, referitor la organizarea Ministerului Silviculturii;

Având în vedere referatul Direcțiunii valorii cărui produsele, privitor la regimul de exploatarea pădurilor pe anul forestier 1949/1950,

Decidem:

Art. 1. — În anul forestier 1949/1950, se vor exploata din toate pădurile, indiferent de natura proprietății, posibilitățile sau cotele calculate și determinate, după normele următoare:

1. La pădurile în curs de amenajare, potrivit dispozițiilor legii Nr. 204 din 1947, pentru apărarea patrimoniului forestier, posibilitatea stabilită prin proiectele de amenajare pentru anul 1949/1950, de către comisiile de amenajare.

2. La pădurile cu amenajamente în vigoare (cu continuitate, întocmite înainte de apariția legii Nr. 204 din 1947 și ale căror serii au rămas nemodificate prin constituirea Marilor Unități Forestiere), posibilitatea anuală sau periodică, astfel:

A) La cele cu posibilitate anuală:

a) Posibilitatea prevăzută a se exploata în anul 1949/1950, ori o posibilitate restantă, pentru cazul când sunt asemenea posibilități considerându-se posibilitate curentă; sau;

b) O posibilitate anticipată, care nu va putea depăși pe aceea convenită anului 1955/1956, în cazul când posibilitatea anului 1949/1950 sau următoarele, s'au exploatat cu anticipație.

B) La cele cu posibilitatea periodică:

a) Cota pe un an din posibilitatea periodică (cumulată) prevăzută a se exploata în anul 1949/1950, ori o cotă anuală restantă, considerându-se posibilitate curentă, pentru cazul când sunt asemenea posibilități; sau,

b) Cota pentru un an din posibilitatea periodică anticipată ce nu va depăși pe aceea convenită anului 1955/1956, în cazul când posibilitatea anului 1949/1950 sau următoarele, s'au exploatat cu anticipație.

În acele păduri, în ale căror amenajamente nu se prevede că exploatarea

posibilității periodice este facultativă, se va exploata o posibilitate periodică ce nu va depăși pe aceea convenită anului 1949/1950, inclusiv: pentru cazul când posibilitatea periodică a anului 1949/1950 sau următoarele, s'au exploatat anticipat, posibilitatea nu va depăși pe aceea convenită anului 1955/1956.

Sunt exceptate de la exploatare posibilitățile sau cotele anticipate, care au arborate cu vârste mai mici decât cele specificate mai jos:

1. La pădurile tratate în codru, dacă arboratele au vârste mai mici decât cel mult 10 ani față de termenul exploatabilității (revoluției normale);

2. La pădurile de salcâm dacă arboratele au vârste sub 10 ani;

3. La pădurile cu esente forestiere moi (salcie, ploș), în care aceste esente sunt într-un procent de peste 75%, dacă arboratele au vârste mai mici decât cel mult 5 ani față de termenul exploatabilității (revoluției normale) și în nici un caz cu vârste sub 5 ani.

4. La pădurile cu amenajamente anulate sau neamenajate, precum și la pădurile netransformate în pășuni împădurite.

Se va exploata o cotă parte din suprafața fiecărei păduri sau a fiecărei serii de exploatare, pentru cazul când pădurea este împărțită în două sau mai multe serii, adică pentru fiecare pădure sau serie în parte, încadrate în seriile Marilor Unități Forestiere.

Cotele se calculează și determină astfel:

a) 1/100 parte din suprafață, la pădurile de rășinoase și fag, în stare de codru și tratate ca atare, cu arborate având vârste medii de 100 ani și vârstă minimă de 90 ani;

b) 1/120 parte din suprafață, la pădurile de stejar și gorun, în stare de codru și tratate ca atare, cu arborate având vârste medii de 120 ani și vârstă minimă 100 ani;

c) 1/30 parte din suprafață, la pădurile cu esente tari, inclusiv cu anin, în stare de crâng și tratate ca atare, cu arborate în vârstă de cel puțin 20 ani;

d) 1/20 parte din suprafață, la pădurile cu specii de stejar, fără cer, în stare de crâng și tratate pentru coaje, cu arborate în vârstă de cel puțin 18 ani;

e) 1/15 parte din suprafață, la pădurile de salcâm, cu arborate în vârstă de cel puțin 10 ani;

f) 1/15 parte din suprafață, la zăvoaie, cu arborate în vârstă de cel puțin 12 ani;

g) 1/15 parte din suprafață, la plantațiile de salcâm și la pădurile de crâng

numai în regiunile de podgorii, cu arborate în vârstă de cel puțin 5 ani, pentru araci de vie;

h) 1/5 parte din suprafață, la pădurile de salcie, tratate în scaun, cu sulinari (coronamentul), în vârstă de cel puțin 3 ani.

Cotele stabilite în funcție de suprafața pădurii sau serii, se vor reduce în raport cu suprafața efectiv ocupată cu arboratele exploatabile, astfel ca să se asigure continuitatea în tăieri, până ce arboratele tinere vor ajunge la vârsta exploatabilității, adică se va calcula și determina posibilitatea reală.

Regimul și modalitatea de tratament:

a) La pădurile provenite din lăstari se va aplica regimul crângului cu modalitatea de tratament crâng simplu sau cu rezerve;

b) La pădurile de molid pur sau în amestec cu alte specii, în care molidul este în proporție de 60%, se va aplica regimul codru cu tăieri rase; procentajul stabilindu-se pe tipuri de arborate în cuprinsul parchetului;

c) La pădurile populate cu fag pur sau în amestec cu alte specii, în care fagul ocupă peste 70% din proporția amestecului, se va aplica regimul codru cu două tăieri succesive; practicarea tăierii definitive se va face numai dacă există semințis de viitor, care să asigure regenerarea completă pe cale naturală;

d) La toate celelalte păduri, tratate în codru, se va aplica tratamentul tăierilor progresive.

4. La pădurile țărănești proprietate până la 10 ha:

Se va exploata materialul lemnos necesar nevoilor pe un an, cum și materialul pentru noi construcțiuni în cadrul gospodăriei proprietarului, dacă există material rezervat în acest scop.

Art. 2. — Posibilitățile din pădurile de stejar și molid, destinate recoltării de coaje pentru tanante, se vor exploata anticipat după începerea vegetației.

La pădurile de stejar exploatarea pentru coaje vor înceta la 1 Iunie și vor continua după 1 Septembrie.

Art. 3. — Posibilitățile sau cotele ce se vor exploata în anul forestier 1949/1950, vor cuprinde în primul rând suprafețele ocupate cu arborate degradate, brăcuite, incendiate sau destinate pentru refacere.

La pădurile de rășinoase cu arborate incendiate, a căror suprafață depășește posibilitatea calculată și determinată conform normelor din prezenta deciziune și care nu pot fi lăsate mai departe neexploatate, se vor exploata în întregime, iar diferența ce întrece posibilitatea convenită pe anul

forestier 1949/1950, se va preconța din posibilitatea anilor următori.

Art. 4. — În pădurile de rășinoase în care au avut lor doborâturi de vânt și doborâturile n'au putut fi preconțate integral prin posibilitatea anului 1948/1949, posibilitatea pe anul 1949/1950, va fi cea reală în raport cu noua structură a claselor de vârstă ale arboretelor.

Art. 5. — La pădurile cu amenajamente în vigoare se va putea autoriza:

a) Schimbarea ordinii tăierilor în aceeași serie de exploatare în cuprinsul afecțiunii în rând de regenerare, însă numai în locurile cu arborete ajunse la termenul exploatabilității și trecute în planurile speciale de exploatare respective;

b) Concentrarea într'o singură gură de exploatare a posibilităților cu mai multe guri de exploatare, în aceeași serie, tratată în codru, cu respectarea întocmai a excepțiilor dela art. 1, pct. 2;

c) Concentrarea într'o singură serie de exploatare a posibilităților din mai multe serii, care face parte din același complex păduros, care au același regim și tratament, cu respectarea întocmai a excepțiilor dela art. 1, pct. 2.

Art. 6. — Concentrarea tăierilor într'o singură gură de exploatare sau a posibilităților în o serie de exploatare, se va putea face numai dacă suprafața totală ce se exploatează în același loc, nu depășește:

La pădurile de codru cu tăieri rase, 50 ha;

La pădurile de codru cu tăieri succesive, 100 ha.

Art. 7. — Așezarea posibilităților sau a cotelor de exploatat la pădurile în curs de amenajare sau amenajate, se va face ținând seama de:

Păduri de interes local.

Păduri de interes general.

La pădurile de interes local, așezarea posibilităților sau a cotelor de exploatat, se va face ținând seama de satisfacerea nevoilor locale.

La pădurile de interes general, așezarea posibilităților sau a cotelor de exploatat la pădurile neamenajate, se va face ținând seama de mijloacele de transport existente în cuprinsul seriei sau economice de construit.

Art. 8. — Direcțiile silvice județene, se vor îngriji prin ocoalele silvice, de executarea imediată a delimitării pe teren a posibilităților sau cotelor ce sunt de exploatat în anul forestier 1949/1950, calculate și determinate conform normelor din prezenta decizie și vor întocmi acte de punere în valoare.

Art. 9. — Direcțiunea valorificării produselor este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 7 Ianuarie 1949.

Ministru, Ion Vințe

Nr. 1.

MINISTERUL COMUNICAȚILOR

Noi, ministrul comunicațiilor,

Având în vedere dispozițiunile art. 29 din legea de exploatare P. T. T., modificate prin legea Nr. 300 din 1945, publicată în Monitorul Oficial Nr. 90 din 18 Aprilie 1948;

Având în vedere dispozițiunile art. 1, 2 și 4 din decizia ministerială Nr. 16.277 din 10 Septembrie 1948;

Având în vedere raportul Direcțiunii Generale P. T. T. Nr. 233.126 din 1 Decembrie 1948,

Decidem:

Art. 1. — Dispozițiunile art. 2 din decizia ministerială Nr. 16.277 din 10 Septembrie 1948, se modifică, în sensul că timbrele specificate la punctele a—d vor fi tipărite în coli de 100, dantelete, iar colița va avea dimensiunea de 14/11 cm, nedanteletă.

Art. 2. — Culorile timbrei și coliței se fixează după cum urmează:

1. Timbrul poștal special de 1 leu taxa poștală, plus 1 leu suprataxă, reprezentând munca în porturi, va fi de culoare verde și negru.

2. Timbrul poștal de 3 lei taxa poștală, plus 3 lei suprataxă, reprezentând munca în telecomunicații și autotransporturi, va fi de culoare maron și negru.

3. Timbrul poștal de 11 lei taxa poștală, plus 11 lei suprataxă, reprezentând munca în aviație și meteorologie, va fi de culoare bleu-negru.

4. Timbrul poștal de 15 lei taxa poștală, plus 15 lei suprataxă, reprezentând un tren, va fi de culoare roșu și negru.

5. Colița care cuprinde cele 4 timbre poștale, va avea următoarea culoare: 1+1 leu de culoare roșu și maron, 3+3 lei de culoare bleu și maron, 11+11 lei de culoare bleu și maron, 15+15 lei de culoare roșu și maron, timbrele având aceeași culoare, fiind dispuse în diagonală.

Art. 3.—Modul de vânzare, repartizare și distribuire a timbrei și coliței, se stabilește după cum se arată mai jos:

A. Un număr de 501 serii timbre poștale speciale și colițe se repartizează fără plată Direcțiunii Generale P. T. T. pentru Conservatorul de Timbre P. T. T.

B. Un număr de 379 serii de timbre poștale speciale și colițe se re-

partizează fără plată Biroului Uniunii Poștale Universale.

C. Un număr de 501 serii timbre poștale speciale și colițe se repartizează fără plată și un număr de 160 serii timbre și colițe, contra cost, la diferite autorități, potrivit aprobărilor acestui minister.

D. Tuturor abonaților filateliei li se vor distribui contra cost câte 2 serii timbre poștale speciale și câte una coliță, pentru fiecare grupă înscrisă.

E. Societății „Economia” a salariaților din Ministerul Comunicațiilor i se repartizează 1.000 serii timbre și colițe.

F. Restul de timbre poștale și colițe care vor rămâne, vor fi la dispoziția Direcțiunii Generale P. T. T., pentru satisfacerea eventualelor cereri și reclamațiuni.

Art. 4. — Din suprataxele realizate prin vânzarea timbrei și colițelor, o cotă de 10 la sută va fi în folosul Casei de Economii, Credit și Asistență P. T. T. iar restul de 90 la sută va fi în folosul Societății „Economia”, a salariaților Ministerului Comunicațiilor.

Art. 5. — Direcția coordonării din minister, împreună cu Direcțiunea Generală P. T. T., sunt însărcinate cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei decizii.

Data la 3 Decembrie 1948.

Ministru, Prof. ing. N. Profiriu

Nr. 16.277.

COMUNICATE ȘI CIRCULARI MINISTERIALE MINISTERUL FINANTELOR

Regia Loteriei de Stat

Se aduce la cunoștință generală, că, din motive tehnice, tragerile clasei a V-a, Loteria 43-a ce urmau să se facă între orele 8—12 la Fundația Universitară din Piața Republicii, se vor efectua tot în același local și zile arătate. însă între orele 12—16.

MINISTERUL MUNCHI ȘI PREVEDERILOR SOCIALE

Tabel de taxele ce urmează a se încasa dela bolnavii internați și tratați cu plată, cu regim de spital, în centele de ortopedie
Uzul sălii de operație

I. Operații

Operații mari, 2.500 lei.

Operații mijlocii, 2.000 lei.

Operații mici, 1.000 lei.

Naștere cu intervenție, 3.000 lei.

Naștere normală, 2.000 lei.

Kiuretaj, 1.000 lei.

Cezariană, 4.000 lei.

II. *Aparate gipsate*

Aparate gipsate mari, 2.000 lei.
Aparate gipsate mijlocii, 1.000 lei.
Aparate gipsate mici, 800 lei.

III. *Taxe chirurgicale ambulatorii cu pansamente*

Pansamente mari, 300 lei.
Pansamente mijlocii, 250 lei.
Pansamente mici, 150 lei.
Toalete, 100 lei.
Spălături stomacale de urgență, 200 lei.
Puncție lombară, 200 lei.
Puncție suboccipitală, 200 lei.

IV. *Radiodectii*

Pulmonare, 300 lei.
Cardio-aortice, 300 lei.
Tub digestiv, 500 lei.
Dentare, 200 lei.

V. *Fizioterapie*

Ultraviolete 1 ședință, 150 lei.
Diatermie 1 ședință, 150 lei.
Ultrascurte 1 ședință, 200 lei.
Băi hidroelectrice 1 ședință, 100 lei.
Băi de lumină 1 ședință, 100 lei.
Masaj manual, 100 lei.
Mecanoterapie 1 ședință, 150 lei.

VI. *Taxe de operații pentru serv. O. R. L. și oftalmologie*

Operații mici, 300—400 lei.
Operații mijlocii, 700—1.000 lei.
Operații mari, 1.500 lei.

VII. *Taxe de tratament și lucrări la serv. de stomatologie și chirurgie maxilo-facială*

Felul tratamentului și lucrării

Extracție pentru I. O. V. R.-iști 60 lei, pentru particulari 120 lei.

Opturație simplă pentru I. O. V. R.-iști 150 lei, pentru particulari 300 lei.

Opturație de tratament pulpar pentru I. O. V. R.-iști 200 lei, pentru particulari 400 lei.

Detartraj pentru I. O. V. R.-iști 150 lei, pentru particulari 400 lei.

Alviolotomie pentru I. O. V. R.-iști 300 lei, pentru particulari 500 lei.

Abces dentar (incizie endobucală) pentru I. O. V. R.-iști 100 lei, pentru particulari 250 lei.

Supurații perimaxilare (sală de operație) pentru I. O. V. R.-iști 300 lei, pentru particulari 800 lei.

Dinți incluși pentru I. O. V. R.-iști 500 lei, pentru particulari 1.000 lei.

Gingivectomie 1 arcadă, pentru I. O. V. R.-iști 500 lei, pentru particulari 800 lei.

Epuliat pentru I. O. V. R.-iști 300 lei, pentru particulari 500 lei.

Rezecție apicală pentru I. O. V. R.-iști 500 lei, pentru particulari 800 lei.

Coroană ștanțată (wiplă) pentru I. O. V. R.-iști 100 lei plus 150 lei material, pentru particulari 200 lei plus 200 lei material.

Masiv wiplă pentru I. O. V. R.-iști 100 lei, pentru particulari 200 lei.

Reparație proteză cauciuc pentru I. O. V. R.-iști 100 lei plus material, pentru particulari 200 lei plus material.

Proteză cauciuc material plus 70 lei dinte și creșat materialul, plus 150 lei de dinte și creșat.

Reparație proteză rășină sintetică, idem, idem.

Proteză scheletată pentru I. O. V. R.-iști 1.000 lei plus material, pentru particulari 2.000 lei plus material.

Consultație, lei 50.

Taxa zilnică de spitalizare pentru bolnavi cu regim, lei 200.

Medicamentele de urgență se vor plăti după prețul oficial.

Bolnavii civili își vor plăti medicamentele de pe piață.

Pentru lumea I. O. V. R., medicul șef al serviciului, va putea să acorde, delă caz la caz, gratuitatea tratamentului sau reduceri (numai la mâna de lucru, nu și la materiale).

Procurarea materialelor se va putea face fie direct de către pacient, după prescripțiile noastre, fie prin intermediul și după avizul secției de proteze.

MONITORUL OFICIAL Partea I B

Dispozițiuni și publicațiuni care nu au caracter normativ

DECRETE PREZIDIALE

MINISTERUL

MINELOR ȘI PETROLULUI

PREZIDIUL

MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Asupra raportului d-lui ministru al minelor și petrolului cu Nr. 35.743 din 29 Decembrie 1948,

Având în vedere legea Nr. 746 din 22 Septembrie 1946, pentru Statutul funcționarilor publici;

Având în vedere legea Nr. 142 din 25 Iunie 1947 pentru organizarea Institutului Geologic;

În temeiul art. 44 pct. 2 și art. 45 din Constituția Republicii Populare Române, Decretează:

Art. I. D-l Ionescu Emil, subdirector administrativ, categoria XIV, coeficientul de funcțiune 4,30, clasa 17 de salarizare, la Institutul Geologic, se cheamă, pe data imediat următoare, publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, în funcțiunea de director administrativ, categoria 15, coeficientul de funcțiune 4,70, clasa de salarizare 17, în post vacant.

Art. II. D-l ministru al minelor și petrolului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București la 29 Decembrie 1948.

C. I. PARHON

MARIN FLOREA IONESCU

Ministru minelor și petrolului

Miron Constantinescu

Nr. 2.178.

PREZIDIUL

MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Asupra raportului d-lui ministru al minelor și petrolului cu Nr. 24.868 din 16 Octombrie 1948,

În temeiul dispozițiilor art. 73 și 82 din legea generală de pensii Nr. 446, publicată în Monitorul Oficial Nr. 159 din 11 Iunie 1943;

Având în vedere avizul comisiei de propuneri de numiri și înaintări depe lângă Institutul Geologic al R. P. R.;

Având în vedere art. 45 al Constituției Republicii Populare Române, Decretează:

Art. I. D-l Cristoloveanu Constantin, director administrativ, categoria XV, coeficientul de funcțiune 4,70, clasa de salarizare 22, la Institutul Geologic al R. P. R., se pune în retragere din oficiu, pe data de 31 Oc-

tomvrie 1948, pentru aranjarea drepturilor la pensie, pentru cauză de boală contractată în timpul, însă nu din cauza serviciului.

Art. II. D-l ministru al minelor și petrolului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București la 29 Decembrie 1948

C. I. PARHON

MARIN FLOREA IONESCU

Ministru minelor și petrolului,

Miron Constantinescu

Nr. 2.179.

MINISTERUL

MUNCII ȘI PREVEDERILOR SOCIALE

PREZIDIUL

MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Văzând raportul d-lui ministru al muncii și prevederilor sociale cu Nr. 78.797 din 15 Decembrie 1948.

Având în vedere dispozițiile art. 118 din Statutul funcționarilor publici;

Având în vedere dispozițiile legii Nr. 80 din 1948, pentru evaluarea și perceperea veniturilor și pentru fixarea cheltuielilor Statului pe exercițiul 1948/1949;

Decretează:

Art. I. D-l Săndulescu Aurel, subinspector general administrativ la Corpul de inspecție și controlul financiar al fondului muncii, se cheamă, pe data de 1 Ianuarie 1949, în funcțiunea de inspector general, categoria XV, coeficientul 4,70, clasa 20 de salarizare, la Direcția contabilității, în conformitate cu dispozițiile art. 118 din Statutul funcționarilor publici, urmând a fi plătit din postul de inspector general financiar de la acea direcțiune

Art. II. D-l ministru al muncii și prevederilor sociale este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în București la 29 Decembrie 1948.

C. I. PARHON

MARIN FLOREA IONESCU

Ministru muncii și prevederilor sociale,

Lotar Rădăceanu

Nr. 2.112.

DECIZIUNI

PREȘEDINȚIA

CONSILIULUI DE MINISTRI

Prin deciziunea d-lui secretar general al Președinției Consiliului de Miniștri Nr. 17.387 din 1948, se înființează, pe data publicării prezentei decizii

în Monitorul Oficial, la Președinție, un organ de control financiar intern, având competența și atribuțiunile stabilite prin art. 5 din decretul 352, precum și prin art. 4 din decizia Consiliului de Miniștri 1599 din 1948, publicată în Monitorul Oficial Nr. 280 din 1 Decembrie 1948.

Se repartizează ca organ de control financiar intern, următorii funcționari din cadrul departamentului:

Măgureanu Mircea, referent titular, în funcțiunea de revizor contabil șef.

Olaru Simion, referent revizor contabil șef.

Găgiulescu Eugen, contabil șef, revizor contabil.

Stan Niculina, dactilograf șef, secretară dactilografă.

D-l Măgureanu Mircea, referent titular, se delegă cu organizarea și conducerea controlului financiar intern.

Idem Nr. 106 din 1949, se acordă d-lui Bănuț Dragoș, referent titular la secretariatul Consiliului de Miniștri din Președinție, un concediu de trei luni, fără plata salariului, cu începere de la 1 Ianuarie 1949, în conformitate cu dispozițiile art. 55 din Statutul funcționarilor publici.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Nei, directorul general al poliției generale a Statului;

Având în vedere dispozițiile art. 14, al. b din legea Nr. 121 asupra poliției circulației pe căile publice, publicată în Monitorul Oficial Nr. 90 din 21 Aprilie 1947;

Având în vedere că parte din membrii comisiunilor examinatoare din decizia ministerială Nr. 18.016 din 11 Octombrie 1947, publicată în Monitorul Oficial Nr. 242 din 1947, nu mai fac parte din comisiuni din motive diferite.

Decidem:

Art. 1. — Comisiunile de examinare ale candidaților pentru obținerea permisului de conducere, categoria profesionist, amator și motociclist, se constituie după cum urmează:

Chestura poliției Ploiești

Președinte: delegatul Direcției generale a poliției

Membri: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Toma Alexandrescu, specialist auto.

Supleant: ing. Gaetanovici Ștefan.

Ing. șef Manolescu Radu, delegatul Serviciului drumuri.

Supleant: subing. Crican Gheorghe.

Cpt. T. A. Neagu Ioan, delegatul M. A. N.

Supleant: lt. T. A. Popescu T. Nicolae.

Secretar: șeful Biroului Circulației.

Chestura poliției Galați

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Helvei Alex., specialist auto.

Subinginer Böhn Iacob, delegatul Serviciului drumuri.

Lt. T. A. Costache V. Cristodov, delegatul M. A. N.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Poliția orașului Pitești

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Zorio Feruggio, specialist auto.

Supleant: Prodan Vasile, mecanic auto.

Ing. Ionescu Ion, delegatul Serviciului drumuri.

Supleant: subing. Haiducevici Otto.

Cpt. T. A. Stănculescu A. Alex., delegatul M. A. N.

Supleant: slt. T. A. Beuran Gh. Ion.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Chestura poliției Craiova

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Muratov Tigran, specialist auto.

Supleant: subing. Conescu Zamfir.

Ing. Caleia Mihai, delegatul Serv. drumuri.

Supleant: ing. Georgescu Mircea.

Cpt. T. A. Vâlsan Gh., delegatul M. A. N.

Secretar: șeful Biroului Circulației.

Chestura poliției Timișoara

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Aman Constantin, specialist auto.

Supleant: ing. Cristian Eremia.

Ing. Romașcanu Eredic, delegatul Serv. drumuri.

Supleant: subing. Gavrilescu Dumitru.

Cpt. T. A. Roșoreanu St. Nicolae, delegatul M. A. N.

Supleant: Cpt. T. A. Mănescu Gh.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Chestura poliției Cluj

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. șef Poenaru V. Sava, specialist auto.

Supleant: ing. Suciu Ion.

Ing. șef Coser Victor, delegatul Serv. drumuri.

Cpt. T. A. Nicolescu V. Gheorghe, delegatul M. A. N.

Supleant: Cpt. Buzea I. Traiaș.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Chestura poliției Arad

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Cărpirișan Romulus, specialist auto.

Supleant: Gușat Ion, profesor la Lic. industrial.

Ing. Victor Andrei, delegatul Serv. drumuri.

Supleant: subing. Tomașca Toma.

Lt. T. A. Petrea Iancu, delegatul M. A. N.

Supleant: subl. T. A. Dumitrescu Fl. Petre.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Chestura poliției Oradea

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Sărac Florian, specialist auto.

Ing. Gavrea Alexandru, delegatul Serv. drumuri.

Cpt. T. A. Boleş P. Ioan, delegatul M. A. N.

Secretar: șeful Biroului Circulației.

Chestura poliției Satu Mare

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Selejan Ion, specialist auto.

Supleant: ing. Farmati Vasile.

Ing. Ionescu Aurel, delegatul Serv. drumuri.

Supleant: ing. Horgoș Victor.

Lt. T. A. Piepșea P. Iulius, delegatul M. A. N.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Chestura poliției Iași

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Ing. Teodoriu Constantin, specialist auto.

Supleant: ing. Hanganu Vasile.

Ing. Chirilă Eugen, delegatul Serv. drumuri.

Supleant: ing. Coteanu Vasile.

Cpt. T. A. Manoliu C. Aurelian, delegatul M. A. N.

Supleant: lt. T. A. Vădana Dumitru.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Poliția orașului Rădăuți

Președinte: delegatul Direcțiunii generale a poliției.

Membrii: șeful Biroului poliției administrative.

Subing. Welt Carol, specialist auto.

Ing. Mândrilă Ion, delegatul Serv. drumuri.

Subl. T. A. Ardelean G. Gheorghe, delegatul M. A. N.

Secretar: șeful Biroului circulației.

Art. 2.— D-l director al Poliției administrative din direcțiunea generală a poliției este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 4 Ianuarie 1949.

Director general, M. Brătucu

Nr. 25.646.

Noi, directorul general al Poliției Generale a Statului;

Având în vedere dispozițiile art. 14 al. b din legea Nr. 121 asupra poliției circulației pe căile publice, publicată în Monitorul Oficial Nr. 90 din 21 Aprilie 1947;

Având în vedere deciziunea Nr. 308 A din 3 Aprilie 1948,

Decidem:

Art. 1. — Comisiunea pentru examinarea candidaților la obținerea permiselor de conducere a automobilelor depe lângă Prefectura Poliției Capitalei, instituită prin decizia Nr. 308 A din 3 Aprilie 1948, se modifică după cum urmează:

Art. 2. — Maior Marin Dumitru, șeful Serviciului circulației din Prefectura Poliției Capitalei, este numit membru în această comisiune, în locul d-lui inspector Olaru Ioan.

D-ña Simion Matilda este numită secretara comisiunii în locul d-lui Drăghicescu Ioan, comisar ajutor.

Art. 3. — Directorul poliției administrative din Direcțiunea generală a poliției este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 1 Ianuarie 1949.

Director general, M. Brătucu

Nr. 25.648.

MINISTERUL FINANTELOR

Noi, ministrul finanțelor,

Având în vedere dispozițiile art. 12 din decizia Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară Nr. 216, publicată în Monitorul Oficial Nr. 50 din 1 Martie 1948,

Decidem:

Comisiunea prevăzută de dispozițiile art. 12 din deciziunea Comisiei ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară

Nr. 216 din 1 Martie 1948, pentru verificarea și controlul actelor de cheltuieli aferente lucrărilor de interes general, care se execută prin muncă voluntară, va avea, cu începere de la data prezentei decizii, următoarea compunere:

D-l Georgescu Gheorghe, director, din partea Consiliului de cordonare al Șantierelor Naționale.

D-l Inescu Vasile, din partea Direcțiunii controlului financiar, și

D-l Marciu Emanoil, din partea Ministerului Finanțelor.

Mandatul d-lui Popa Gheorghe, numit prin decizia ministerială cu Nr. 25.356 din 1948, încetează pe aceeași dată.

Data la 8 Ianuarie 1949.

p. Ministru, Cernăica
Nr. 737.

Prin decizia ministerială Nr. 259 din 4 Ianuarie 1949, d-l Căuș Ioan, perceptor de agenție, categoria X-a, coeficient de funcțiune 2,05, clasa de salarizare 11, de la Administrația financiară Someș, se suspendă din funcțiune, pe data de 22 Septembrie 1948, conform art. 165 din regulamentul pentru aplicarea Statutului funcționarilor publici, fără drept la plata salariului, în interesul cercetărilor.

Idem Nr. 258 din 4 Ianuarie 1949, d-l Blănaru Dumitru, perceptor de circumscripție, categoria XI-a, coeficient de funcțiune 2,40, clasa de salarizare 16, de la Administrația financiară Dolj, se suspendă din funcțiune, pe data prezentei decizii, conform art. 165 din regulamentul pentru aplicarea Statutului funcționarilor publici, fără drept la plata salariului, în interesul cercetărilor.

Idem Nr. 241 din 4 Ianuarie 1949, d-l Georgescu Gheorghe, subșef de birou clasa 18, de la Administrația financiară Covurlui, se suspendă din funcțiune, pe data ridicării atribuțiilor, în conformitate cu dispozițiile art. 165 din regulamentul pentru aplicarea Statutului funcționarilor publici, în interesul cercetărilor, fără plata salariului.

Idem Nr. 46.387 din 29 Decembrie 1948, d-l Petrescu Traian, impiegat administrativ stagiar la Administrația financiară, sectorul III Albastru, se suspendă din serviciu, pe data de 25 Octombrie 1948, până la clarificarea situației sale fără plata drepturilor.

Prin decizia consiliului de administrație al Regiei loteriei de Stat cu Nr. 43 din 22 Decembrie 1948, d-l Băicoianu Constantin, șef de serviciu, clasa 16, a fost însărcinat pe data de 11 Decembrie 1948, cu conducerea Serviciului de casierie al Regiei loteriei de Stat.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Noi, ministrul justiției,

Având în vedere dispozițiile decretului Nr. 87 pentru organizarea ministerului din 12 Iunie 1948;

Având în vedere dispozițiile decretului prezidial Nr. 352 pentru organizarea controlului financiar din 30 Noembrie 1948;

Având în vedere dispozițiile deciziei Consiliului de Miniștri Nr. 1.599 din 30 Noembrie 1948, pentru organizarea controlului financiar intern;

Având în vedere referatul Direcțiunii contabilității din acest minister.

Decidem:

Art. 1. — De la data de 1 Decembrie 1948, atribuțiile organelor de control, de pe lângă acest minister, sunt cele prevăzute în deciziunea Consiliului de Miniștri Nr. 1.599 din 30 Noembrie 1948 publicată în Monitorul Oficial Nr. 280 din 1 Decembrie 1948, pentru organizarea controlului financiar intern.

Art. 2. — Direcțiunea personalului din acest minister, este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor acestei decizii.

Data la 5 Ianuarie 1949.

Ministru, A. Buzaciu
Nr. 158.

Noi, ministrul justiției,

Având în vedere dispozițiile decretului prezidial Nr. 352, precum și dispozițiile deciziei Consiliului de Miniștri Nr. 1.598, ambele publicate în Monitorul Oficial Nr. 280, din 1 Decembrie 1948, privitoare la noul mod de organizare al serviciilor de contabilitate și al controlului financiar.

Având în vedere că atribuțiile delegate de noi conducătorilor direcțiunii și serviciilor de contabilitate pendinte de Ministerul Justiției, au fost date pe baza altor dispoziții legale care în prezent nu mai sunt în vigoare;

În baza dispozițiilor art. 27 din decretul Nr. 87 pentru organizarea Ministerului Justiției, publicat în Monitorul Oficial Nr. 134 din 12 Iulie 1948,

Decidem:

Art. 1. — Atribuțiile date de noi, prin deciziunile anterioare directorului și subdirectorului contabilității din mi-

nister, se mențin cu începere de la 1 Decembrie 1948.

Art. 2. — Aceste atribuțiuni se vor exercita în conformitate cu prevederile decretului prezidial Nr. 352 și deciziilor Consiliului de Miniștri Nr. 1.597, 1.598 și 1.599, publicate în Monitorul Oficial Nr. 280 din 1 Decembrie 1948.

Art. 3. — Direcțiunea personalului, Ministerului Justiției este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 7 Ianuarie 1949.

Ministru, A. Buzaciu
Nr. 156.

Prin decizia ministerială Nr. 147 din 7 Ianuarie 1949, d-l Mărgulici Florin, avocat, se numește profesor de Economie politică la Școala juridică de un an din București în locul d-lui Antim Petre.

Idem Nr. 123.236 din 31 Decembrie 1948, se rectifică, în parte, decizia Nr. 117.471 din 13 Decembrie 1948, în sensul că d-l Timoftei Orzescu se angajează temporar, pe data de 1 Decembrie 1948, cu plata din fondurile alocate pentru întreținerea școlilor juridice, în calitate de bucătar, pe lângă Școala juridică din Cluj, clasa de salarizare 4, categoria III, cu un salariu brut de 7.095 lei, lunar, plus sporul de vechime.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC

Noi, ministrul învățământului public

Având în vedere temeiul Nr. 2.553 din 1949,

Decidem:

Art. 1. — Se revine asupra comprimării d-lor Popescu Lascăr, Mitcu Vasile și Stoica Gheorghe, făcută prin deciziunea Nr. 289.606 din 1948, publicată în Monitorul Oficial cu Nr. 275/I din 25 Noembrie 1948 și se încadrează, după cum urmează:

Popescu Lascăr, referent, coeficient de funcțiune 4,30, la Direcția contabilității.

Mitcu Vasile, maistru ajutor, coeficientul de funcțiune 1,90, la Direcția administrativă a bunurilor.

Stoica Gheorghe, lucrător calificat la munci ușoare, coeficient de funcțiune 1,45, la Direcția administrativă a bunurilor.

Art. 2. — D-l director al Direcției personalului, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

p. Ministru, M. Roșianu
Nr. 5.006/1949.

Prin decizia ministerială Nr. 325.248 din 29 Decembrie 1948, decizia Nr. 255.365 din 1948, din 18 Octombrie, publicată în Monitorul Oficial Nr. 246 din 22 Octombrie 1948, se modifică în parte în sensul că se anulează numirea d-lui Mircea Grigoriu, în postul de registru la Arhivele Statului din Brașov, pentru ne reprezentare la serviciu.

Idem Nr. 325.251 din 29 Decembrie 1948, d-l Marius Constantinescu (inginer agronom consilier), administratorul Fermei Petroșani-Vlașca, pendinte de Facultatea de Agronomie din București, se pune în retragere, din oficiu, pe data de 1 Septembrie 1948, pentru a-și aranja drepturile la pensie, în conformitate cu dispozițiunile art. 74 din Statutul funcționarilor publici.

Idem Nr. 323.055 din 27 Decembrie 1948, d-na Vasile N. Filofteia, învățătoare cu titlul definitiv la Școala elementară din comuna Ulmu, județul Ialomița, reușită la examenul de gradul II din sesiunea Mai 1945, sub președinția d-lui Jak Bick, se înaintează la gradul II în învățământul elementar, pe data de 1 Septembrie 1945, cu media 8,66.

Drepturile materiale se vor acorda dela data înscrierii sumei în buget.

MINISTERUL CULTELOR

Prin decizia ministerială Nr. 49.525 din 31 Decembrie 1948, preotul Sterie Chitimiș, dela Parohia Ploștina-Mehedinți, se suspendă dela salarizarea acordată de Stat, pe timp de 3 luni, pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial.

Idem Nr. 49.434 din 31 Decembrie 1948, se recunoaște, pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, pedeapsa suspendării cu reținerea salariului pe timp de 5 zile, aplicată preoților A. D. Popescu, dela Parohia Lișteavu, județul Olt, Ion Veleanu și Alex. Levița, dela Parohia Călărăși I, județul Dolj, pentru lipsă nemotivată dela ședința Centrului parohial.

Idem Nr. 49.233 din 29 Decembrie 1948, se recunoaște, pe data imediat următoare publicării în Monitorul Oficial a prezentei decizii, transferarea cântărețului Teodor Condruț, dela Parohia Vizireni-Brăila în postul II de cântăreț, dela Parohia Sf. Ingeri din Buzău.

Idem Nr. 83 din 1949, se recunoaște, pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial, pedeapsa aplicată preoților:

Pr. Epaminonda Grigore dela Pa-

rohia Filimon-Sârbu, județul Constanța.

Pr. Hoștină Ion dela Parohia Fânărele, județul Constanța.

Pr. Costea Andrei dela Parohia Sf. Nicolae I, județul Constanța, cu suspendarea salariului până la clarificarea situației.

MINISTERUL

ARTELOR ȘI INFORMAȚIILOR

Prin decizia ministerială Nr. 12.061 din 31 Decembrie 1948, încetează, pe data de 1 Decembrie 1948, angajarea d-lui Vlatcu Mircea, secretar de presă, durnist în Direcțiunea presei din acest departament.

Idem Nr. 12.062 din 31 Decembrie 1948, se primește, pe data de 31 Decembrie 1948, demisia d-lui Corin Grossu, șef de serviciu bugetar în Direcțiunea literară din acest departament.

Idem Nr. 12.063 din 31 Decembrie 1948, se acceptă de către Stat, reprezentant prin Ministerul Artelor și Informațiilor, donația d-lui Barbu Solacolu, domiciliat în București, d-dul Dacia Nr. 7, făcută Muzeului Național de Antichități, prin actul autentificat de Tribunalul Ilfov, Secția I-a c. c., sub Nr. 17.194 din 1948, constând din colecția sa de antichități, în condițiunile și specificațiunile prevăzute în susnumitul act de donație.

MINISTERUL AGRICULTURII

Prin decizia ministerială Nr. 1.584 din 24 Decembrie 1948, d-l Dorus Paraschiv, inginer agronom dela A. F. S. M., se încadrează, pe data prezentei decizii, în funcțiunea de șef de serviciu tehnic, coef. 4,30, clasa 12 de salarizare, repartizându-se la Regiunea oenologică Brașov, cu plata salariului din postul prevăzut la poz. 27/28.

MINISTERUL

MUNCII ȘI PREDERILOR SOCIALE

Noi, ministrul muncii și prevederilor sociale,

Având în vedere referatul Nr. 2.700 din 1948, al Direcției Asistenței Sociale, prin care se cere aprobarea pentru înființarea unui cămin de zi în strada Ion Miorescu Nr. 9,

Decidem:

Art. 1. — Se înființează un Cămin de zi în localul fostului centru de triere, din strada Ion Miorescu Nr. 9, pe data prezentei decizii.

Art. 2. — Direcțiunea asistenței sociale este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 13 Decembrie 1948.

Ministru, Lotar Rădăceanu

Nr. 4.816.

ANUNȚURI JUDICIARE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Tribunalul Brăila

Prin petiția înregistrată la Nr. 4.951 din 1948, la Parchetul Brăila, d-na Melania Iordan din Brăila, str. Ștefan-cel-Mare Nr. 164, a cerut ca în conformitate cu legea de constatarea actelor de stare civilă a refugiaților din Basarabia și Bucovina de Nord, a cerut constatarea nașterii, născută în comuna I. G. Duca, jud. Ismail, în anul 1925, luna Octombrie 24, din părinții Olga și Nistor Iordan.

Parchetul Tribunalului Covurlui

Noi, primul procuror al Parchetului Tribunalului Covurlui,

Văzând cererea făcută de Chiriță A. Iacob din comuna Vânători, jud. Covurlui, prin care cere reconstituirea actului de naștere al subsemnatului; născut în comuna Slobozia (Basarabia) la 15 Iulie 1928 din părinții Maria și Andrei Chiriță.

În conformitate cu art. 3 din legea Nr. 4.062 din 1948, invităm orice autoritate sau persoană particulară care deține vre-un act referitor la starea civilă a celui ce a cerut reconstituirea de mai sus, să le prezinte de urgență la Grefa Tribunalului Covurlui, precum și orice persoană care cunoaște pe petiționar să se prezinte la Grefa Tribunalului Covurlui, spre a da relațiile necesare.

Prim-procuror, (Indescifrabil)

Parchetul Tribunalului Deva, Hunedoara

Petiția d-lui Amelin Vadim, către d-l prim-procuror al Tribunalului Deva, Hunedoara.

Domnule prim-procuror,

Subsemnatul Amelin Vadim, domiciliat în orașul Deva, str. Șaguna Nr. 22, jud. Hunedoara, cu onoare vă rog, să binevoiți a dispune îndeplinirea formelor pentru reconstituirea actului meu de naștere, care a fost nimicit la București, cu ocazia bombardamentului din luna Iunie 1944.

M'am născut în anul 1917, luna Ianuarie, ziua 19, în Ismail, din părinții Dumitru și Vera, de religie ortodoxă.

Martor: Coza Sigismund, administrator C.A.M., Deva.

Deva, la 15 Noembrie 1948.

Cu toată stima, Amelin Vadim

Noi, prim-procuror al Tribunalului Deva Hunedoara.

Văzând dispozițiunile art. 3 din decretul-lege Nr. 4.062 din 1940, invităm persoanele și autoritățile, care dețin actele și înscrierile referitoare la reconstituirea actelor, ce se cer prin petiția de față, să le depună la acest parchet

Prim-procuror, (Indescifrabil)

Nr. 17.294.